

การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วลัยรัตน์ พันผาด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

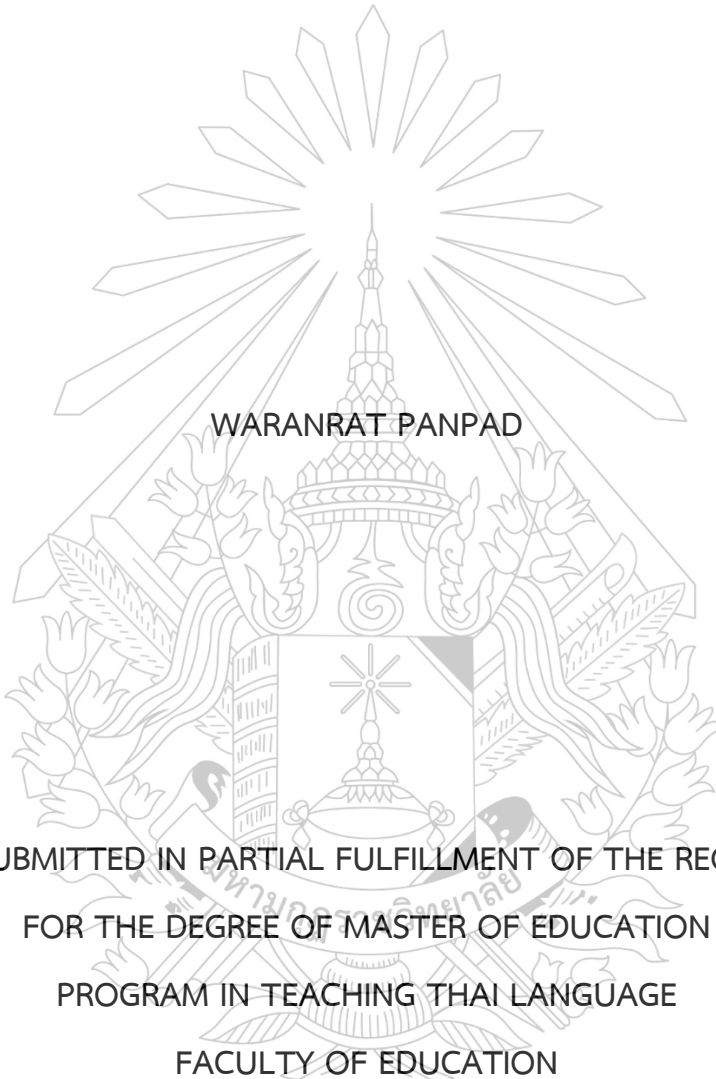
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF READING INTERPRETATION AND ANALYTICAL
THINKING ABILITIES USING THE KWL PLUS TECHNIQUE
FOR EIGHTH-GRADE STUDENTS

WARANRAT PANPAD

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE
FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อนักศึกษา	วลัญรัตน์ พันผาด
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิฑูรย์คุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

กรรมการ

(พระสุธีวีรธรรม , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระมหาศุภชัย สุกกิจใจ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กิณรีวงศ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช นิละโยธิน)

กรรมการ

(ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อนักศึกษา	วลัญรัตน์ พันผาด
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์การอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวหรือรายกรณี (One-shot case study) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus จำนวน 6 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านตีความมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.69 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และความสามารถในการคิดวิเคราะห์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งทั้งสองด้านมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ทั้งสองด้าน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ทุกประการ

คำสำคัญ: การอ่านตีความ, การคิดวิเคราะห์, การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus

ABSTRACT

Thesis Topic	The Development of Reading Interpretation and Analytical Thinking Abilities Using the KWL Plus Technique for Eighth-Grade Students
Student's Name	Waranrat panpad
Degree Sought	Master of Education
Program	Program in Teaching Thai Language
Anno Domini	2026
Advisor	Dr. Khacha Praneetpolkrung

The objectives of this research were: 1) to develop interpretive reading ability using the KWL-Plus learning technique for Grade 8 students, aiming for an average score of no less than 75% and a minimum of 75% of students passing the criteria; and 2) to develop analytical thinking in interpretive reading using the KWL-Plus learning technique for Grade 8 students, also aiming for an average score of no less than 75% and a minimum of 75% of students passing the criteria. The research design employed a one-shot case study model. The sample consisted of 32 Grade 8/1 students. The research instruments included 6 KWL-Plus learning management plans (totaling 12 hours), an interpretive reading ability test, and an analytical thinking ability test. Data were analyzed using statistics such as mean, standard deviation (S.D.), and percentage.

The research results revealed the following: Interpretive Reading Ability: Grade 8 students achieved an average score of 15.94 (79.69%), with 27 students (84.38%) passing the criteria. Analytical Thinking Ability: Students achieved an average score of 23.94 (79.79%), with 27 students (84.38%) passing the criteria. In conclusion, the performance in both areas exceeded the 75% threshold, surpassing the established criteria and successfully achieving all research objectives

Keywords: Interpretive reading, Analytical thinking , KWL-Plus instructional technique

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.คชา ประณีตพลกรัง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาอย่างยิ่งมาโดยตลอด เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สิทธิพล อาจอินทร์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม ดร.แมนมิตร อาจหาญ นางธิดารัตน์ จันที นางสาวพรสิรินา กิมปี และ ผศ.ดร.วรเชษฐ์ โทอิน ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพ และประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus แบบทดสอบวัดความสามารถ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งในการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้โอกาสทางการศึกษาจนสำเร็จหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม รวมถึงคณะครูทุกท่านที่ได้กรุณาอนุญาตให้ใช้สถานที่ และให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม จำนวน 32 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งนักเรียนทุกคนได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus อย่างตั้งใจ อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่คอยให้ความรัก ความเมตตา และเป็นกำลังใจสำคัญในการสนับสนุนทั้งด้านทุนทรัพย์และโอกาสทางการศึกษาเสมอมา รวมถึงขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาและผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ และสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านสืบไป

วลัญรัตน์ พันผาด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	จ
ABSTRACT	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	11
2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	21
2.3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านตีความ.....	41
2.4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์.....	56
2.5. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus	66
2.6.เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ	71
2.7. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	80
2.8. สภาพพื้นที่ศึกษา : โรงเรียนมหานະชัยวิทยา.....	95

2.9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	104
2.10. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	112
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	114
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	114
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	115
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	115
3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	115
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	121
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	122
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ขึ้นไป.....	124
4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ให้มีคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป.....	129
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	134
5.1 สรุปผล.....	135
5.2 อภิปรายผล.....	136
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	138
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	149
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	150
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	152
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	158
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย.....	200
ภาคผนวก จ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	202

ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ	204
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย	217
ภาคผนวก ซ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	219
ภาคผนวก ฌ ตัวอย่างใบงาน	250
ภาคผนวก ญ ผลคะแนนการอ่านตีความ และการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus	263
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	270

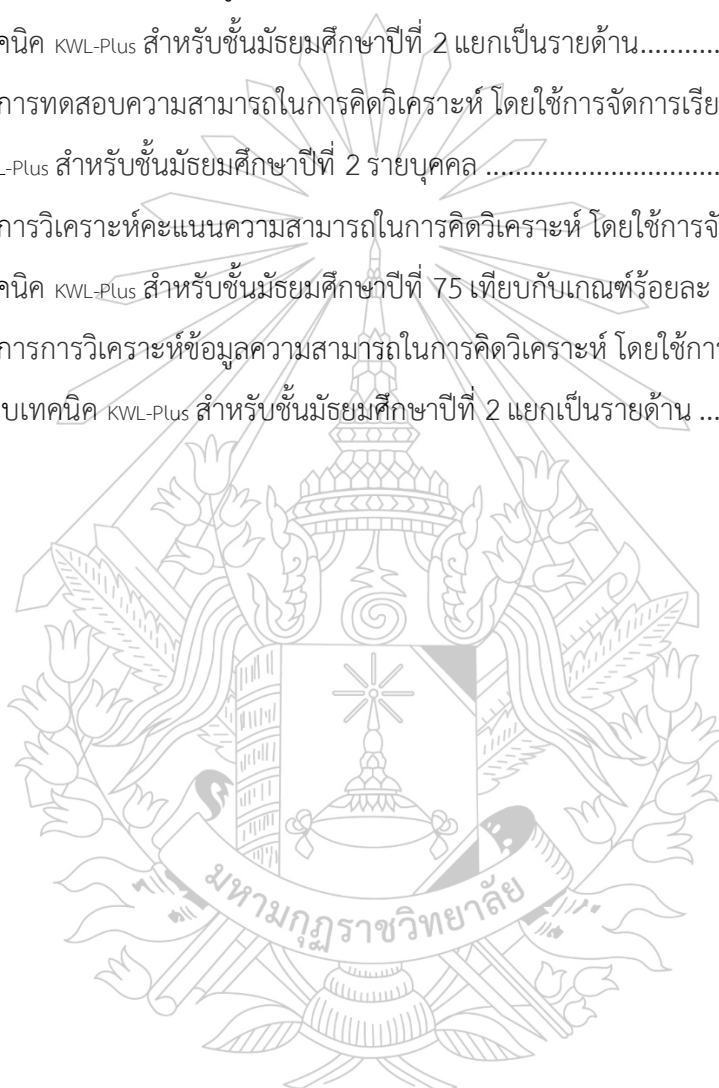

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	สาระที่ 1 การอ่าน.....	14
ตารางที่ 2.2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	สาระที่ 2 การเขียน	16
ตารางที่ 2.3	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด	17
ตารางที่ 2.4	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	18
ตารางที่ 2.5	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	19
ตารางที่ 2.6	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	
	สาระที่ 1 การอ่าน.....	27
ตารางที่ 2.7	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	
	สาระที่ 2 การเขียน	28
ตารางที่ 2.8	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3	
	การฟัง การดู และการพูด	29
ตารางที่ 2.9	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4	
	หลักการใช้ภาษาไทย.....	30
ตารางที่ 2.10	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 5 วรรณคดี	
	และวรรณกรรม	30
ตารางที่ 2.11	โครงสร้างรายวิชา	35
ตารางที่ 2.12	จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2568	97
ตารางที่ 2.13	มาตรฐานการศึกษาและกำหนดค่าเป้าหมาย.....	98
ตารางที่ 3.1	รายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus	
	เรื่อง การอ่านตีความ.....	116
ตารางที่ 3.2	วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านตีความ.....	118

ตารางที่ 3.3	วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการคิดวิเคราะห์.....	120
ตารางที่ 4.1	ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายบุคคล.....	124
ตารางที่ 4.2	ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	127
ตารางที่ 4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน.....	127
ตารางที่ 4.4	ผลการทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายบุคคล	129
ตารางที่ 4.5	ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	132
ตารางที่ 4.6	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน	132

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	113
------------	-------------------------	-----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและรากฐานสำคัญของอัตลักษณ์ชาติ ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และเข้าถึงความรู้ในทุกสาขาวิชา การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์ ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดให้การจัดการศึกษาเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ คุณธรรม ทักษะการคิด และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 ขณะเดียวกัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ก็ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระบังคับทุกชั้นเรียน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ อ่านรู้เรื่อง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความข้อความอย่างเป็นระบบ นักวิชาการไทยหลายท่านได้ให้ความเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาไทยและการอ่านตีความ เช่น เสถียร สุวรรณภักดี (2547) เห็นว่าการอ่านตีความเป็นกระบวนการสำคัญในการเข้าใจสาระและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความหมายทั้งในระดับผิวเผินและระดับลึก ขณะเดียวกัน ลัดดา เลิศล้ำ (2547) เน้นว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพควรใช้กิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารของผู้เรียน จรรยา ศรีบัวหลวง (2559) ชี้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการใช้เครื่องมือช่วยคิด เช่น แผนผังความคิด ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบความคิดเชื่อมโยงแนวคิดและตีความข้อความได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์เชิงลึก

บริบทการศึกษาปัจจุบันยังพบว่าผู้เรียนหลายคนยังมีข้อจำกัดด้านการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์เชิงภาษา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร เสถียร สุวรรณภักดี (2547) และ ลัดดา เลิศล้ำ (2547) ต่างเห็นตรงกันว่า การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เช่น การใช้กิจกรรม KWL-Plus สามารถช่วยแก้ปัญหาความยากในการตีความของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตั้งคำถามกับเนื้อหา และสรุปความคิดอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมเช่นนี้จึงไม่เพียงพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผน และการสื่อสารอย่างมีเหตุผล ดังนั้น การพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ KWL-Plus จึงสอดคล้องทั้งกับ

แนวคิดนักวิชาการไทยและนโยบายการศึกษาของชาติ เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการยกระดับสมรรถนะด้านภาษาไทยของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านตีความ วิเคราะห์ และสื่อสารความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยถือเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระหลักของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต หลักสูตรแกนกลางฯ ระบุเป้าหมายสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยว่า ผู้เรียนต้องอ่านออกเขียนได้ อ่านรู้เรื่องและสื่อความ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้หลักสูตรยังเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทยในด้านวัฒนธรรม สังคม และวรรณศิลป์ การจัดการเรียนการสอนจึงต้องเน้นทั้ง ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน-เขียน และทักษะเชิงวิเคราะห์และเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางฯ ควรเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริง เช่น สุภาวดี ศิริรัตน์ (2555) ให้ความเห็นว่าการเรียนภาษาไทยไม่ควรจำกัดอยู่เพียงการอ่านออกเขียนได้ แต่ควรพัฒนาความสามารถในการตีความและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจเชิงลึก ธนพร อารีรัตน์ (2558) เสนอว่า การเรียนรู้ภาษาไทยที่เน้นกิจกรรมการสื่อสารและการวิเคราะห์ข้อความช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิชาการ และสามารถเชื่อมโยงความรู้กับศาสตร์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่ณนุช จันทร์เจริญ (2560) ชี้ว่าการจัดการเรียนรู้ควรบูรณาการเครื่องมือช่วยคิด เช่น แผนผังความคิด หรือกิจกรรมสรุปความสำคัญของเนื้อหา เพื่อพัฒนาการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์เชิงลึกอย่างเป็นระบบ

การเน้นการอ่านตีความในหลักสูตรแกนกลางฯ มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และใช้เหตุผลอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านตีความจึงเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทักษะการคิดเชิงภาษาทั้งในการตีความข้อความ วิจัยข้อมูล และเชื่อมโยงแนวคิดจากข้อความต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตั้งคำถาม วิเคราะห์และสรุปความคิดได้อย่างเป็นระบบ

ดังนั้นการศึกษาในระดับหลักสูตรเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่เพียงมุ่งพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน-เขียนเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะเชิงวิเคราะห์และการอ่านตีความ ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางฯ และสนับสนุนการอ่านตีความ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ

ข้อความอย่างลึกซึ้ง ใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล และสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและการเรียนรู้ข้ามสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านตีความถือเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสาระสำคัญและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์และตีความข้อความในระดับผิวเผินและระดับลึกได้อย่างเป็นระบบ เสถียร สุวรรณภักดี (2547) ได้กล่าวว่า การอ่านตีความมีความสำคัญต่อการเข้าใจสาระและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าถึงความหมายเชิงลึกของข้อความ และสามารถสะท้อนความเข้าใจของตนเองได้อย่างรอบด้าน ขณะเดียวกัน ลัดดา เลิศล้ำ (2549) ระบุว่า การอ่านตีความมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการใช้เหตุผล และช่วยเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีหลักการจากข้อมูลในข้อความ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการคิดวิเคราะห์เชิงวิชาการ นอกจากนี้ การอ่านตีความยังสอดคล้องกับความต้องการของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของ ธนัชชา ศรีสถาพร (2552) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การอ่านตีความจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะเหล่านี้ ขณะเดียวกันอำไพ สุวรรณจิตต์ (2555) ให้ความเห็นว่าการอ่านตีความเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อเนื้อหา ทั้งยังช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านและความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้เรียนในทุกระดับชั้น ภัทราภรณ์ ช้อยหิรัญ (2563) เสริมว่าการอ่านตีความช่วยให้ผู้เรียนฝึกคิดอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีวิจารณญาณ และสามารถพิจารณาเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันด้วยความรอบคอบ การพัฒนาทักษะการอ่านตีความจึงไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในตำราเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถนำความรู้ ความคิด และประสบการณ์จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านตีความอย่างเป็นระบบ จึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาไทยและทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความของผู้เรียน เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือหลักในการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์ การสอนที่มุ่งเน้นการอ่านตีความช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสาระและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงแนวคิดและประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างเป็นระบบ เสถียร สุวรรณภักดี (2547) ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่เน้นการอ่านตีความช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงความหมายทั้งในระดับผิวเผินและระดับลึก อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และตีความข้อความเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการไทยหลายท่านเห็นตรงกันว่า การจัดการเรียนการสอนควรเน้นกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและผู้เรียน ลัดดา เลิศล้ำ (2549) ชี้ว่าการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมที่กระตุ้นการตั้งคำถาม การสรุปความสำคัญของเนื้อหา

และการอภิปรายเชิงวิเคราะห์ ช่วยเสริมสร้างทักษะการใช้เหตุผลและการตัดสินใจอย่างมีหลักการ จากข้อมูลในข้อความ ขณะเดียวกัน ธนัชชา ศรีสถาพร (2552) ให้ความเห็นว่าการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นการตีความและวิเคราะห์เนื้อหา ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้อำไพ สุวรรณจิตต์ (2555) เน้นว่าการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับเครื่องมือช่วยคิด เช่น แผนผังความคิด หรือการจัดกิจกรรม KWL-Plus ช่วยให้ผู้เรียนจัดระเบียบความคิด เชื่อมโยง ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และสรุปแนวคิดหลักของข้อความได้อย่างชัดเจน การจัดการเรียนการสอน เช่นนี้ไม่เพียงแต่พัฒนาความสามารถในการอ่านตีความเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน และการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยที่มุ่งพัฒนาการอ่านตีความ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่สอดคล้องทั้งกับนโยบาย การศึกษาของชาติและแนวคิดนักวิชาการไทย การจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติร่วมกับเครื่องมือช่วยคิด เช่น แผนผังความคิดและ KWL-Plus จะช่วยยกระดับทักษะการอ่าน การวิเคราะห์ และการสื่อสาร ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถตีความข้อความอย่างลึกซึ้ง นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียน วิชาอื่นและสามารถตัดสินใจหรือแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลในชีวิตประจำวันได้

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา (SAR) ของโรงเรียนมหานະชัยวิทยา (2566) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ โดยเฉพาะทักษะการอ่านตีความวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข อย่างเร่งด่วน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนจำนวนมากยังไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่มีความซับซ้อน หรือแฝงนัยยะทางภาษาได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการวิเคราะห์เชื่อมโยงเนื้อหา กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ผลการประเมินดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวโน้มที่ปรากฏในงานวิจัย หลายชิ้น เช่น งานของ พิชญ์สิริ วงศ์ศรี (2561) ที่พบว่านักเรียนมัธยมศึกษา มักอ่านเพียงเพื่อ จับใจความตรงตามเนื้อหา แต่ยังไม่สามารถตีความเชิงลึกหรือประเมินคุณค่าของสาระได้ อย่างเหมาะสม ปัญหานี้ยังเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่ยังคงมุ่งเน้น การสอนเชิงเนื้อหา มากกว่าการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนจึงมีแนวโน้มที่จะขาด ความกระตือรือร้นในการตีความ และไม่สามารถใช้การอ่านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (สมพร บันทัง, 2558) ดังนั้น โรงเรียนและครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องแสวงหานวัตกรรม ทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และส่งเสริมการพัฒนาการอ่านตีความ อย่างเป็นระบบ

แนวทางหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยและครูผู้สอนคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบมีโครงสร้างที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้เดิม (Know: K) ตั้งคำถามที่อยากรู้ (Want to Know: W) เรียนรู้สิ่งใหม่ (Learned: L) และจัดทำสรุปเพิ่มเติม (Plus)

งานของ Ogle (1986) ชี้ให้เห็นว่า เทคนิคนี้ช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมและการคิดเชิงวิพากษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ KWL-Plus ว่าเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านตีความของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ งานของชนกพร สายสนิท (2563) พบว่าการใช้ KWL-Plus ควบคู่กับการสร้างแผนผังความคิดช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้เดิม ตั้งคำถามที่ต้องการเรียนรู้ จัดระบบความรู้ใหม่ และสรุปสาระสำคัญได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ งานวิจัยของ ศศิธร ศรีพุทธา (2562) ยังยืนยันว่าการใช้แผนผังความคิดร่วมกับกิจกรรมการอ่านช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิด วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหา และตีความข้อความได้ชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการจัดจำและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ผลการวิจัยเหล่านี้จึงเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตอกย้ำถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของการนำนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ร่วมกับแผนผังความคิดมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านตีความของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา

ดังนั้น การวิจัยเรื่อง“การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อปัญหาการอ่านตีความของผู้เรียนที่ยังคงเป็นจุดอ่อนในปัจจุบัน การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้เดิม ตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ และสรุปองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ ร่วมกับการใช้แผนผังความคิดที่ช่วยจัดระบบความคิดและเชื่อมโยงสาระสำคัญ จึงถือเป็นกลวิธีที่มีศักยภาพในการยกระดับทักษะการอ่านตีความให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมหลังเรียนเป็นอย่างไร

1.2.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

1.3.2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาเขต ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษยโสธร เขต 28 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 237 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาเขต ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษยโสธร เขต 28 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.3.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ

- 1) ความสามารถในการอ่านตีความ
- 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

1.4.4 ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิชาภาษาไทย 3 รหัสวิชา ท22101 ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือ คำประพันธ์ อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

1.4.5 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านในชีวิตประจำวัน คือ 12 ชั่วโมง โดยดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ณ โรงเรียนมหาษะชัยวิทยาคม ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาษะชัย จังหวัดยโสธร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านตีความ หมายถึง กระบวนการอ่านที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง โดยอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณในระดับสูง ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสังเคราะห์ข้อมูลจากข้อความที่อ่าน เพื่อตีความความหมายแฝง เจตนา ทิศนคติ และข้อคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ผ่านบริบท ถ้อยคำ และรูปแบบภาษาที่ใช้ การอ่านตีความจึงเป็นทักษะที่ต้องใช้ความเข้าใจอย่างรอบด้านและสามารถสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและลุ่มลึก

2. ความสามารถในการอ่านตีความ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจความหมายที่แท้จริงของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถอธิบายเจตนาและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และสติปัญญาในการวิเคราะห์ สรุปความ จับใจความสำคัญ ขยายความ ตลอดจนพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อความ รวมถึงการคาดคะเนผลที่อาจเกิดขึ้นจากสารที่ผู้เขียนนำเสนอ ทั้งในงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองซึ่งองค์ประกอบ การอ่านตีความ ตามแนวคิดของ ธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562) การวางกรอบองค์ประกอบที่ชัดเจนและเป็นระบบมากที่สุด ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

- 1 ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง
- 2 ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร
- 3 จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด
- 4 ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร
- 5 ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ประสบการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์

ความเชื่อ ประเพณี

3. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาที่สูงกว่าความเข้าใจทั่วไปโดยเป็นกระบวนการพิจารณาเรื่องราว เหตุการณ์ หรือข้อมูลอย่างละเอียด รอบคอบ ผ่านการแยกแยะ จัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการตัดสินใจและการคิดในระดับที่สูงขึ้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2544) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน มาใช้ใน

การวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์เพราะ ช่วยให้การวัดชัดเจนเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้าน ความสำคัญซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

- 1 การวิเคราะห์หลักการ คือ ความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
- 2 การวิเคราะห์เนื้อหา คือ ความสามารถในการแยกข้อมูลเนื้อเรื่องได้ตามหลักเกณฑ์
- 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูล ในแต่ละองค์ประกอบ

4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หมายถึง วิธีสอนแบบ KWL-Plus หมายถึง วิธีการสอนที่นำมาพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญตามแนวคิดของ ดอนน่า โอเกล (Ogle, D, 1986) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียน อ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่า รู้อะไรจากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียน ระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ/ความคิดรวบยอดที่ระบุ
2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำตอบต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนด โดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและ มีการตอบโดยกลุ่ม
3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตาราง ตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ
4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่าน ทบทวนจาก ขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก
5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจ ในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

P - Plus หมายถึง การสร้างแผนผังและเขียนสรุปความหลังอ่าน ในขั้นตอนนี้เราต้อง การสร้างแผนผัง หรือเค้าโครงเรื่องของสิ่งที่ได้อ่านไป และเขียนบันทึกย่อสิ่งที่อ่าน

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านตีความดีขึ้น

1.6.2 นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านเพื่อสรุปความสำคัญและเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6.3 นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ที่ดีขึ้น

1.6.4 ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การใช้ KWL Plus ที่ดีขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาษนะชัยวิทยาคม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในงานวิจัย โดยนำเสนอสาระสำคัญตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหาษนะชัยวิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหาษนะชัยวิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.3. หลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านตีความ

2.4. หลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์

2.5. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

2.6. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบ

2.7. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.8. สภาพพื้นที่วิจัย : โรงเรียนมหาษนะชัยวิทยาคม

2.9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิสัยทัศน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ ซึ่งมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน โดยประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งในด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย ซึ่งครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายและสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ กำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ รวมถึงยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม รวมถึงอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

1. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยมีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ในชุมชน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านใน ทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	
	4. คัดคะแนนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมิน ค่าเพื่อนำความรู้ ความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาใน การดำเนิน ชีวิต	- บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย
	5. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โต้แย้งกับเรื่อง ที่อ่าน และเสนอความคิด ใหม่อย่างมีเหตุผล	- วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา
	6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายใน เวลาที่กำหนด	- สารคดี - บันทึกคดี
	7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	- ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่ง	- เทศนา - คำบรรยาย
	เรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนา การเรียนรู้ และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆ เช่น - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการ ดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกแบบรายการต่าง ๆ
	2. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย - บทความทางวิชาการ - วรรณกรรมพื้นบ้าน
	4. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - สารคดี

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- บันทึงคลี
	5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางาน เขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนใน ด้านต่างๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตาม หลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศ อ้างอิงอย่างถูกต้อง	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูล สารสนเทศ
	7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง อย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตารางที่ 2.3 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสรุป แนวคิด และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือ จากเรื่องที่ฟังและดู	การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
	3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจรรย์ญาณ การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้
	5. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพูดในที่ประชุมชน - การพูดอภิปราย - การพูดแสดงทรรศนะ - การพูดโน้มน้าวใจ
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 2.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และ ลักษณะของภาษา	ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา - ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์ และ คำ
	2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	ระดับของภาษา คำราชาศัพท์
	4. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
	5. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ และภาษาถิ่น
	6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อ สิ่งพิมพ์ และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 2.5 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดี และวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงกับการ เรียนรู้หาประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี และวรรณกรรม เกี่ยวกับเหตุการณ์ ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต
	3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของ ชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดี และวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
	4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
	5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและ อธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษากับวัฒนธรรม - ภาษาถิ่น
	6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน ตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจและ นำไปใช้ อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.2 2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน เช่น ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านในชีวิตประจำวัน มาเป็นกรอบเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการอ่านตีความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาษะชัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษยโสธร เขต 28

2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ความนำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551 เริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อม ในปีการศึกษา 2552 และเริ่มใช้ในโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา 2553 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ดำเนินการติดตามการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบ ทั้งการประชุม รับฟังความคิดเห็น การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของโรงเรียน การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษารายงานผลการวิจัยของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลจากการศึกษาพบว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีข้อดีในหลายประการ เช่น กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเพียงพอให้สถานศึกษาบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาได้ สำหรับปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและในห้องเรียน

นอกจากนี้ การศึกษาข้อมูลทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยจัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อบูรณาการสู่วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นที่สำคัญเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน คือ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัยมุ่งเน้น การยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโต อย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อม ของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนการยกระดับ คุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

ดังนั้น การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคนให้สามารถปรับตัวรองรับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดเป็นนโยบายสำคัญ และเร่งด่วนให้มีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้ง สาระเทคโนโลยี โดยมอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (สสวท.) ดำเนินการปรับปรุงกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และสาระเทคโนโลยี และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการปรับปรุงสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ ยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2521 คือ ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและ พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ แต่มุ่งเน้นการปรับปรุงเนื้อหา ให้มีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ คำนึงถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มี ความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพ เมื่อจบการศึกษา หรือสามารถศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นสามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้

เอกสารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นตามทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และเอกสารนี้จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้อย่างแท้จริง

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตน ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะ ชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัด และ ลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและ ความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่

ร่วมกันในสังคม ด้วยการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อ การประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ ภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติระบบการ ตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 31 สาระ 55 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2.6 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและ บทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ ห่อโคลง
	2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และ อธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจ ในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจาก บทความที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดง ข้อเท็จจริง

6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผล ของงานเขียน	- เรียงราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น
7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์ อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่า หรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย
8. มีมารยาทในการอ่าน	- หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกันมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.7 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายและพรรณนา	การเขียนบรรยายและพรรณนา
	3. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	4. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน คำสอนบทความทางวิชาการบันทึกเหตุการณ์ เรียงราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	5. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน
	6. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา - สารคดี - บันเทิงคดี
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตารางที่ 2.8 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	4. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 2.9 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน	ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	3. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	4. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	5. รวบรวมและอธิบายความหมายของ คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 2.10 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- บันทึกการเดินทาง
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น ที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ 3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน 4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจาก วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่น
	5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

โครงสร้าง

1. รายวิชาพื้นฐาน จำนวน 880 ชั่วโมง ต่อ 1 ปีการศึกษา ดังนี้

- 1.1 ภาษาไทย จำนวน 120 ชั่วโมง
- 1.2 คณิตศาสตร์ จำนวน 120 ชั่วโมง
- 1.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 120 ชั่วโมง
- 1.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 160 ชั่วโมง
- 1.5 สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 80 ชั่วโมง
- 1.6 ศิลปะ จำนวน 80 ชั่วโมง
- 1.7 การงานอาชีพ จำนวน 80 ชั่วโมง
- 1.8 ภาษาต่างประเทศ จำนวน 120 ชั่วโมง

2. รายวิชาเพิ่มเติม ตามสถานศึกษากำหนด โดยให้เลือกจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพ

2.8 ภาษาต่างประเทศ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 120 ชั่วโมง ต่อ 1 ปีการศึกษา ดังนี้

3.1 กิจกรรมแนะแนว

3.2 กิจกรรมนักเรียน

3.2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์

3.2.2 กิจกรรมชุมนุม

3.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

4 โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนมหานະชัยวิทยา

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท21101 ภาษาไทย 1 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

ท21102 ภาษาไทย 2 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ท22101 ภาษาไทย 3 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

ท22102 ภาษาไทย 4 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ท23101 ภาษาไทย 5 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

ท23102 ภาษาไทย 6 จำนวน 60 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท22101 ภาษาไทย 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีและวรรณกรรม เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา บทร้อยกรองประเภทกลอนบทละคร การจับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิด ระบุดูสังเกตการชวนเชื่อการโน้มน้าวหรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายและพรรณนา3 เขียนเรียงความ เขียนย่อความ มารยาทในการเขียน พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีมารยาทในการฟัง การดู

และการพูด สร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน แต่งบทร้อยกรอง การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่น การอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านและการท่องจำบทอาขยานที่กำหนดท้องถิ่น การเชื่อมโยงบูรณาการเนื้อหาสาระความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อฝึกทักษะอ่านออกเสียง อ่านจับใจความสำคัญ เขียนสรุปความ พูดสรุปความ พูดแสดงความคิดเห็น พูดวิเคราะห์วิจารณ์ คัดลายมือ เขียนบรรยาย และพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณคดี และวรรณกรรม

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ตลอดจนรักภาษาไทย ใฝ่เป็นสมบัติของชาติ เกิดความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด

ท.1.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/6 ม.2/8

ท.2.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/8

ท.3.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/3 ม.2/6

ท.4.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3

ท.5.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5

รวมทั้งหมด 21 ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐานท22102 ภาษาไทย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีและวรรณกรรม เกี่ยวกับ การออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านจับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลายและประเมินค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและมีมารยาทในการอ่าน เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการเขียน วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อ

ต่าง ๆ พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าและ
มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ใช้คำราชาศัพท์ รวบรวมและอธิบายความหมายของคำ
ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น
วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ
วรรณกรรมที่อ่านสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องบทอาขยานตามที่
กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ การเชื่อมโยงบูรณาการเนื้อหาสาระความรู้
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาฟัง พูด อ่าน เขียน และดู เพื่อฝึกทักษะอ่านออกเสียงอ่านจับ
ใจความสำคัญ อภิปรายแสดงความคิดเห็นและโต้แย้ง วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นอ่าน
หนังสือบทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลายและประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน มีมารยาท
ในการอ่าน เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์
และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและ
ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า
มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ใช้คำราชาศัพท์ รวบรวมและอธิบายคำภาษาต่างประเทศที่ใช้
ในภาษาไทย ประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรม

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีวิจรรย์ญาณและสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน
การเขียน การฟัง การดู และการพูด และเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนรักษา
ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เกิดความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร
ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด

ท.1.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/4 ม.2/5 ม.2/7 ม.2/8

ท.2.1 ม.2 ม.2/5 ม.2/6 ม.2/7 ม.2/8

ท.3.1 ม.2 ม.2/2 ม.2/4 ม.2/5 ม.2/6

ท.4.1 ม.2 ม.2/4 ม.2/5

ท.5.1 ม.2 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5

รวมทั้งหมด 21 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 2.11 โครงสร้างรายวิชา

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 การอ่านออก เสียง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 1.1 ม.2/1 อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและบทร้อย กรองได้ถูกต้อง ท 1.1 ม.2/8 มีมารยาทในการอ่าน	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบท ร้อยกรอง มีหลักในการ อ่านที่ต้องนำไปฝึก ปฏิบัติ และต้องมี มารยาทในการอ่าน	6
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 การอ่านใน ชีวิตประจำวัน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และ อธิบายรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/3 เขียนผังความคิดเพื่อ แสดงความเข้าใจใน บทเรียนต่าง ๆ ที่ อ่าน ท 1.1 ม.2/4 อภิปรายแสดงความ คิดเห็นและข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/6	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การอ่านใน ชีวิตประจำวันให้จับ ใจความสำคัญ สรุป ความ และอธิบาย รายละเอียด ของเรื่อง อภิปรายแสดงความ คิดเห็นและข้อโต้แย้ง วิเคราะห์และจำแนก ข้อเท็จจริง ข้อมูล สนับสนุนและ ข้อคิดเห็นจากบทความ ที่อ่าน ระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความ สมเหตุสมผลของงาน เขียน ประเมินคุณค่า หรือแนวคิดที่ได้จาก	12

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ระบุข้อสังเกตการ ชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสม ผลของงานเขียน ตัวชี้วัดปลายทาง ท 1.1 ม.2/5 วิเคราะห์และจำแนก ข้อเท็จจริง ข้อมูล สนับสนุน และ ข้อคิดเห็นจาก บทความที่อ่าน ท 1.1 ม.2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือคำ ประพันธ์อย่าง หลากหลาย และ ประเมินคุณค่าหรือ แนวคิดที่ได้จากการ อ่าน เพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต		การอ่าน เพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตเขียน ผังความคิดเพื่อแสดง ความเข้าใจในบทเรียน ต่าง ๆ ที่อ่าน และมี มารยาทในการอ่าน	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 การคัดลายมือ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 2.1 ม.2/1 คัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด	การคัดลายมือตัว บรรจงครึ่งบรรทัดต้อง รู้หลักในการคัดและ เขียนตัวอักษรไทยตาม รูปแบบต่าง ๆ	3

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 การเขียนเพื่อ การสื่อสาร	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 2.1 ม.2/3 เขียนเรียงความ ท 2.1 ม.2/4 เขียนย่อความ ท 2.1 ม.2/5 เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้า ท 2.1 ม.2/6 เขียนจดหมายกิจธุระ ท 2.1 ม.2/7 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดง ความคิดเห็น หรือ โต้แย้งเรื่องที่อ่าน อย่างมีเหตุผล ท 2.1 ม.2/8 มี มารยาทในการเขียน ตัวชี้วัดปลายทาง ท 2.1 ม.2/2 เขียนบรรยายและ พรรณนา	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด	การเขียนบรรยายและ พรรณนา เขียน เรียงความ เขียนย่อ ความ เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและ รายงานโครงงาน เขียน จดหมายกิจธุระ เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความ คิดเห็น หรือโต้แย้งใน เรื่องที่อ่าน เป็นการ เขียนเพื่อการสื่อสาร ต้องเขียนให้ถูกต้อง ตามหลักการเขียน และมีมารยาทในการ เขียน	20
หน่วย การเรียนรู้ที่ 5 หลักการฟังและ การดูสื่อ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 3.1 ม.2/2 วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความ น่าเชื่อถือของ ข่าวสารจากสื่อต่างๆ	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด	การวิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำ ข้อคิดมาประยุกต์ใช้ ในการดำเนินชีวิต ต้องวิเคราะห์ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น	5

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ท 3.1 ม.2/6 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ตัวชี้วัดปลายทาง ท 5.1 ม.2/4 สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่านไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	และความสำเร็จถือ ของข่าวสาร และมี มารยาทในการฟัง การ ดู และการพูด	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 6 การพูดถ่ายทอด สารจากสื่อที่ฟัง และดู	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 3.1 ม.2/1 พูดสรุปใจความ สำคัญจากเรื่องที่ฟัง และดู ท 3.1 ม.2/6 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ตัวชี้วัดปลายทาง ท 3.1 ม.2/3 วิเคราะห์และวิจารณ์ เรื่องที่ฟังและดูอย่าง มีเหตุผล เพื่อนำ ข้อคิดมาประยุกต์ใช้ ในการดำเนินชีวิต	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การพูดถ่ายทอดสาร จากสื่อที่ฟังและดู การวิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมา ประยุกต์ใช้ในการ การดำเนินชีวิต ต้องมี ความรู้เรื่องหลักการฟัง การดู และการพูด และ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	8
หน่วย การเรียนรู้ที่ 7 การพูดใน โอกาสต่าง ๆ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 3.1 ม.2/5 พูดรายงานเรื่องหรือ ประเด็นที่ศึกษา	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร	การพูดในโอกาสต่างๆ และการพูดรายงาน เรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้าจากการ	8

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
และการพูด รายงาน	ค้นคว้าจากการฟัง การดู และการ สนทนา ตัวชี้วัดปลายทาง ท 3.1 ม.2/4 พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ฟัง การดู และ การสนทนา ต้องพูดให้ ถูกต้องตาม หลักการพูด และมี มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 8 การสร้างคำและ ประโยค	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 4.1 ม.2/5 รวบรวมและอธิบาย ความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศที่ ใช้ในภาษาไทย ตัวชี้วัดปลายทาง ท 4.1 ม.2/1 สร้างคำในภาษาไทย ท 4.1 ม.2/2 วิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคสามัญ ประโยครวม และ ประโยคซ้อน	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การศึกษาหลัก ภาษาไทย ต้องมี ความรู้เรื่องการสร้าง คำ สามารถรวบรวม และอธิบายความหมาย ของคำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ ในภาษาไทย รวมถึง การวิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคสามัญ ประโยครวม และ ประโยคซ้อน ได้ ถูกต้อง	12
หน่วย การเรียนรู้ที่ 9 คำราชาศัพท์	ตัวชี้วัดปลายทาง ท 4.1 ม.2/4 ใช้คำราชาศัพท์	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร	คำราชาศัพท์เป็น ระเบียบแบบแผนใน การใช้ภาษาที่ต้องใช้ให้ ถูกต้องตามระดับของ บุคคล	4

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
		2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด		
หน่วย การเรียนรู้ที่ 10 การแต่งบทร้อย กรองประเภท กลอน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง ท 4.1 ม.2/3 แต่งบทร้อยกรอง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอน ต้องมี ความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ และรู้จักสรรคำมาใช้ให้ เหมาะสม	6

จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมหานະชัยวิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ
การอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรัก
การอ่าน ตัวชี้วัด ม.2 2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน เช่น ข่าวนิตยสารจากสื่อสิ่งพิมพ์
สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ในชุมชน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านในชีวิตประจำวัน
ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/3
เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน ท 1.1 ม.2/4 อภิปรายแสดง
ความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มาเป็นกรอบเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการอ่านตีความ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหานະชัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร เขต 28

2.3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านตีความ

2.3.1. ความหมายของการอ่านตีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้ ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้ว่า หมายถึง การพิจารณาความหมายจากเรื่องราว หรือเหตุการณ์ให้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของผู้สื่อสารโดยใช้หลักเหตุผล วินิจฉัยนอกเหนือจากตัวอักษรที่ปรากฏในข้อมูล และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลในบริบทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

อำไพ สุวรรณจิตต์ (2555) ให้ความหมายการอ่านตีความไว้ว่า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความเข้าใจในบริบท ความหมายโดยนัย และการสื่อความหลากหลายทางภาษา

อารีรัตน์ ลิ้มประยูรวงศ์ (2556) ให้ความหมายการอ่านตีความไว้ว่า คือการอ่านที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ความหมายแฝง เพื่อสรุปเจตนาและทัศนคติของผู้เขียนจากสิ่งที่ปรากฏในข้อความ

กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์ (2559) ให้ความหมายการอ่านตีความไว้ว่า คือ การอ่านที่ต้องใช้สติปัญญา ประสบการณ์ และความเข้าใจที่มีอยู่เพื่อพิจารณาเจตนาที่แท้จริงของผู้เขียนว่าต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร โดยอาจพิจารณาจากแก่นเรื่องหรือแนวคิด (theme) น้ำเสียงของผู้เขียน (tone) ตลอดจนวัตถุประสงค์อื่น ๆ ของผู้เขียนที่แอบแฝงอยู่ในงานเขียนนั้น ๆ โดยใช้ข้อความที่อ่านเป็นแนวทางในการสรุป

ประภาภัทร นิยม (2560) ให้ความหมายการอ่านตีความไว้ว่า คือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สามารถทำให้ผู้อ่านสรุปความหมายที่ลึกซึ้งหรือข้อคิดจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

จากความหมายของการอ่านตีความ สรุปได้ว่า การอ่านตีความ หมายถึง กระบวนการอ่านที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง โดยอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณในระดับสูง ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสังเคราะห์ข้อมูลจากข้อความที่อ่าน เพื่อตีความความหมายแฝง เจตนา ทัศนคติ และข้อคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ผ่านบริบท ถ้อยคำ และรูปแบบภาษาที่ใช้ ทั้งนี้ การอ่านตีความจึงเป็นทักษะที่ต้องใช้ความเข้าใจอย่างรอบด้านและสามารถสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและลุ่มลึก

2.3.2. ความสำคัญของการอ่านตีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความสำคัญของการอ่านตีความไว้ ดังนี้

เสถียร สุวรรณภักดี (2547) ได้กล่าวว่า การอ่านตีความมีความสำคัญต่อการเข้าใจสาระและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงความหมายทั้งในระดับผิวเผินและระดับลึก

ลัดดา เลิศล้ำ (2549) ได้กล่าวว่า การอ่านตีความมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้เหตุผล และช่วยเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีหลักการจากข้อมูลในข้อความ

ธนัชชา ศรีสถาพร (2552) ได้กล่าวว่า การอ่านดีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องการผู้เรียนที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

อำไพ สุวรรณจิตต์ (2555) ได้กล่าวว่า การอ่านดีมีความสำคัญต่อการส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อเนื้อหา ทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านและการคิดอย่างเป็นระบบ

ภัทรภรณ์ ช้อยศิริ (2563) ได้ให้ความหมายความสำคัญของการอ่านดีความไว้วางใจ การอ่านดีความจะช่วยให้เกิดการฝึกคิดมีความละเอียดถี่ถ้วนและมีวิจารณญาณในการอ่านมากยิ่งขึ้น มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล สามารถนำความรู้ ความคิด และประสบการณ์จากการอ่านดีความมาช่วยพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายความสำคัญของการอ่านดีความ สรุปได้ว่า การอ่านดีความเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายด้าน โดยมีบทบาทในการเสริมสร้างกระบวนการคิดขั้นสูง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการใช้เหตุผล และการตัดสินใจอย่างมีหลักการจากเนื้อหาที่อ่าน รวมถึงช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญและเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้ นอกจากนี้ การอ่านดีความยังมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้สามารถรับมือกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในด้านการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการคิดอย่างมีระบบ

2.3.3. หลักการอ่านดีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักของการอ่านดีความไว้ ดังนี้

สมพร มั่นตะสูตร (2543) ได้ให้ความหมายของหลักการอ่านดีความไว้ว่า สิ่งที่คุณอ่านควรคำนึงเมื่อจะอ่านเพื่อตีความ หรือจับใจความสำคัญอย่างมีวิจารณญาณนั้นต้องคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1. อ่านแล้วจับใจความให้ได้ว่า อะไรเป็นจุดสำคัญหรือแก่นเรื่อง อะไรเป็นเนื้อความหลัก ความรองหรือพลความ
2. บอกได้ว่างานเขียนนั้นส่วนใดแสดงความรู้ ข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น เป็นทัศนคติ และส่วนใดเป็นการแสดงความรู้สึก หรืออารมณ์
3. พยายามเข้าถึงน้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่งทั้งลีลาการสละสลวยและความ
4. อ่านอย่างสำรวจความหมายโดยการตีความถ้อยคำสำนวน
5. สังเกตท่วงทำนองหรือลีลาการเขียนของผู้แต่งว่า มีทำนองการเขียนอย่างไรโดยการสังเกตจากการใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง การแสดงออกทางทัศนคติ ข้อคิดและอารมณ์

มาลินี ชำนาญศิลป์ (2533) ได้ให้ความหมายของหลักการอ่านตีความไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องให้ละเอียด ทำความเข้าใจเรื่องให้ถ่องแท้ชัดเจนแล้วจับประเด็นสำคัญให้ได้
2. ขณะที่อ่านพยายามพิจารณาหาเหตุอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลกับความคิดของตนว่าข้อความนั้นหมายถึงสิ่งใด
3. ทำความเข้าใจกับถ้อยคำบางคำที่มีความสำคัญ ตลอดจนคำแวดล้อม หรือบริบท (Context) ประกอบด้วยเพื่อให้เข้าใจความหมายชัดเจนขึ้น
4. เรียบเรียงถ้อยคำที่จะบรรยายให้ชัดเจน
5. จับแต่ใจความสำคัญของเรื่องนั้นด้วยความรู้ความคิดอย่างมีเหตุผล

ภัทราภรณ์ ช้อยศิริ (2563) ได้ให้ความหมายของหลักการอ่านตีความไว้ว่า การอ่านตีความนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านเรื่องให้ละเอียด ทำความเข้าใจเรื่องให้ถ่องแท้ วิเคราะห์ให้เห็นภาพจะช่วยให้ได้รับสารนั้นอย่างชัดเจน พิจารณาแยกแยะเนื้อหาว่าส่วนใดเป็นเนื้อหาสำคัญ สังเกตท่วงทำนองของผู้แต่งว่ามีทำนองการเขียนอย่างไร น้ำเสียง สีสรรสคำและรสความเป็นอย่างไร จับใจความสำคัญให้ได้ ตีความถ้อยคำสำนวนเพื่อให้เข้าใจในความหมาย

ทิตินา แคมมณี (2555) ได้ให้ความหมายของหลักการอ่านตีความไว้ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล ข้อความ เรื่องที่ต้องการตีความให้เข้าใจ
2. หาความหมายของข้อความที่ไม่ได้บอกไว้ โดยเชื่อมโยงข้อมูล หรือข้อความที่มีกับข้อมูลอื่นๆ ทั้งที่มีอยู่และเป็นความรู้ หรือประสบการณ์เดิม และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างมีเหตุผลจากนั้นระบุความหมายที่แฝงอยู่โดยอธิบายเหตุผลประกอบ

มัลลิกา ผ่องแผ้ว (2548) ได้ให้ความหมายของหลักการอ่านตีความไว้ว่าการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ของเรื่อง ความรู้สึก และอารมณ์จากข้อมูลต่างๆ ซึ่งอาจเข้าใจได้มากน้อยลึกซึ้งเพียงใด ตรงกันกับผู้เขียนหรือไม่ หรือผู้อ่านคนอื่นๆ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์เดิม และความรู้สึก ของผู้อ่านแต่ละคน การตีความของทุกคนอาจไม่ตรงกันเสมอไป โดยในกระบวนการอ่านเพื่อตีความนั้น ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถในการจับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อความ จุดมุ่งหมายของการตีความ เพื่อพิจารณาข้อความ สถานการณ์ พฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ มีความหมายที่แท้จริงว่าอย่างไรและสามารถที่จะอธิบายถึงเจตนาความคิด ของผู้เขียนอย่างชัดเจนได้หรือไม่ การตีความจึงมีหลักการดังนี้

1. อ่านเรื่องที่ตีความนั้นให้ละเอียดเพื่อจับประเด็นสำคัญให้ได้เริ่มด้วยการอ่านทบทวนเพื่อสำรวจว่าข้อความตอนใดมีข้อเท็จจริง ตอนใดแสดงอารมณ์ของผู้เขียน ต่อจากนั้นพิจารณาว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการเสนองานเขียนนั้น หรือผู้เขียนมุ่งหวัง ให้ผู้อ่านสนองตอบอย่างมีแง่คิดอะไรที่น่าสนใจบ้าง สารข้อใดสำคัญที่สุด สารข้อใดสำคัญรองลงไปแยกแยะและจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลให้เหมาะสม

2. ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผล และใคร่ครวญอย่างรอบคอบและนำมาคิดไตร่ตรองกับความคิดของตนเองว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด อาจเสนอแนวความคิดแทรกและความคิดเสริมเพราะในขณะที่อ่านเรื่อง ผู้อ่านอาจเกิดความคิดแทรกบางประการระหว่างที่กำลังวินิจฉัยข้อมูลอยู่ หรือเกิดความคิดเสริมเพราะในขณะที่อ่านรู้เรื่อง ผู้อ่านอาจเกิดความคิดบางประการระหว่างที่กำลังวินิจฉัยข้อมูลอยู่ หรือเกิดความคิดเสริมที่สัมพันธ์กับแนวคิดของเรื่องหลังจากตีความข้อมูลจบแล้ว จึงควรบันทึกไว้ด้วยประโยคที่กระชับสื่อความหมายชัดเจนและสมเหตุสมผล เพราะความคิดนั้นอาจได้รับความสนใจและนำไปคิดต่อให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้

3. พยายามหาความเข้าใจกับคำหรือวลีที่เห็นว่าสำคัญ และจะต้องไม่ลืม ตรวจสอบบริบท (Context) ด้วยว่าได้กำหนดความหมายของถ้อยคำนั้นอย่างไร การตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ที่เป็นเพียงการเก็บความหมายของบทประพันธ์มาเรียบเรียงเป็นร้อยแก้วให้ครบความหมายเท่านั้นแต่การตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญจะคงไว้

4. การเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้จากการตีความจะต้องมีความหมายที่ชัดเจน ซึ่งผู้อ่านจะต้องได้รับการฝึกฝนการวิเคราะห์ในสาร โดยเริ่มจากการพิจารณารูปแบบ แล้วจึงพิจารณาแนวคิดและเนื้อเรื่องเพื่อดูว่ามีความกลมกลืนกันหรือไม่ จากนั้นพิจารณากลวิธีในการเสนอเรื่องและดำเนินเรื่องตลอดจนสำนวนภาษา สามารถแบ่งลักษณะวิเคราะห์งานเขียนได้จากการอ่านที่ต้องสังเกตคำในประโยคที่ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าข้อเขียนที่ตนอ่านนั้นมีรูปแบบการเขียนอย่างไร ได้แก่ ขาว บทความ รวมถึงการวิเคราะห์ทัศนะของผู้แต่ง ผู้อ่านควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบในขณะที่อ่าน เพื่อจะได้รับประโยชน์จากการอ่านมากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นทัศนะของผู้แต่งได้ว่าเป็นคนมองโลกในแง่ใด และยังเป็นความคิดในการพิจารณาว่าควรเห็นคล้อยตามด้วยหรือไม่ การอ่านวิเคราะห์แบบนี้เป็นพื้นฐานของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่อไป ผู้อ่านต้องคำนึงเสมอว่าเป็นเพียงการตีความตามความรู้และความคิดของผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับความคิดของเราก็ได้แต่จะพิจารณากันที่การให้เหตุผลเป็นประการสำคัญ

จากความหมายหลักการอ่านตีความ สรุปได้ว่า

1. อ่านอย่างละเอียดและเข้าใจเนื้อหาโดยถ่องแท้ผู้อ่านจำเป็นต้องอ่านเรื่องราวอย่างรอบคอบ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา ความหมาย และสาระสำคัญของเรื่องอย่างถ่องแท้ก่อนการตีความ
2. จับประเด็นและใจความสำคัญของเรื่องให้ผู้อ่านควรพิจารณาว่าส่วนใดคือจุดสำคัญแก่นเรื่อง เนื้อหา รอง หรือพลความ และควรเรียบเรียงใจความให้ชัดเจนตามลำดับความสำคัญ
3. แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และอารมณ์ผู้อ่านต้องแยกให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อมูลข้อเท็จจริง ส่วนใดแสดงความคิดเห็น ทัศนะ หรือความรู้สึกของผู้เขียน
4. พิจารณาความหมายของคำ วลี และบริบท (Context) ควรทำความเข้าใจคำสำคัญและคำแวดล้อมที่มีผลต่อการตีความ และควรสังเกตบริบทเพื่อให้เข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้ง

5. วิเคราะห์ลีลา น้ำเสียง และทัศนคติของผู้แต่งสังเกตท่วงทำนองการเขียน ลีลาภาษารสถ้อยคำ น้ำเสียง สำนวนโวหาร ตลอดจนแนวคิดหรือทัศนคติที่สะท้อนผ่านข้อความ
6. เชื่อมโยงข้อมูลกับประสบการณ์เดิมและความรู้ของผู้อ่านผู้อ่านควรเชื่อมโยงข้อมูลจากเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมหรือประสบการณ์ส่วนตนอย่างมีเหตุผลเพื่อหาความหมายที่แฝงอยู่
7. คติวิเคราะห์และใคร่ครวญเหตุผลระหว่างอ่านผู้อ่านต้องพิจารณาเหตุผล ข้อคิด และความน่าจะเป็นในข้อมูลที่ปรากฏ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ
8. เสนอแนวคิดเพิ่มเติมจากการตีความผู้อ่านสามารถนำเสนอความคิดแทรกหรือความคิดเสริมที่เกิดจากการวิเคราะห์ได้ เพื่อขยายมุมมองหรือเปิดประเด็นใหม่
9. สังเกตและจำแนกลักษณะของรูปแบบงานเขียนพิจารณาว่างานเขียนนั้นอยู่ในรูปแบบใด เช่น ข่าว บทความ หรือเรื่องเล่า เพื่อให้เข้าใจเจตนาของผู้เขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
10. วิเคราะห์เจตนาและเป้าหมายของผู้แต่งพิจารณาว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร ต้องการชี้นำความคิดใด หรือมุ่งหวังให้ผู้อ่านตอบสนองต่อเรื่องอย่างไร
11. พัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผลและเปิดกว้างต่อความแตกต่างผู้อ่านควรตระหนักว่าการตีความเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความคิด และประสบการณ์ส่วนบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันได้ ดังนั้น การใช้เหตุผลเป็นสิ่งสำคัญเพื่อสร้างความเข้าใจที่เป็นระบบ

2.3.4. ความสามารถในการอ่านตีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านตีความไว้ ดังนี้

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534) ได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านตีความไว้ว่า "ผู้อ่านสามารถอธิบายสิ่งที่อ่านออกมาอย่างได้สาร หรือสาระ ครบถ้วนโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจความสนใจและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ"

สนิท ตั้งทวี (2536) ได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านตีความไว้ว่า ผู้อ่านใช้สติปัญญา แทะทะลุสิ่งที่อ่านได้ทั้งหมด คือ สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และท่าทีของผู้เขียนสามารถที่จะสรุปความคิด จับใจความสำคัญ และอธิบายขยายความได้

มาลินี ชำนาญศิลป์ (2540) ได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่าผู้อ่านต้องการทราบ ว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านนั้น ๆ มีความหมายที่แท้จริงว่าอย่างไร สามารถอธิบายถึงเจตนา และความคิดของผู้แต่งได้ ตลอดจนสามารถสรุปความคิด จับใจความ อธิบายขยายความได้

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2542) ได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านตีความไว้ว่าผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าถึงความมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ความชำนาญและความสามารถในการแปลความ จับใจความสำคัญ และการสรุปความตลอดจนสามารถเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อความได้ด้วย

ภทราภรณ์ ช้อยศิริ (2563) ได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านตีความไว้ว่าผู้อ่านสามารถบอกถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงที่ผู้เขียนต้องการส่งสาร น้ำเสียงในการนำเสนอ การนำเสนอความคิด ความสำคัญ ตลอดจนการทำนาย หรือคาดคะเนผลอันอาจเกิดขึ้นตามมาจากการอ่านงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองที่กำหนดให้

จากความสามารถการอ่านตีความ สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านตีความ คือ ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจความหมายที่แท้จริงของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถอธิบายเจตนาและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และสติปัญญาในการวิเคราะห์ สรุปความ จับใจความสำคัญ ขยายความ ตลอดจนพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อความ รวมถึงการคาดคะเนผลที่อาจเกิดขึ้นจากสารที่ผู้เขียนนำเสนอทั้งในงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง

2.3.5. การสอนอ่านตีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสอนอ่านตีความไว้ ดังนี้

โกชัย สาริกบุตร (2521) ได้ให้ความหมายของการสอนอ่านตีความไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาวงศัพท์ หมายถึง การพิจารณาความหมายศัพท์ทุกคำให้เข้าใจความหมายอย่างชัดเจน อย่าปล่อยให้ศัพท์ที่ไม่เข้าใจผ่านไป เพราะจะทำให้การตีความตัวอักษรที่ปรากฏไม่ได้ และสามารถถ่ายทอดเรียบเรียงให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วยสำนวนตนเอง

ขั้นที่ 2 จับใจความ หมายถึง การเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดตามความหมายของตัวอักษรที่ปรากฏและสามารถถ่ายทอดเรียบเรียงให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วยสำนวนของตนเอง

ขั้นที่ 3 ขั้นตีความ ผู้อ่านจะอ่านจะอ่านเฉพาะใจความตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ไม่เพียงพอที่จะรู้เท่าทันเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้เพราะส่วนมากผู้เขียนมักซ่อนความหมายหรือจุดประสงค์ที่แท้จริงเอาไว้เบื้องหลังใจความธรรมดาเสมอ การอ่านตีความผู้อ่านจึงต้องใช้สติปัญญาและความสามารถพิจารณาว่าอะไรเป็นแก่น หรือแนวคิดที่สำคัญของเรื่องว่าผู้แต่งมีจุดประสงค์อะไรที่เสนอแนวคิดนั้นเสนอด้วยน้ำเสียงอย่างไรจากหลักสำคัญในการตีความดังกล่าว สรุปเป็นขั้นตอนในการตีความได้ดังนี้

1. พิจารณาคำศัพท์ในเรื่องที่อ่าน สามารถแปลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน
2. อ่านเนื้อเรื่องให้ละเอียดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ถ้าใจความสำคัญของเรื่องมีมากกว่าหนึ่งประเด็นให้แยกแยะว่า เนื้อความใดเป็นใจความสำคัญและเนื้อความใดสำคัญรอง เรื่องที่อ่านสั้นใจความมีประเด็นเดียว แต่ถ้าเนื้อเรื่องยาวมักจะมีหลายประเด็น
3. การวิเคราะห์จะช่วยในการพิจารณาในการตีความ
4. สืบหาความหมาย ทำความเข้าใจกับถ้อยคำที่เห็นว่ามีสำคัญโดยพิจารณาถ้อยคำนั้นกับบริบทที่แวดล้อมอยู่จะช่วยกำหนดคำนั้นให้มีความหมายชัดเจนขึ้น

5. การตีความ โดยนำความรู้ ความคิด ความหมายที่ประมวลได้มาสรุปเป็นเรื่องใหม่ ภาษาใหม่ แต่ยังมีเค้าความเดิม และพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นแนวคิดและแก่นสำคัญของเรื่อง ผู้แต่งมีจุดประสงค์อะไรที่เสนอแนวคิดนั้น

6. การตีความต้องอาศัยความรู้ สติปัญญาและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์ (2547) ได้ให้ความหมายของขั้นตอนการสอนอ่านตีความไว้ดังนี้

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อน 1 รอบแล้วจึงอ่านอย่างเก็บรายละเอียด

2. ตีความ ความหมายของถ้อยคำ สำนวน

3. เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

4. สามารถลำดับเหตุการณ์และจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำไปเล่าต่อ

5. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ความจริง ข้อคิดเห็น หรือจินตนาการของผู้เขียนออกจากกันได้

6. วิเคราะห์แนวคิดสำคัญเรื่องนั้นได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ บาหยัน อิมสำราญ (2547) ได้ให้ความหมายของขั้นตอนการสอนอ่านตีความไว้ดังนี้

1. สรุปรงานเขียนนั้นด้วยการอ่านคร่าว ๆ ว่างานเขียนนั้นเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรอง หรือเป็นงานเขียนประเภทใด เช่น เป็นคำประพันธ์ นวนิยาย เรื่องสั้น บทความ กวีนิพนธ์ หรืองานเขียนสั้นๆแสดงคติสอนใจ

2. อ่านอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อพิจารณาเนื้อหาว่ามีใจความสำคัญกล่าวถึงเรื่องใด มีข้อความส่วนใดกล่าวถึงข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นการแสดงทัศนของผู้เขียน ส่วนใดเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึก

3. วิเคราะห์ถ้อยคำ อาจมีบางคำที่มีความหมายเฉพาะ เช่น สัญลักษณ์ หรือมีถ้อยคำที่เป็นการกล่าวเปรียบเทียบกับการใช้ภาพพจน์ หรือเป็นสำนวนโวหาร เป็นคำที่มีความหมายหลายนัย ทั้งนี้ ให้ผู้อ่านใช้ความหมายจากถ้อยคำในบริบทนั้นมาพิจารณาประกอบเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น

4. พิจารณารสของคำเพื่อประมวลหาแนวโน้มของผู้เขียน อาจเป็นน้ำเสียงเชิงสั่งสอน น้ำเสียงแสดงความประชดประชัน น้ำเสียงแฝงความภูมิใจ ยินดี หรือเศร้าสลด เป็นต้น น้ำเสียงเหล่านี้จะสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารมาให้อ่านพิจารณาใคร่ครวญให้คิดคล้อยตาม

5. สรุปสารที่ได้จากการตีข้อความเขียนนั้นๆ

สนิท ตั้งทวี (2529) ได้ให้ความหมายของขั้นตอนการสอนอ่านตีความไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่ตีความนั้นให้ละเอียด แล้วพยายามจับประเด็นสำคัญให้ได้

2. ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผล และใคร่ครวญอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตนเอง ว่าข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ มีความหมายถึงสิ่งใด

3. พยายามทำความเข้าใจกับข้อความที่เห็นว่ามีสำคัญ และจะต้องไม่ลืมตรวจสอบบริบท (context) ด้วยว่าบริบทหรือสิ่งแวดล้อมนั้นได้กำหนดความหมายของเรื่องนั้นอย่างไร

4. จะต้องระลึกไว้เสมอว่า การตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ หมายถึงการเก็บความหมายของบทประพันธ์นั้น ๆ มาเรียบเรียงเป็นร้อยแก้ว ให้ครบทั้งคำครบทั้งข้อความ แต่การตีความนั้นเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญจะคงไว้ซึ่งคำว่าของข้อความเดิมไม่ได้ ถ้าข้อความนั้นมีสรพนามจะต้องเปลี่ยนเป็นสรพนามบุรุษที่ 3 ทันที

5. การเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้มาจากการตีความนั้นจะต้องมีความหมายชัดเจน

6. ต้องไม่ลืมว่าการตีความนั้นไม่ว่าจะเป็นการตีความเกี่ยวกับเนื้อหา หรือเกี่ยวกับน้ำเสียงก็ตามทั้งสองอย่างนี้ เราสามารถพิจารณากันที่การให้เหตุผลเป็นประการสำคัญ

ตัวอย่างที่ 1

เห็นช้างขี้

อย่าขี่ตามช้าง

(สุภาษิต)

1. ตีความด้านเนื้อหาได้ดังนี้

จะทำอะไรก็ควรดูฐานะตัวเองเสียก่อน ไม่ควรเอาเยี่ยงอย่างคนอื่นที่เขามี

ฐานะดีกว่าเรา

2. ตีความด้านน้ำเสียง ได้ความดังนี้

ให้เป็นผู้รู้จักประมาณตน

ตัวอย่างที่ 2

จะหาเงินรื้อตน รุจีเลิศก็อาจหา

เพราะมีวิชคำ และดุนูกี่มั่งมี

ก็แต่จะหาซึ่ง ภริยาและมิตรดี

พิทรัพย์มากมี ก็ได้ประดุจใจ

(มัทนะพาธา : พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

1. ตีความด้านเนื้อหา ได้ความดังนี้

จะซื้ออะไรก็ซื้อถ้ามีเงิน แต่เงินไม่สามารถจะซื้อมิตรกับภรรยาที่ดีได้

2. ตีความด้านน้ำเสียง ได้ความดังนี้

เงินไม่ใช่ของมีค่าพอที่จะซื้อทุกอย่างได้เสมอไป

ตัวอย่างที่ 3

พระพุทธเจ้าตรัสสอนว่า
 น ปุบผคนโร ปฏิวาตเมติ
 น จนทน์ ตครมลลิกา วา
 สตถจ คนโร ปฏิวาตเมติ
 สพพา ทิสา สปปริโส ปวายติ

กลิ่นหอมของดอกไม้ ทวนลมไปไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นกลิ่นจันทร์ กลิ่นกฤษณา หรือกลิ่นมลิวัลย์
 แต่กินของคุณงามความดีของคนย่อมหอมหวานขึ้นไปได้และย่อมหอมฟุ้งไปทั่วทิศ (พุทธภาษิต)

1. ดีความด้านเนื้อหา ได้ความดังนี้

คุณงามความดีของคนนั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นดอกไม้ และกลิ่นหอมใดๆ

2. ดีความด้านน้ำเสียง ได้ความดังนี้

ความดีนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำ

สนธิ สัตโยภาส (2542) ได้ให้ความหมายของขั้นตอนการสอนอ่านตีความไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความทั้งหมดให้จบก่อนเพื่อให้รู้เรื่องราวๆ

ขั้นที่ 2 สำนวนและทำความเข้าใจกับคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคที่เด่น ๆ เพื่อทำ
 ความเข้าใจความหมาย

ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจความหมายทั้งหมดหรือทั้งเรื่องก่อน (แปลความ)

ขั้นที่ 4 ได้ตรองพิจารณาหาจุดเน้นว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาในเรื่องใด หรือ
 ต้องการแสดงข้อเท็จจริงอะไร แสดงข้อคิดเห็นอะไร หรือแสดงอารมณ์ ความรู้สึกอะไรที่เด่นที่สุด

ขั้นที่ 5 สรุปย่อเจตนาสำคัญของสารว่าคืออะไร (ตีความ)

จากความหมายการสอนอ่านตีความสรุปได้ว่า

1. อ่านอย่างครอบคลุมทั้งเรื่องผู้อ่านควรอ่านเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้เข้าใจภาพรวม
 ก่อนแล้วจึงอ่านซ้ำอย่างละเอียดเพื่อจับสาระสำคัญ

2. พิจารณาคำศัพท์และสำนวนสำคัญควรทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน
 และประโยคที่โดดเด่น รวมถึงคำที่มีความหมายเฉพาะหรือหลายนัย โดยพิจารณาจากบริบทแวดล้อม
 (Context)

3. จับใจความสำคัญและประเด็นหลักผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะใจความสำคัญของเรื่อง
 รวมถึงจุดประสงค์ แนวคิดหลัก และใจความรองที่สนับสนุนประเด็นสำคัญ

4. วิเคราะห์เจตนาอารมณ์ของผู้เขียนต้องสามารถพิจารณาได้ว่าผู้เขียนมีเจตนาหรือจุดมุ่งหมาย
 อย่างไร ต้องการสื่อสารอะไรให้ผู้อ่านเข้าใจ รู้สึก หรือตอบสนองอย่างไร

5. แยกแยะลักษณะเนื้อหาแยกให้ออกว่าส่วนใดของข้อความ เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ทัศนคติ หรืออารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน
6. พิจารณารูปแบบและประเภทของงานเขียนสังเกตว่างานเขียนเป็นประเภทใด เช่น ร้อยแก้ว ร้อยกรอง บทความ เรื่องสั้น หรือคำประพันธ์ เพื่อเลือกวิธีการตีความให้เหมาะสม
7. พิจารณาน้ำเสียงและรสคำของผู้เขียนควรพิจารณาน้ำเสียง เช่น สั่งสอน ประชดประชัน หรือแฝงอารมณ์อื่น ๆ ซึ่งสะท้อนทัศนคติและเจตนาของผู้แต่ง
8. เรียบเรียงสารที่ได้รับจากการตีความสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ตีความได้ออกมาเป็นถ้อยคำใหม่อย่างกระชับ ชัดเจน และสื่อความหมายได้ดี โดยยังคงสาระเดิมของเรื่องไว้
9. ใช้เหตุผลและประสบการณ์ประกอบการตีความผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิม ความคิดอย่างมีเหตุผล และประสบการณ์ชีวิตในการประมวลสาร เพื่อตีความได้อย่างลึกซึ้ง
10. แยกวิเคราะห์เนื้อหาและน้ำเสียงควบคู่กันผู้อ่านควรฝึกฝนการวิเคราะห์ทั้งด้านเนื้อหา และน้ำเสียงในเวลาเดียวกัน เพราะเป็นส่วนสำคัญของการเข้าใจเจตนารมณ์ของผู้เขียนอย่างแท้จริง
11. เสนอแนวคิดและประเมินคุณค่าจากการตีความผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และเสนอแนวคิดเพิ่มเติมจากการอ่าน เพื่อสร้างมุมมองใหม่และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ตนเอง
12. ฝึกฝนการแปลความและตีความอย่างต่อเนื่องการตีความที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยเริ่มจากการแปลความ (เข้าใจความหมายตรง) และพัฒนาสู่การตีความ (เข้าใจความหมายลึกซึ้ง)

2.3.6. องค์ประกอบการอ่านตีความ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านตีความไว้ ดังนี้
 วัลลภา ศศิวิมล (2541) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านตีความไว้ ดังนี้
 น้ำเสียงของผู้เขียน คือ ความรู้สึกที่แฝงลึกอยู่ในวรรณกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นหรือทัศนคติของผู้เขียนต่อสิ่งนั้น ผู้อ่านจะจับเสียงของผู้เขียนได้โดยสังเกตจากอารมณ์ของผู้เขียน การใช้ภาษาของผู้เขียนและบริบทจากงานเขียนนั้น ๆ

ความหมายของคำในงานเขียน คือ การพิจารณาความหมายของคำในการตีความนั้น มิได้หมายถึงการแปลความหมายของคำอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะคำหนึ่ง ๆ มักจะมีความหมายได้หลายทาง ซึ่งอาจจะพิจารณาดังนี้

1. ความหมายตรงหรือความหมายโดยธรรมดา (denotative meaning) เป็นความหมายที่ตรงตามคำนั้น ๆ เช่น น้ำตา หมายถึง น้ำที่ไหลออกจากนัยน์ตา เด็ก หมายถึง คนที่มีอายุน้อย หรือ กิน หมายถึง เคี้ยว เป็นต้น

2. ความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝง (connotative meaning) เป็นความหมายที่ความรู้สึกนึกคิดส่วนตัว ลักษณะอารมณ์ ค่านิยม ประสบการณ์ในอดีต ฯลฯ ที่มีคำต่อคำ ๆ นั้น

3. ความหมายกักตุน (Stock response) เป็นความหมายที่กักตุนไว้ในใจของแต่ละคนซึ่งอาจจะไม่เหมือนกัน

4. ความหมายนัยประหวัด (association) คำว่านัยประหวัด เป็นศัพท์ทางจิตวิทยาหมายถึงการติดต่อเกี่ยวเนื่องระหว่างประสบการณ์หนึ่งกับประสบการณ์อื่น ๆ ที่เคยผ่านมา การใช้ถ้อยคำก็เช่นเดียวกับประสบการณ์ คือมีนัยประหวัด ก่อให้เกิดความบางประการที่เกี่ยวข้องกับความหมายซึ่งมีอยู่เดิม เช่น เมื่อกล่าวถึงคำว่าตลาด นอกจากจะหมายถึง แหล่งที่รวมสินค้ามากมายที่เราจะเลือกซื้อได้ตามความต้องการแล้วยังทำให้เราประหวัดถึงภาพผู้คนที่เดินกันขวักไขว่ มือถือตะกร้าบ้าง ถูบบ้าง มีทั้งที่กำลังเลือกซื้อต่อรองราคาย่อยเงินและรับทอนเงินได้ยินเสียงจิ้งจกแจ๊กจอยแจ ได้กลิ่นของตลาดอันเป็นกลิ่นที่ไม่มีอะไรเหมือน

5. ความหมายหลายนัย (ambiguity) คำ ๆ หนึ่งอาจจะตีความได้หลายแง่ หลายมุม และมีความซับซ้อน ซึ่งถือว่าช่วยให้งานเขียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น ทำให้รู้ท่านเพลิดเพลินไปกับการใช้ความคิดค้นหาความหมายต่าง ๆ

6. การใช้คำในงานเขียน คือ การที่ผู้อ่านสามารถพิจารณาความหมายของคำแล้วผู้อ่านควรจะมีใจความเข้าใจในเรื่องการใช้คำของผู้เขียน ซึ่งผู้เขียนแต่ละคนอาจจะมีวิธีการใช้คำในงานเขียนแตกต่างกันไป ผู้เขียนที่มีความสามารถสูงย่อมจะใช้คำสื่อถึงผู้อ่านได้อย่างมีศิลปะ ซึ่งมีทางทำได้หลายประการ คือ การใช้คำโดยวิธีเปรียบเทียบ ซึ่งเรียกว่าการใช้คำในรูปภาพพจน์และการใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมแทนสิ่งที่เป็นนามธรรมคือ การใช้คำในรูปสัญลักษณ์ ดังนี้

1) การใช้คำในรูปภาพพจน์ ภาพพจน์คือ การใช้คำให้มองเห็นภาพอย่างชัดเจนนั่นเองและในงานเขียนทั่วไปผู้เขียนจำเป็นต้องใช้โวหารภาพพจน์ เพื่อศิลปะการสื่อความหมายเนื่องจากการใช้ภาพพจน์ สามารถสื่อความหมายได้เร็วและลึกซึ้งยิ่งกว่าการใช้คำอย่างตรงไปตรงมาได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ ปรภาคนามนัย ปรนนามนัย ปฏิบาท อธิพจน์ บุคลาธิษฐาน การเลียนเสียงธรรมชาติ คำเรียก สาธก ปุจฉา ปฏินัย

2) การใช้สัญลักษณ์เป็นสุนทรีย์ลักษณะอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดสุนทรินรสอย่างสูงเพราะเป็นส่วนที่เป็นส่วนที่ทำให้งานเขียนเกิดความไพเราะ กินใจ

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2529) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านตีความไว้ ดังนี้

1. รูปแบบของวรรณกรรม วรรณกรรมแต่ละชนิดมีรูปแบบแตกต่างกัน จึงมีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะไปตามวิธีการ และแนวโน้มในการแต่ง การเข้าใจรูปแบบของวรรณกรรม นับเป็นกรอบอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การพินิจสารมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนขึ้น

2. ภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สภาพสังคมสมัยที่แต่งหรือปรากฏวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ ขึ้นมา เป็นครั้งแรกและสภาพภูมิหลังที่วรรณกรรมเรื่องนั้นนำมาบรรยายผูกเป็นเรื่องเป็นฉากเป็นเหตุการณ์ ซ้ำเหมาะคำว่าภูมิหลังทางสังคมนี้ หมายรวมถึงสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความเชื่อวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ศาสนา ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ การเมือง การปกครองด้วย การทราบภูมิหลัง ทางสังคมจะเป็นประโยชน์ในแง่นำมาศึกษาทำความเข้าใจสภาพสังคมที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจน พฤติกรรม ความคิดของตัวละครได้ง่ายขึ้น การพินิจจะมีน้ำหนักแห่งเหตุผล และความจริงอย่าง แจ่มชัด

3. ภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง ภูมิหลังของประวัติผู้แต่ง ช่วยในการตีความพินิจสารแคบและลึกขึ้น เพราะถ้าผู้อ่านทราบชีวประวัติของผู้แต่ง จะช่วยให้ทราบทั้งทัศนคติ บุคลิก ความคิดของผู้แต่งรวมทั้ง สภาพสังคมในสมัยผู้แต่ง มาเป็นข้อมูลประกอบการพินิจสารที่ปรากฏในชิ้นงานนั้น ๆ ขึ้นสามารถ แยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดทัศนะของผู้เขียน ผู้เขียนต้องการสื่อสารออกมาด้วย จุดประสงค์ใด

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2532) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านตีความไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา (Language Forms) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา ทั้งด้านไวยากรณ์และความหมายของศัพท์และสำนวนโวหารต่าง ๆ

2. องค์ประกอบด้านข้อเขียนและบทอ่าน (Signification and value of Text) บทอ่านหรือ สิ่งพิมพ์แต่ละประเภทย่อมมีวัตถุประสงค์ ประสงค์ รูปแบบการเขียน (Text type) และลีลาการใช้ภาษา แตกต่างกันไป เพื่อแสดงภาพลักษณ์ของข้อความ (Passage) ให้มีเอกลักษณ์จำเพาะของตนเองและมี ลักษณะเป็นแบบแผนเป็นสากลนิยมถ่ายทอดเรียนรู้กันได้ ผู้อ่านจึงต้องตระหนักและเข้าใจใน ความแตกต่างของภาพลักษณ์ดังกล่าว โดยจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการเขียนกลวิธี การนำเสนอ ลีลาและแบบแผนการใช้ภาษาของข้อเขียน เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านภูมิหลังความรู้และความสามารถทางการคิดของผู้อ่าน (Schema) ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ความสามารถและความถนัดด้านภาษา หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ประโยค ลักษณะโครงสร้างของเนื้อความ รูปเรื่องแต่ละประเภท และมีความเข้าใจ ข้อความที่อ่านมาก่อนว่า มีวัตถุประสงค์และกลวิธีการนำเสนออย่างไร รวมทั้งการมีความรู้และความ ถนัดเกี่ยวกับรูปแบบการเขียน แบบแผนการใช้โวหาร ลีลาการใช้ภาษา และโครงสร้างของ เนื้อเรื่องมาก่อนดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2 สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดภาพนึกและจินตนาการ ต่อการรับรู้และซึมซาบงานเขียนนั้นได้ทันที

3.2 ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะสาขาวิชา โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับปัจจัย ด้านความรู้และแนวคิดสำคัญๆ ของเนื้อหา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้และ

แนวคิดสำคัญๆ ของเนื้อหา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางโลกและทางสังคม หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน การที่ผู้อ่านมีภูมิหลังเหล่านี้มาบ้างจะช่วยให้เกิดจินตภาพ หรือความพร้อมและความกระจำในการอ่านมากกว่าผู้ที่ขาดประสบการณ์ โดยเฉพาะการอ่าน นวนิยาย สารคดีท่องเที่ยว ชีวประวัติบุคคลสำคัญสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้สาขาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งประสบการณ์ตรงที่เคยรับรู้หรือสัมผัสมาก่อน เพื่อประกอบ การตั้งสมมติฐานล่วงหน้าปรับความคิดและคาดเดาการอ่านต่อไป อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านตีความ ประโยคและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการนิยามศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3.3 จิตพิสัยและทัศนคติของผู้อ่าน (Affection and Attitude) โครงสร้างความคิดเดิม ด้านทัศนคตินี้จะเกี่ยวข้องกับสภาวะด้านจิตใจของผู้อ่านที่มีต่อคำนิยม หรือความนิยมชมชอบในสิ่งใด สิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการสั่งสมของมวลความรู้สึก ความชอบและการกระทำ ของผู้อ่าน จึงกลายเป็นแรงผลักดันที่แฝงอยู่ในตัวผู้อ่านที่แสดงออกมาในรูปปฏิกิริยาสนองตอบต่อ เรื่องที่อ่านทั้งในด้านบวกหรือลบโดยอิงกับจิตพิสัย (Afeccion Domain) ของผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้อ่านมักจะนิยมอ่านเรื่องที่สอดคล้องกับคำนิยม ความถนัด และความสนใจของตนเสมอ อีกทั้งยังมี อิทธิพลโน้มน้าวความเชื่อความศรัทธาของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านนั้นในแง่วิจักษณ์เชิงนิยมเพราะ ตระหนักถึงประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับอันเนื่องจากการมรรออย่างอิงความคิดคล้ายคลึงกันมาก่อน

3.4 ความรู้ด้านภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เขียน (Author's Background) การที่ผู้อ่านมี ความรู้เกี่ยวกับผู้เขียนมาก่อน เช่น เข้าใจเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความถนัด ความสนใจ ความชำนาญพิเศษ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้เขียนจะมีอิทธิพลต่อการอ่านและเข้าใจความคิดหรือนัยความหมายต่าง ๆ ที่แทรกซ่อนอยู่ในข้อเขียนเหล่านั้น อีกทั้งมีอิทธิพลของผู้อ่านด้วย ส่งผลให้ ผู้อ่านเกิดความประจักษ์และซาบซึ้งในอรรถรสของเรื่องเป็นพิเศษ

3.5 ความเข้าใจในด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Cultural Background) ผู้อ่านจะต้องมี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและผู้เขียน นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจ เนื้อหาวัฒนธรรมในด้านประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ปรัชญา ความคิด อุดมการณ์ทางการเมือง ฯลฯ ที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องโดยเฉพาะการอ่านนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น บทกวี พงศาวดาร ตำนาน บทวิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ มักจะมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมดังกล่าวแทรกอยู่ในรูปของถ้อยคำ อุปมาอุปไมย คติธรรม คุณลักษณะของตัวละคร เป็นต้น

3.6 ความสามารถในการคิดของผู้อ่าน (Conceptual Abilities) การอ่านเป็นพฤติกรรมที่ เกี่ยวกับกระบวนการทางสมองและกระบวนการคิดอย่างใกล้ชิด ผู้อ่านที่สามารถจัดระบบความคิด ของตนได้ดีในด้านการเรียบเรียงความ การจัดลำดับ การตีความ การวินิจฉัย และการสรุปเค้าโครง

ความคิดรวบยอดของสิ่งที่อ่าน หรือสิ่งที่เห็นได้อย่างคล่องแคล่ว ย่อมส่งผลต่อการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น

สำรวม วารยานนท์ (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านตีความไว้ ดังนี้

1. การใช้คำ เป็นองค์ประกอบแรกของการตีความซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจความหมายของคำให้ถูกต้อง โดยพิจารณาว่าผู้เขียนใช้คำที่มีความหมายโดยตรงหรือคำที่มีความหมายโดยนัย

2. การใช้สำนวน การทำความเข้าใจความหมายของสำนวนที่ผู้เขียนใช้อย่างถูกต้องจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้อง

3. สัญลักษณ์ คือ การใช้คำแทนสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนใช้ก็จะทำให้สามารถตีความสารได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน

4. ภาพพจน์ในการตีความนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาพพจน์ในงานเขียน จึงจะสามารถเข้าใจเรื่องราวและเจตของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างการใช้ภาพพจน์มีดังนี้

4.1 อุปมา (Simile) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันโดย ใช้คำเชื่อมโยง คำว่าเหมือนดัง เช่น ปาน ราว ประหนึ่ง

4.2 อติพจน์ (Hyperbole) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบเกินความจริง

4.3 สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบ โดยนำสิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือมีชีวิตแต่ไม่ใช่คนมากล่าวถึงราวกับคนจริง

5. เหตุการณ์บ้านเมือง คือ การมีความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมืองที่สอดคล้องกับเรื่องกับเรื่องที่อ่านจะทำให้สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวได้อย่างสอดคล้อง สมเหตุสมผล

6. การรู้จักผู้เขียน คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับประวัติชีวิตหรือหลังร่ำผู้เรียนจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้นและตีความได้ถูกต้อง

ธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการอ่านตีความไว้ ดังนี้

องค์ประกอบของการอ่านตีความในภาษาไทยประกอบด้วย

1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง

2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร

3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด

4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ประสบการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี

จากองค์ประกอบการอ่านตีความสรุปได้ว่า การอ่านตีความเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์หลายด้านมาประกอบกัน เพื่อให้เข้าใจความหมายแท้จริงและความหมายแฝงในงานเขียน ซึ่งองค์ประกอบสำคัญมีดังนี้

1. การใช้ภาษาและความหมายของคำ พิจารณาความหมายทั้ง ตรง (denotative) และ โดยนัย (connotative) ความหมายที่เกิดจากประสบการณ์เดิม ความรู้สึก และการเชื่อมโยงกับสิ่งอื่น (association, stock response) ความหมายหลายมิติหรือหลายแง่มุม (ambiguity) ที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านตีความได้กว้าง การใช้สำนวน ภาพพจน์ และสัญลักษณ์ เช่น อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ บุคลาธิษฐาน และการเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งช่วยเพิ่มพลังทางศิลปะและความลึกซึ้งให้แก่เนื้อหา

2. น้ำเสียงและทัศนคติของผู้เขียน การตีความต้องเข้าใจอารมณ์ ทัศนคติ และเจตนาที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในงาน โดยสังเกตจากการเลือกใช้คำ บรรยายภาพ และโครงสร้างการเขียน

3. รูปแบบและโครงสร้างของงานเขียน วรรณกรรมแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบเฉพาะที่ต้องเข้าใจ เช่น กวีนิพนธ์ เรื่องสั้น หรือสารคดี การพิจารณาลีลาภาษาโวหาร และกลวิธีการนำเสนอเพื่อให้เข้าใจสารได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

4. ภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรม การตีความจำเป็นต้องเข้าใจสภาพสังคม ประวัติศาสตร์ ค่านิยม ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี และเหตุการณ์บ้านเมืองที่สัมพันธ์กับงานเขียนภูมิหลังทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อทั้งผู้เขียนและผู้อ่านในการสร้างและตีความความหมาย

5. ภูมิหลังและชีวประวัติของผู้เขียน ความรู้เกี่ยวกับชีวิต ทัศนคติ บุคลิก และยุคสมัยของผู้เขียนช่วยให้เข้าใจเจตนาและสาระที่ซ่อนอยู่ในงานเขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. องค์ประกอบด้านผู้อ่าน ความรู้ด้านภาษาและการคิดวิเคราะห์ ความเข้าใจคำศัพท์ ประโยค โครงสร้าง เนื้อเรื่อง และความสามารถในการจัดระบบความคิด ความรู้รอบตัวและประสบการณ์เดิม การมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ สังคม ประวัติศาสตร์ หรือประสบการณ์ชีวิต ช่วยให้ตีความได้ลึกซึ้ง ทัศนคติและความสนใจ ความชอบ ค่านิยม และจิตพิสัยของผู้อ่านมีผลต่อการตีความในเชิงบวกหรือลบ ความเข้าใจด้านวัฒนธรรม ช่วยให้ตีความสัญลักษณ์หรือคตินิยมในงานเขียนได้ถูกต้อง

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบการอ่านตีความของ ธาตทิพย์ ศรีพิชัย (2562) มาใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของการอ่านตีความในภาษาไทยซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง 2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร 3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด 4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร 5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ประสบการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี

2.4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์

2.4.1. ความหมายของการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

กชกร อินทา (2557) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจเป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบในข้อความที่เป็นปัญหา โดยการหาเหตุผลหรือข้อมูลที่น่าเชื่อถือยืนยันการตัดสินใจตามเรื่องราวหรือสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อสรุปมีลักษณะเป็นการสังเกตการเปรียบเทียบการจัดลำดับการจัดหมวดหมู่ การจำแนก ประอบและการสืบค้นหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบนั้น ซึ่งจะมี ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นอย่างแท้จริง

คงฤทธิ นัมบุตร (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดวิเคราะห์ การใคร่ครวญ ตรึกตรองอย่างละเอียด รอบคอบแยกเป็นส่วนในเรื่องราวหรือสถานการณ์ ใช้ความรู้ ความคิดในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่เป็นได้

ศรา สอนสำราญ (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะข้อมูลเหตุการณ์หรือเรื่องราวเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มเชื่อมโยงหรือหาความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบโดยใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ

ปวีณา ทาระ (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เข้าใจ องค์ประกอบ สามารถหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลในข้อมูลเหล่านั้น นำไปสู่การสรุปข้อเท็จจริงและใช้เป็นพื้นฐานสำคัญในการคิดระดับอื่นได้

อรรควิช จารีกจาริต (2557) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา แยกแยะ ส่วนย่อยต่าง ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรมีจุดมุ่งหมาย หรือความประสงค์สิ่งใดและ ส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกัน

จากความหมายของการคิดวิเคราะห์สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถทางปัญญาที่สูงกว่าความเข้าใจทั่วไป โดยเป็นกระบวนการพิจารณาเรื่องราว เหตุการณ์ หรือข้อมูลอย่างละเอียด รอบคอบ ผ่านการแยกแยะ จัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการตัดสินใจและการคิดในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.4.2. ลักษณะการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

บลูม (Bloom, 1956) ได้กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหาส่วนต่าง ๆ เรื่องราวหรือเนื้อหาส่วนต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรมีความสำคัญอย่างไรอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และที่เป็นอย่างนั้นอาศัยหลักการใดในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การแยกแยะสิ่งที่กำหนดมาว่ามีอะไรสำคัญจำเป็นหรือมีบทบาทที่สุดตัวไหนเป็นเหตุตัวไหนเป็นผล
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาว่าความสำคัญอะไร ๆ ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นเกี่ยวพันกันอย่างไรสอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร
3. วิเคราะห์หลักการ หมายถึง การค้นหาโครงสร้างและระบบของวัตถุสิ่งของเรื่องราวหรือการกระทำต่าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นรวมกันจนดำรงสภาพเช่นนั้นอยู่ได้เนื่องจากอะไรโดยยึดอะไรเป็นหลักเป็นแกนกลางมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยงยึดถือหลักการใดมีเทคนิคอย่างไรหรือยึดคติใด

เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือทักษะในการจัดระบบข้อมูลความเชื่อได้ของข้อมูลและการใช้ทักษะเหล่านั้นอย่างมีปัญญาเพื่อการขึ้นำพฤติกรรม ดังนั้นการคิดวิเคราะห์จึงมีลักษณะต่อไปนี้

1. การคิดวิเคราะห์จะไม่เป็นเพียงการรู้หรือการจำข้อมูลเพียงอย่างเดียว เพราะการคิดวิเคราะห์จะเป็นการแสวงหาข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้
2. การคิดวิเคราะห์ไม่เพียงแต่จะมีทักษะเท่านั้น แต่การคิดวิเคราะห์จะต้องเกี่ยวกับการใช้ทักษะอย่างต่อเนื่อง
3. การคิดวิเคราะห์ไม่เพียงแต่ฝึกทักษะอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องมีทักษะที่จะต้องคำนึงถึงผลที่ยอมรับได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) ได้กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันไปตามทฤษฎี การเรียนรู้ โดยทั่วไปสามารถแยกแยะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. การสังเกต จากการสังเกตข้อมูลหลายๆ สามารถสร้างเป็นข้อเท็จ
2. ข้อเท็จจริง จากการรวบรวมข้อเท็จจริง และการเชื่อมโยงข้อเท็จจริงบางอย่างที่ขาดหายไปสามารถทำให้มีการตีความได้

3. การตีความ เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของการอ้างอิง จึงทำให้เกิดการตั้งข้อสงสัยเบื้องต้น

4. การตั้งข้อสงสัยเบื้องต้น ทำให้สามารถมีความคิดเห็น

5. ความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดจะต้องมีหลักและเหตุผลเพื่อพัฒนาข้อวิเคราะห์ นอกจากนั้น เป็นกระบวนการที่อาศัยองค์ประกอบเบื้องต้นทุกอย่างร่วมกัน โดยทั่วไปนักเรียนจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่างการสังเกตและข้อเท็จจริง หากนักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างก็จะทำให้นักเรียนเริ่มพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้

บุญรักษากุล บุญเรืองรอด (2562) ได้กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การลักษณะของการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถของผู้เรียน 3 ด้าน 1) ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญเป็นความหมายในการแยกแยะค้นหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ 2) ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการเชื่อมโยงข้อมูล ตรวจสอบแนวคิดสำคัญและความเป็นเหตุเป็นผล แล้วนำมาหาความสัมพันธ์และข้อขัดแย้งในแต่ละสถานการณ์ได้ 3) ด้านการวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถในการหาหลักการความสัมพันธ์ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด

จากลักษณะการคิดวิเคราะห์สรุปได้ว่า ลักษณะการคิดวิเคราะห์ คือการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการใช้เหตุผลอย่างมีระบบ เพื่อตรวจสอบ แยกแยะ และเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องสามารถสรุปได้ว่ามีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. การแยกแยะและหาประเด็นสำคัญ คือ ความสามารถในการจำแนกว่าส่วนใดสำคัญ จำเป็น หรือมีบทบาทมากที่สุด ตลอดจนพิจารณาว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และค้นหาสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อมูลหรือเหตุการณ์

2. การหาความสัมพันธ์ของข้อมูล คือ การพิจารณาว่าสิ่งต่าง ๆ มีความเชื่อมโยง สอดคล้อง หรือขัดแย้งกันอย่างไร รวมถึงการตรวจสอบแนวคิดสำคัญ ความเป็นเหตุเป็นผล และการจัดลำดับความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์

3. การค้นหาหลักการและโครงสร้าง คือ การวิเคราะห์ว่าสิ่งต่าง ๆ ดำรงอยู่ได้ด้วยหลักการ กฎเกณฑ์ หรือระบบใด โดยมองหาแกนกลางและสิ่งที่เชื่อมโยงกัน เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเชิงโครงสร้าง

4. การใช้ทักษะอย่างต่อเนื่องและมีเหตุผล การคิดวิเคราะห์ไม่ใช่เพียงการจำหรือรู้ข้อมูล แต่เป็นการแสวงหา ตรวจสอบ และนำข้อมูลไปใช้ โดยใช้ทักษะอย่างต่อเนื่อง พร้อมคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ถูกต้องและยอมรับได้

5. การอาศัยกระบวนการสังเกตและตีความ การคิดวิเคราะห์ต้องอาศัยการสังเกตข้อเท็จจริง การตีความข้อมูล และการตั้งข้อสมมติฐานอย่างมีเหตุผล ซึ่งนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นที่มีหลักฐานและตรรกะรองรับ

2.4.3. การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

บลูม (Bloom, 1956) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ประกอบไปด้วยการวัดความสามารถผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสำคัญ เป็นการแยกแยะว่าสิ่งใดจำเป็นไม่จำเป็นสิ่งใดสำคัญไม่สำคัญ
2. ความสัมพันธ์ เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ว่าความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดและความพันธ์สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน
3. ด้านหลักการ หมายถึง การค้นหาเชิงระบบเรื่องราวสิ่งของการทำงานว่าสิ่งนั้นดำรงอยู่ได้ในสภาพเช่นนั้นเนื่องจากอะไรมีอะไรเป็นหลักมีหลักการอย่างไรมีเทคนิคอะไรที่ยึดถือและมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง

สมนึก ภัททิยธานี (2551) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การคิดวิเคราะห์เป็นการใช้วิจารณ์ญาณเพื่อไตร่ตรอง การแยกแยะพิจารณารายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ว่ามีชิ้นใดสำคัญที่สุดของชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันมากที่สุดและชิ้นส่วนใดอยู่ร่วมกันได้หรือทำงานได้เพราะอาศัยหลักการใดซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกได้ว่า ชิ้นใดหรือส่วนใดเหตุการณ์ใด ตอนใด สำคัญที่สุด หรือหาจุดเด่น จุดประสงค์สำคัญ สิ่งที่ชอบเร้น
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหา ความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสองชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กัน รวมถึงข้อสรุปอุปมาอุปไมยวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การให้พิจารณาชิ้นส่วน หรือส่วนปลีกย่อยต่าง ๆ ว่าทำงานหรือเกาะยึดกันได้หรือคงสภาพเช่นนั้นได้ เพราะใช้หลักการใดเป็นแกนกลางจึงถามโครงสร้างหรือหลักหรือวิธีการที่ยึด

บุญรักษากุล บุญเรืองรอด (2562) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยการวิเคราะห์ความสำคัญวิเคราะห์ความสัมพันธ์และวิเคราะห์หลักการซึ่งผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของบลูมเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ทิศนา แคมมณี และคณะ (2544) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

แนวทางของการวัดความสามารถในการคิดทั้งในอดีตและปัจจุบันแล้วพอที่จะจำเป็น 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 วัดโดยใช้แบบวัดมาตรฐาน และพัฒนาเป็นการวัดความสามารถของสมองสู่การวัด ผลสัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ ความถนัดและความสามารถในการด้านต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการคิด จากการสังเกต การเปรียบเทียบ การคิดคล่อง เป็นต้น แบบวัดมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) แบบวัดการคิดทั่วไป มุ่งวัดให้ครอบคลุมความสามารถในการคิดบนพื้นฐานของการใช้ความรู้ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นแบบเลือกตอบ

2) แบบวัดความสามารถในการคิดลักษณะเฉพาะ มุ่งวัดความสามารถในเฉพาะแบบที่แสดงถึงลักษณะของการคิด เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การประเมิน ข้อมูลที่ได้

แนวทางที่ 2 วัดจากการปฏิบัติจริง เป็นการวัดทักษะการคิดซับซ้อนในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการประเมินตนเอง สำหรับเทคนิคการวัด อาจใช้การสังเกตสภาพงานที่ปฏิบัติ เช่น จากการเขียนเรียงความ การแก้ปัญหาในสถานการณ์ การรวบรวมงานในแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

จากการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์สรุปได้ว่าการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการใช้เหตุผล แยกแยะ และเชื่อมโยงข้อมูลสามารถสรุปแนวคิดได้ดังนี้

1. การวัดด้านความสำคัญ เป็นการประเมินความสามารถในการแยกแยะว่าสิ่งใดสำคัญหรือจำเป็น สิ่งใดไม่สำคัญ รวมถึงการหาประเด็นหลัก จุดเด่น และสิ่งที่ซ่อนเร้นในข้อมูลหรือเหตุการณ์

2. การวัดด้านความสัมพันธ์ เป็นการประเมินความสามารถในการค้นหาความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลหรือเหตุการณ์ว่ามีความสอดคล้อง ขัดแย้ง หรือสัมพันธ์กันอย่างไร รวมถึงการใช้การเปรียบเทียบและอุปมาอุปไมยเพื่อหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผล

3. การวัดด้านหลักการ เป็นการประเมินความสามารถในการค้นหาโครงสร้าง ระบบ หรือแกนกลางของสิ่งต่าง ๆ ว่าสามารถดำรงอยู่หรือทำงานร่วมกันได้ด้วยหลักการ กฎเกณฑ์ หรือวิธีการใด

4. แนวทางการวัด

- การใช้แบบวัดมาตรฐาน เช่น แบบทดสอบเลือกตอบ วัดทั้งการคิดทั่วไปและการคิดเชิงลักษณะเฉพาะ (เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

- การวัดจากการปฏิบัติจริง โดยใช้การสังเกต การทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การเขียนเรียงความ หรือแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เพื่อสะท้อนทักษะการคิดในสถานการณ์จริง

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของบลูม มาใช้ในการวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์เพราะ ช่วยให้การวัดชัดเจนเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้านความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการ

2.4.4 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

บลูม (Bloom, 1956) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. การคิดวิเคราะห์ความสำคัญหรือเนื้อหาของสิ่งต่าง ๆ เป็นความสามารถในการแยกแยะได้ว่าสิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ประกอบด้วยวิเคราะห์ชนิดเป็นการให้นักเรียน

วินิจฉัยว่า สิ่งนั้นเหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใดวิเคราะห์สิ่งสำคัญเป็นการวินิจฉัยว่าสิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อยของสิ่งต่าง ๆ วิเคราะห์เลขณัย เป็นการมุ่งเน้นสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้น หรืออยู่เบื้องหลังจากสิ่งที่เห็น ซึ่งมีได้บ่งบอกตรง ๆ แต่มีร่องรอยของความเป็นจริงซ่อนเร้นอยู่

2. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ของของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีอะไรสัมพันธ์กัน สัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด สอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร

2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์เช่น มุ่งให้คิดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใดมีสิ่งใด สอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์เช่น สิ่งใดเกี่ยวข้องมากที่สุดสิ่งใดเกี่ยวข้องน้อยที่สุด เรียงลำดับมากน้อยของสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์ เช่น เมื่อเกิดสิ่งนี้แล้ว เกิดผลลัพธ์อะไรตามมาบ้างตามลำดับ การเรียงลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ เช่น การกระทำแบบนี้เพื่ออะไร ทำอย่างนี้แล้วจะเกิดผลสัมฤทธิ์อะไร หรือมีเป้าหมายอะไร มีจุดมุ่งหมายอะไร

2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผล เช่นสิ่งใดเป็นสาเหตุของเรื่องนี้

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปไมย

3. การคิดวิเคราะห์เชิงหลักการ หมายถึง การค้นหาโครงสร้างระบบ เรื่องราว สิ่งของและการทำงานต่าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่ได้ในสภาพนั้น ๆ เนื่องจากอะไร มีอะไรเป็นแกนหลัก มีหลักการอย่างไร มีเทคนิคอะไรหรือยึดถือคติใด มีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยงการคิดวิเคราะห์หลักการเป็นการวิเคราะห์ที่ถือว่าสำคัญที่สุด การจะวิเคราะห์เชิงหลักการได้ดีจะต้องมีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดีเสียก่อน

วนิช สุทธารัตน์ (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการที่ใช้ปัญญาหรือใช้ความคิดนำพฤติกรรม ผู้ที่คิดวิเคราะห์เป็นจึงจะสามารถใช้ปัญญานำชีวิตได้ในทุกสถานการณ์ เป็นบุคคลที่ไม่รู้ไม่เห็นแก่ตัวไม่เอาตนเองเป็นศูนย์กลาง มีเหตุผล ไม่มีอคติ มีความยุติธรรม และพร้อมที่จะสร้างสันติสุขในทุกโอกาส การคิดวิเคราะห์จะต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 เรื่อง คือ เรื่องความสามารถในการให้เหตุผลอย่างถูกต้องกับเทคนิคในการตั้งคำถามเพื่อใช้ในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งทั้งสองเริ่มมีความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. ความสามารถในการตีความหมาย เราไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้หากไม่เริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจข้อมูลที่ปรากฏ เริ่มแรกเราจึงต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้รับว่าอะไรเป็นอะไร

ด้วยการตีความ การตีความ หมายถึงการพยายามทำความเข้าใจและการให้เหตุผลแก่สิ่งที่เราต้องการจะวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรงของสิ่งนั้น เป็นการสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ โดยสิ่งนั้นไม่ได้ปรากฏโดยตรง คือข้อมูลไม่ได้บอกโดยตรง แต่เป็นการสร้างความเข้าใจที่เกินกว่าสิ่งที่ปรากฏ อันเป็นการสร้างความเข้าใจบนพื้นฐานของสิ่งที่ปรากฏในข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เกณฑ์ที่แต่ละคนใช้เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจในการตีความนั้น ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์ และค่านิยมของแต่ละบุคคล

2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ เราจะคิดวิเคราะห์ทำได้ดีนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องนั้น เพราะความรู้จะช่วยกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์จัดลำดับความสามารถอย่างไร และรู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุ การวิเคราะห์ของเราในเรื่องนั้นจะไม่สมเหตุสมผลหากเราไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้น เราจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็นองค์ประกอบในการคิด ถ้าเราขาดความรู้ เราอาจไม่สามารถวิเคราะห์หาเหตุผลได้ว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

3. ความช่างสังเกต ช่างสงสัย และช่างถาม นักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้องมีองค์ประกอบทั้ง 3 นี้ร่วมกัน คือ ต้องเป็นคนช่างสังเกต สามารถค้นพบความผิดปกติท่ามกลางสิ่งที่ดูอย่างผิวเผินแล้วเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ต้องเป็นคนช่างสงสัยเมื่อเห็นความผิดปกติไม่รักเลยไปแต่หยุดพิจารณาขบคิด ไตร่ตรอง และต้องเป็นคนช่างถาม ชอบตั้งคำถาม คำถามที่นำไปสู่การสืบค้นความจริงและเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการคิดวิเคราะห์ ขอบเขตคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์จะยึดหลักตั้งคำถาม โดยใช้คำว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) อย่างไร (Now) คำถามเหล่านี้อาจไม่จำเป็นต้องใช้ทุกข้อเพราะการตั้งคำถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมและตรงประเด็นที่เราต้องการสืบค้น

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล นักคิดเชิงวิเคราะห์ถึงเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผล จำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริง สิ่งใดเป็นความเท็จ สิ่งใดมีองค์ประกอบในรายละเอียดเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันอย่างไร

สุวิทย์ มูลคำ (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. สิ่งที่กำหนดให้ เป็นสำเนารูป ที่กำหนดให้วิเคราะห์เช่น วัตถุ สิ่งของเรื่องเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

2. หลักการหรือกฎเกณฑ์ เป็นข้อกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ เช่น เกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผล อาจจะเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความคล้ายคลึงกันหรือขัดแย้งกัน เป็นต้น

3. การหาความจริงหรือความสำคัญ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ตามหลักการหรือกฎเกณฑ์ แล้วทำการรวบรวมประเด็นที่สำคัญเพื่อหาข้อสรุปนักคิดวิเคราะห์

ถึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผล จำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริงหรือสิ่งใดเป็นความเท็จ สิ่งใดมีองค์ประกอบในรายละเอียดเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันอย่างไร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. การตีความ ความเข้าใจ และการให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ แปลความหมายของสิ่งนั้นขึ้นกับความรู้ประสบการณ์และค่านิยม
2. การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์การช่างสังเกตสงสัยช่างถามขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์จะยึดหลัก 5 W 1h คือใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) อย่างไร (how)
4. การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (คำถาม) ค้นหาคำตอบได้ว่า อะไรเป็น สาเหตุให้เรื่องนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งนี้ได้อย่างไร เรื่องนี้ใครเกี่ยวข้อง เมื่อเกิดเรื่องนี้ส่งผลกระทบอย่างไรมีองค์ประกอบใดบ้างที่นำไปสู่สิ่งนั้นมีวิธีการ ขั้นตอนการทำให้สิ่งนี้อย่างไร มีแนวทางแก้ไขปัญหายังไงบ้าง ถ้าทำเช่นนี้จะอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรเราทำสิ่งนี้ได้อย่างไรสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

จากองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์หมายถึงกระบวนการใช้เหตุผลอย่างมีระบบเพื่อแยกแยะเนื้อหา ประเด็นสำคัญ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้องและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ โดยสามารถสรุปได้ว่า ประกอบด้วย

1. การตีความและทำความเข้าใจข้อมูล คือ การทำความเข้าใจความหมายที่ปรากฏและไม่ปรากฏตรง ๆ บนพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ และค่านิยม
2. การแยกแยะประเด็นสำคัญ คือ ความสามารถในการจำแนกว่าสิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ รวมถึงการพิจารณาข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลัง
3. การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล คือ การพิจารณาความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีลักษณะอย่างไร ขนาดใด เกิดผลสืบเนื่องอย่างไร และมีสาเหตุจากสิ่งใด
4. การอาศัยความรู้และหลักการ คือ การใช้ความรู้ ความเข้าใจ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องมาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล
5. การใช้เหตุผลและการตั้งคำถาม คือ การมีทักษะในการคิดอย่างมีตรรกะ พร้อมกับการตั้งคำถามที่หลากหลาย เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิดอย่างรอบด้าน

เมื่อเปรียบเทียบแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมดแล้ว พบว่า องค์ประกอบของ บลูม (Bloom, 1956) มีความครอบคลุมและเป็นระบบมากที่สุด เนื่องจากการวิเคราะห์ทั้งประเด็นสำคัญ

ความสัมพันธ์และเชิงหลักการซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยได้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องผู้วิจัยจึงได้นำองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ของ บลูม (Bloom, 1956) มาใช้ในการพัฒนางานวิจัย

2.4.5 เกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี และคณะ (2544) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

การประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์นั้นจะต้องประเมิน ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักการ คือ ความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
2. การวิเคราะห์เนื้อหา คือ ความสามารถในการแยกข้อมูลเนื้อเรื่องได้ตามหลักเกณฑ์
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละ

องค์ประกอบ

สุวิทย์ มูลคำ (2547) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้ การประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะทำให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดเตรียมกิจกรรมสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน แนวทางในการกระบวนการคิด สามารถจำแนกได้เป็น 2 แนวทางใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การประเมินผลด้วยการใช้แบบทดสอบ

1.1 การใช้แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นลักษณะแบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับใช้วัดความสามารถในการคิด สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ แบบทดสอบการคิดทั่วไปและแบบทดสอบการคิดเฉพาะด้าน

1.2 การสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการคิดที่นิยมใช้กันทั่วไปนั้น บางครั้งอาจไม่สอดคล้องกับเป้าหมายในการวัดของท่าน ซึ่งท่านเองก็สามารถสร้างแบบทดสอบการคิดขึ้นใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการวัดของท่าน

2. การประเมินผลตามสภาพจริง การประเมินผลและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างแยกกันไม่ได้ เพราะผู้สอนจะต้องทำหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลควบคู่กันไปด้วย

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นการศึกษาหาระดับความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อยของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร แต่ละเหตุการณ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร โดยแบ่งออกตามประเภทเนื้อหาที่วัดได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ

อชิรกาญจน์ ดอกไม้ (2557) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ การวัดความสามารถทักษะการคิดวิเคราะห์ทำได้โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานวัดผลสัมฤทธิ์บุคลิกภาพ ความถนัด และความสามารถหรือใช้การสังเกตภาระงานที่ปฏิบัติจากการเขียนเรียงความ การแก้ปัญหาในสถานการณ์เหมือนจริงการรวบรวมในแฟ้มสะสมงาน อีกทั้งมีขั้นตอนในการดำเนินการ กิจกรรมการตั้งสมมติฐานการตรวจสอบสมมติฐาน การสรุปอ้างอิงโดยใช้ตรรกศาสตร์และการอ้างอิง ซึ่งจะบ่งชี้ถึงความสามารถด้านทักษะการคิดวิเคราะห์

พัชรี นาคผง (2562) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ การวัดและประเมินผล การคิดวิเคราะห์สามารถทำได้ด้วยการใช้แบบทดสอบและการประเมินผลตามสภาพจริง และการประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์นั้นจะต้องประเมินทั้ง 3 ด้าน คือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหา 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และ 3) การวิเคราะห์หลักการ

จากเกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ไว้ สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า การประเมินควรครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1. การวิเคราะห์เนื้อหา 2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3. การวิเคราะห์หลักการ ทั้งนี้การประเมินสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทางหลัก คือ (1). การประเมินโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบมาตรฐานหรือแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ (2). การประเมินตามสภาพจริง โดยใช้การสังเกตภาระงาน การปฏิบัติกิจกรรม การแก้ปัญหาใน สถานการณ์จริง และแฟ้มสะสมงาน นอกจากนี้ การประเมินการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากช่วยให้ทราบพัฒนาการของผู้เรียน และสามารถนำผลไปปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ทิศนา แหมมณี และคณะ (2544) มาใช้ในการวัดประเมิน การคิดวิเคราะห์ซึ่งการประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์นั้นจะต้องประเมิน ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักการ คือ ความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
2. การวิเคราะห์เนื้อหา คือ ความสามารถในการแยกข้อมูลเนื้อเรื่องได้ตามหลักเกณฑ์
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละ องค์ประกอบเพราะ ช่วยให้การวัดชัดเจนเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้านความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการ

2.5. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

2.5.1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

การจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ เทคนิค KWL (Know - Want - Learned) การเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL เป็นแนวคิดของ ดอนน่า โอเกิล (Ogle, D, 1987) ที่นำมาใช้ในการสอนอ่านซึ่งเป็นอักษรย่อของคำว่า Know, Want to Know และ Learned ตามลำดับ ซึ่งคำว่า Know (K) หมายถึงรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน หรือหัวข้อเรื่องที่กำหนด โดยที่ยังไม่ต้องอ่านในรายละเอียดเพื่อถามความรู้เดิมเรื่องราว สำคัญ หรือ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง Want to Know (W) หมายถึง ต้องการอะไรจากเรื่องที่อ่าน จากบทอ่าน โดยคิดต่อเนื่องจากขั้น K คือ รู้อะไรจากเรื่องที่อ่านบ้าง และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่านต่อไป ถ้าในขั้น K ได้อ่านโดยละเอียดแล้ว Learned (L) เกิดการเรียนรู้รู้อะไรบ้าง โดยที่ทั้งขั้น K, W และ L จะต้องเขียนตอบลงในแบบฟอร์มหรือตาราง K W L ที่เตรียมไว้จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ทุกขั้นตอนนักเรียนช่วยกันระดมความคิดเพื่อให้ได้คำตอบของทุกขั้นตอนครบถ้วน โดยการถามคำถามแบบเจาะลึกเพิ่มเติมมากขึ้น ครูถามคำถามเพิ่มเติมติดตามดูแลช่วยเหลือ ยิ่งฝึกมากเท่าใด จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและใช้ความคิดมากยิ่งขึ้น

แผนผัง KWL ที่ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องและเขียนข้อความลงในช่องที่กำหนดช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องมากขึ้น อ่านได้เร็วขึ้น และละเอียดมากขึ้น โดยครูคอยแนะนำถามคำถามเพิ่มเติมทุกขั้นตอน เพื่อให้การลงสาระสำคัญแต่ละช่องสมบูรณ์ครบถ้วน เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้ได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม หรือดึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือเรื่องให้อ่าน
2. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การอ่านได้
3. ช่วยนักเรียนได้ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น
4. ช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินความเข้าใจของตนเองจากการอ่าน
5. ช่วยให้นักเรียนสามารถขยายแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้ละเอียดมากขึ้น
6. ช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นจากการกำหนดกรอบหรือแนวทางการอ่านและคิดทีละขั้นตอน
7. ช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะขั้น L ซึ่งสามารถถามคำถามเพิ่มเพื่อพัฒนาทักษะการคิดได้ หลังจากที่ผู้เรียนได้ระบุสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านหรือการปฏิบัติตามขั้นตอน

2.5.2. ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

(Ogle, D, 1987) อ้างถึงใน (ทศนา เขมมณี) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

1 ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุค่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ/ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากค่าต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่าน ทบทวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเทคนิค KWL หรือ KWL-Plus ยังขึ้นอยู่กับ

- 1) การทำแบบหรือแสดงแบบของครูเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเทคนิควิธีการใช้ KWL ในการอ่าน
- 2) นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเป็นกลุ่มเพื่อจะได้ช่วยกันคิด และ 3) นักเรียนได้ฝึกตามลำพังโดยอิสระ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ครูและนักเรียนควรช่วยกันและร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ตาราง KWL ในระยะแรก เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคย มองเห็นประโยชน์ และวิธีใช้เทคนิค KWL เพื่อช่วยในการอ่านและทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านละเอียดมากขึ้น

2. ครูควรเตรียมคำถามอย่างหลากหลายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านข้อความให้เข้าใจ และเขียนตอบลงในแต่ละช่องได้มากขึ้น

3. ความละเอียดครอบคลุมของเนื้อหาสาระต่าง ๆ และกิจกรรมทุกขั้นตอนจะประสบผลสำเร็จได้ อยู่ที่การถามคำถาม การดูแลการตอบ การปฏิบัติของนักเรียนทุกขั้นตอน โดยละเอียดต่อเนื่อง พร้อมกับการเสริมแรง เสริมกำลังใจของครูเป็นสำคัญ

สำหรับการสรุปความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญในส่วนของ KWL-Plus ครูต้องคอยช่วยเหลือดูแล การนำเสนอความรู้ความเข้าใจโดยการใช้แผนผังความคิดหรือแผนผังโน้ตส์ของนักเรียนด้วยซึ่งนักเรียนจะต้องรู้และเข้าใจวิธีการและความสำคัญประโยชน์ของการสร้างแผนผังโน้ตส์ (Mind Mapping or Concept Mapping) เป็นพื้นฐานประกอบด้วย

การคิด การตอบด้วยวาจาเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ยืนยันได้ว่านักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้จริง การให้นักเรียนได้เขียน ได้บันทึกในสิ่งที่ตนเองรู้และเข้าใจที่เป็นระบบชัดเจนช่วยยืนยันได้ว่านักเรียนเกิดความรู้จริงซึ่งทักษะการอ่าน-เขียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และยังเป็นการพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในเวลาเดียวกันนอกจากนั้นจากหลายแนวคิดและผลการวิจัยมีการสรุปว่า ผู้ที่มีความสามารถและมีทักษะในการอ่านดีจะมีทักษะและความสามารถในการเขียนดีเช่นกัน

พินิตนาฏ ชูฤกษ์ (2551) ได้อธิบายถึงวิธีสอน KWL-Plus ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. K - Know เป็นขั้นตอนที่เราจะตรวจสอบหัวข้อเรื่อง หรือชื่อเรื่องว่าเรามีความรู้หรือรู้อะไรที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องมาน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิม (schema knowledge หรือ background knowledge) มาใช้ เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับพื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้อ่านถือ เป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนอ่าน เป็นการเตรียมตัวเราเองในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการ ระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่เรากำลังจะอ่าน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และเราควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ซึ่งในแง่ของการเรียนรู้ ภาษาจะยึดถือ ทฤษฎี Schema ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการในการนำความรู้พื้นฐานความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน

2. W – Want to know เป็นขั้นตอนที่เราจะต้องถามตนเองว่าเราต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง ถือเป็นการคาดหวังว่า เมื่อเราอ่านเรื่องนี้แล้วเราจะมีความรู้อะไรบ้าง

3. L - Learned เป็นขั้นตอนที่เราต้องสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยเราจะต้องหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่เราได้เรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นมา

4. P - Plus หมายถึง การสร้างแผนผังและเขียนสรุปความหลังอ่าน ในขั้นตอนนี้เราต้องทำการสร้างแผนผัง หรือเค้าโครงเรื่องของสิ่งที่ได้อ่านไป และเขียนบันทึกย่อสิ่งที่อ่าน

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ เคดับบลิว แอล พลัส (KWL-Plus) ว่าประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้น กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย

1.1. ขั้น K (What You Know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองมี

การบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนใยแมงมุม ให้ชัดเจน ซึ่งประกอบไปด้วยความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้ว ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้ เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้เรียนรู้ เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1.1. ครูกระตุ้นความรู้และความรู้เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมองอภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้างหลังจากการระดมสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ลงในช่อง K

1.1.2. ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียน โดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตนเอง

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (Duning Reading Activities) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

2.1. ขั้น W (What You Want to Know)

2.1.1. นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วเขียนลงในช่อง W (Want to know)

2.1.2. ครูเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ขั้น L (What You Have Learned) หลังจากให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้ในการบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K W และ L นั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึกโดยใช้ตำรา

จากการอธิบายถึงวิธีสอน KWL-Plus ตามข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ KWL-Plus มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

สรุป ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของดอนน่า โอเกิล (Ogle, D, 1987) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ขั้นที่ 1 K (Know) – ตรวจสอบและเชื่อมโยงความรู้เดิม

- ผู้เรียนระดมสมองว่า “รู้อะไร” เกี่ยวกับหัวข้อหรือคำสำคัญ
- ครูกระตุ้นความรู้เดิมด้วยคำถาม กระตุ้นให้คิด ยกตัวอย่าง หรืออภิปรายร่วมกัน
- บันทึกความรู้เดิมในรูปแบบคำสำคัญ แผนผังความคิด หรือใยแมงมุม

ขั้นที่ 2 W (Want to know) – ตั้งคำถามเพื่อกำหนดทิศทางการเรียนรู้

- ผู้เรียนตั้งคำถามว่า “อยากรู้อะไร” จากสิ่งที่มีในขั้น K
- บันทึกคำถามลงในช่อง W
- อ่านหรือศึกษาเรื่อง เพื่อค้นหาคำตอบ และสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้

ขั้นที่ 3 L (Learned) – บันทึกสิ่งที่เรียนรู้

- บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L
- ตรวจสอบคำถามในช่อง W ว่าได้รับคำตอบครบหรือไม่
- เขียนเสริมข้อมูลหรือความเข้าใจเพิ่มเติมที่พบจากการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 PLUS – การต่อยอดและการจัดระบบความคิด

- จัดทำแผนผังความคิด แผนผังโครงเรื่อง หรือ Concept Mapping
- เขียนสรุปความคิดรวบยอดหรือบทความสั้นจากเรื่องที่เรียน
- ตรวจสอบความเข้าใจและสรุปสาระสำคัญด้วยตนเอง

บทบาทของครู

- กระตุ้นและชี้นำการคิด ถามคำถามเพื่อเร้าการเรียนรู้
- ช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องใหม่
- แนะนำการจัดทำแผนผังความคิดและการเขียนสรุป
- สนับสนุนให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และบันทึกได้อย่างถูกต้อง

ผลที่คาดหวัง

- ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง
- เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้
- พัฒนากิจกรรมการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนสรุป
- สามารถสรุปความรู้ด้วยตนเองอย่างมีระบบ

2.6.เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ

2.6.1. ความหมายของแบบทดสอบ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความหมายของแบบทดสอบ ดังนี้

บุญศรี พรหมมาพันธ์ (2545) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบ เป็นชุดของคำถามที่มุ่งวัดความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2545) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สมบูรณ์ ดันยะ (2545) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า เป็นแบบที่ใช้วัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในการเรื่องที่เรียนรู้มาแล้วหรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

ชวาล แพร์ตกุล (2552) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่เด็กทั้งจากทางโรงเรียนและ ทางบ้าน ยกเว้นการวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคคล-สังคม อันได้แก่ อารมณ์และการปรับตัว เป็นต้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือยัง หรือมีความรู้ ความสามารถถึงระดับใดหรือมีความรู้ความสามารถดีเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน

จากความหมายของแบบทดสอบสรุปได้ว่า แบบทดสอบการอ่านตีความ หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประเมินความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียน ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิดและ/หรือปลายเปิดที่วัดทักษะการอ่านในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน การจับใจความสำคัญ การอธิบายความหมายเชิงลึก การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ และการตีความเจตนาของผู้เขียน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้

2.6.2. ประเภทแบบทดสอบ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้

สุทธวีรณ พิศักดีโสภณ (2556) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้ แบบทดสอบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีหลายแบบแตกต่างกันไป จะใช้รูปแบบใดก็ควรพิจารณาถึงจุดประสงค์ในการวัด

เป็นสำคัญ สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พอจำแนกได้ 2 แบบ ดังนี้ 1.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูสร้างขึ้นเอง 2. แบบทดสอบมาตรฐาน ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถของนักเรียนมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชนิดที่ผู้สอบต้องเป็นผู้เติมหรือให้คำตอบโดยการเขียน ได้แก่

1.1 ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Subjective Test) จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) ข้อสอบแบบจำกัดคำตอบโดยมีคำตอบที่ถูกต้องอยู่แล้ว
- 2) ข้อสอบแบบไม่จำกัดคำตอบ เปิดให้ผู้สอบได้เขียนอย่างอิสระ

1.2 ข้อสอบแบบเติมคำหรือตอบสั้น (Short Answer)

2. ชนิดที่ให้ผู้สอบสามารถเลือกคำตอบที่ครูเป็นผู้กำหนดขึ้น ได้แก่

- 2.1 ข้อสอบแบบเลือกตอบถูกหรือผิด (True – False)
- 2.2 ข้อสอบแบบให้จับคู่ที่เหมือนหรือตรงข้ามกัน (Matching)
- 2.3 ข้อสอบแบบเลือกตอบจากตัวเลือกที่ครูกำหนด (Multiple Choice)

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2553) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้ แบบทดสอบ สามารถจำแนกได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้แบ่ง ดังนี้

1.แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัดเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพด้านสมอง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน มีใช้กันทั่วไปในโรงเรียนซึ่งทำให้ครูสามารถวัดได้ตรงจุดมุ่งหมาย เพราะครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง

2) แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ที่ได้มีการหาคุณภาพมาแล้ว มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบและมาตรฐานในการแปลความหมายของคะแนนซึ่งมี ข้อดี คือคุณภาพของแบบทดสอบเป็นที่เชื่อถือได้ ทำให้สามารถนำผลไปเปรียบเทียบได้กว้างขวางกว่า

1.2 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถ ที่เกิดจากการสัมผัสประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาในอดีตของผู้เรียน เพื่อใช้พยากรณ์หรือทำนายอนาคตของผู้เรียน โดยอาศัยข้อเท็จจริงในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test) และแบบทดสอบความถนัดเฉพาะอย่างหรือความถนัดพิเศษ (Specific Aptitude Test)

1.3 แบบทดสอบบุคคล-สังคม (Personal-Social Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดบุคลิกภาพและการปรับตัวของบุคคล ได้แก่ แบบทดสอบวัดเจตคติ แบบทดสอบวัดความสนใจ แบบทดสอบวัดการปรับตัว

2. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการสร้างเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบแบบอัตนัยหรือแบบความเรียง (Subjective test or)

2.2 แบบทดสอบปรนัยแบบให้ตอบสั้น ๆ (Objective test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือก ได้แก่

1) แบบถูก-ผิด (True-False)

2) แบบเติมคำหรือเติมความ (Completion)

3) แบบจับคู่ (Matching)

4) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

3. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic test) และแบบทดสอบเพื่อทำนายหรือพยากรณ์ (Prognostic Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดว่าใครสามารถจะเรียนอะไรได้บ้าง และสามารถจะเรียนได้มากน้อยเพียงใด เหมาะสำหรับการใช้ในการสอบคัดเลือก วัดความถนัดและการแนะแนว ซึ่งแบบทดสอบประเภทนี้จะต้องมีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์สูง

4. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดความเร็ว (Speed Test) แบบทดสอบวัดความสามารถสูงสุด (Power Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้เรียนโดยให้เวลาตอบนาน ๆ ให้ผู้ตอบได้แสดงความสามารถเต็มศักยภาพ

5. แบ่งตามลักษณะการตอบเป็น 3 ประเภท คือ แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) แบบทดสอบเขียนตอบ (Paper-Pencil Test) และแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test)

6. แบ่งตามลักษณะและโอกาสในการใช้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบย่อย (Formative Test) แบบทดสอบรวม (Summative Test)

7. แบ่งตามเกณฑ์การนำผลการสอบไปประเมินเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test)

8. แบบตามสิ่งเร้าเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบทางภาษา (Verbal Test) แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา (Non-verbal Test)

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2549) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้ แบบทดสอบวัดผลทางการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และทักษะการสร้างแบบทดสอบมีการวิเคราะห์หาคุณภาพ

ของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ Metropolitan Achievement Test

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher Made Test) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้สอบนักเรียนในชั้นเรียนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบถูก - ผิด (True False) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) แบบตอบสั้น (Short Answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

2.2 แบบอัตนัย (Essay Test) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Items) และแบบไม่จำกัดคำตอบหรืออย่างเสรี (Extended Response Items)

มนชิตา เรืองรัมย์ (2556) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้ แบบทดสอบวัดผลทางการเรียนแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก เช่น ตามลักษณะการสร้างแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมาตรฐานซึ่งสร้างจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและด้านวัดผลการศึกษา มีการหาคุณภาพเป็นอย่างดี ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบในชั้นเรียน หรืออาจแบ่งตามเกณฑ์อื่น ๆ แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งแบบทดสอบแต่ละชนิดต่างมีข้อดี และข้อจำกัดแตกต่างกันออกไป

ณพนันท์ ยมจินดา (2563) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบไว้ดังนี้ ประเภทของแบบทดสอบสามารถแบ่งประเภทออกได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่จะใช้

1. แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด แบ่งเป็น 3 ประเภท

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใด แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน

2) แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่น แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ

1.2 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพสมองของผู้เรียน

1) แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดความถนัดทางด้านวิชาการต่าง ๆ เช่น ด้านภาษา

2) แบบทดสอบวัดความถนัดเฉพาะ หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดความถนัดเฉพาะที่เกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ หรือความสามารถพิเศษ เช่น ความสามารถทางดนตรี

1.3 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทางสังคม หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพและการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่วัดได้ยากผลที่ได้ไม่คงที่แน่นอน

1) แบบทดสอบวัดเจตคติที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว

2) แบบทดสอบวัดความสนใจที่มีต่ออาชีพ การศึกษา

3) แบบทดสอบวัดการปรับตัว เช่น การปรับตัวเข้ากับ เพื่อน ๆ

2. แบ่งตามลักษณะการตอบ

2.1 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ หมายถึง แบบทดสอบที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง

2.2 แบบทดสอบข้อเขียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบ

2.3 แบบทดสอบปากเปล่า หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้การพูดโต้ตอบแทนการเขียน

3. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ

3.1 แบบทดสอบที่จำกัดเวลาการตอบ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้เวลาน้อย

3.2 แบบทดสอบที่ไม่จำกัดเวลาการตอบ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้เวลาตอบมาก

4. แบ่งตามจำนวนผู้เข้าสอบ

4.1 แบบทดสอบรายบุคคล หมายถึง การสอบที่แต่ละคนมักเป็นการสอบภาคปฏิบัติ

4.2 แบบทดสอบเป็นชั้น หรือเป็นหมู่ หมายถึง การสอบที่ละหลาย ๆ คน

5. แบ่งตามสิ่งเร้าของการถาม

5.1 แบบทดสอบทางภาษา หมายถึง แบบทดสอบที่ต้องอาศัยภาษาของสังคมนั้นเป็นหลักใช้กับผู้ที่สามารถออกเขียนได้

5.2 แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้รูปภาพสัญลักษณ์หรือตัวเลข

6. แบ่งตามลักษณะของการใช้ประโยชน์

6.1 แบบทดสอบย่อย หมายถึง แบบทดสอบประจำบท หรือหน่วยการเรียนรู้

6.2 แบบทดสอบรวม หมายถึง แบบทดสอบสรุปเนื้อหาที่เรียนผ่านมาตลอดภาคเรียน

7. แบ่งตามเนื้อหาของข้อสอบในฉบับ

7.1 แบบทดสอบอัตนัย หมายถึง แบบทดสอบที่มีเฉพาะคำถามนักเรียนต้องคิดหาคำตอบเอง

7.2 แบบทดสอบปรนัย หมายถึง แบบทดสอบที่มีทั้งคำถามและคำตอบเฉพาะคงที่

จากประเภทแบบทดสอบสรุปได้ว่า ในการวัดความสามารถในการอ่านตีความ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบอัตนัยแบบไม่จำกัดคำตอบ (Extended Response Essay Test) เป็นหลัก เนื่องจากสามารถสะท้อนความสามารถของผู้เรียนในการอธิบาย ขยายความ และตีความข้อความได้อย่างลึกซึ้งและรอบด้าน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงเหตุผลเชิงวิเคราะห์ตามความเข้าใจที่แท้จริง ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของการอ่านตีความ อย่างไรก็ตาม เพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงและลดอคติในการประเมิน ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ร่วมด้วย โดยออกแบบข้อคำถามที่มุ่งวัดทักษะการตีความ เช่น การหาความหมายแฝง การวิเคราะห์เจตนาของผู้เขียนและการเลือกแนวคิดที่สอดคล้องกับสาระสำคัญของข้อความ ทำให้ผลการประเมินมีความเชื่อถือได้และครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพและปริมาณของความสามารถในการอ่านตีความของผู้เรียน

2.6.3. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

สุทธิวรรณ พิศศักดิ์โสภณ (2556) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้แน่ชัดว่าเป็นการสอบเพื่อมุ่งหาสิ่งใดในตัวผู้สอบ สอบเพื่ออะไร ต้องการนำแบบทดสอบไปใช้กับใครและผู้สอบมีความรู้ความสามารถจัดอยู่ในระดับเท่ากันหรือไม่
2. กำหนดตัวชี้วัดของสิ่งที่จะวัดในการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วัดซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้จัดกิจกรรมการสอนอยู่แล้วจะต้องรู้ว่าสิ่งที่จะวัดหรือสิ่งที่ต้องการทดสอบนักเรียนคืออะไร โดยสามารถพิจารณาจากการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ
3. กำหนดรูปแบบของเครื่องมือวัด พิจารณาจากสิ่งที่ต้องการวัดจากตาราง วิเคราะห์หลักสูตร รวมทั้งพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการวัด บุคคลที่ต้องการวัด สถานที่และเวลาที่ใช้ในการสอบเนื่องจากเครื่องมือที่ใช้วัดมีหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดต่างกัน ผู้สร้างจึงควรรู้ลักษณะของเครื่องมือแต่ละประเภท
4. สร้างข้อสอบ โดยสร้างข้อสอบที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดและควรถูกต้องตามหลักของการสร้างและลักษณะของข้อสอบแต่ละชนิด
5. ใช้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญควรประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระวิชาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญการวัด ประเมินผลเป็นผู้ตรวจสอบข้อสอบและเกณฑ์การให้คะแนน
6. การทดลองใช้ข้อสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพ และพัฒนาแบบทดสอบต่อไป

7. สร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนน เพื่อเป็นการประเมินความรู้หรือแปลความหมายและตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้เท่าใด ซึ่งเกณฑ์ควรผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลควบคู่กับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาความรู้วิชานั้น ๆ

8. การเขียนรายงานและคู่มือการใช้จะทำให้ผู้นำไปใช้ได้ถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2553) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรที่เกี่ยวข้องและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์ของการสอบที่ต้องการเห็น
3. เลือกชนิดของข้อสอบที่ต้องการสร้างและศึกษาวิธีสร้างข้อสอบ
4. ดำเนินการเขียนข้อสอบตามโครงสร้างข้อสอบ
5. ตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
7. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย (2558) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยวิเคราะห์ดูว่าเนื้อหาสาระใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไร จากนั้นผู้วิจัยจะต้องจัดทำตาราง วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด

2. ตารางวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด มักจำแนกพฤติกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดของบลูม และคณะ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การประเมิน การสังเคราะห์และสร้างสรรค์

3. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหาและระยะเวลา และศึกษาวิธีการสร้าง การหาคุณภาพของแบบทดสอบด้วย

4. ลงมือเขียนข้อคำถามตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเลือกสถานการณ์และเนื้อหาเป็นสิ่งที่ให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมออกมา

5. นำแบบทดสอบที่เขียนไว้มาทบทวน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

6. พิมพ์แบบทดสอบทั้งฉบับ ตรวจสอบแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้แบบทดสอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพในด้านความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น

7. ปรับปรุง แก้ไข พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

บุญศรี พรหมมาพันธ์ และนวลเสนห์ วงศ์เชิดธรรม (2545) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบทดสอบประกอบด้วย

1.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้สร้างแบบทดสอบ ต้องทำการค้นคว้าวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีแบบใดบ้าง แบบทดสอบแต่ละชนิดมีวิธีการสร้างและมีข้อดีข้อจำกัดอย่างไร

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนจะเริ่มเขียนข้อคำถาม ผู้สร้างคำถามจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบให้ชัดเจนว่าจะวัดไปเพื่ออะไร จะได้เขียนข้อสอบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้น

1.3 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในตารางวิเคราะห์หลักสูตรผู้สร้างแบบทดสอบ จะต้องกำหนดขอบเขตเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้พฤติกรรมที่จะวัดในด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า

1.4 กำหนดลักษณะของแบบทดสอบและส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่มก็ได้ ซึ่งลักษณะข้อสอบจะเป็นปรนัยหรืออัตนัยก็ได้ หรือจะเป็นทั้งปรนัยและอัตนัยรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ผู้สร้างแบบทดสอบอาจใช้เกณฑ์ต่อไปนี้กำหนดลักษณะข้อสอบ ซึ่งได้แก่

- 1) วัตถุประสงค์ของการวัด
- 2) ระดับพฤติกรรมของการเรียนรู้ที่จะวัด
- 3) ลักษณะหรือคุณสมบัติผู้เข้าสอบ
- 4) จำนวนผู้เข้าสอบ
- 5) ระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบดำเนินการสอบและตรวจข้อสอบ
- 6) ความเป็นอิสระในการตอบ

ส่วนการกำหนดส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบได้แก่ ความยาวของแบบทดสอบ หรือจำนวนของข้อสอบและคะแนน ระยะเวลาที่ใช้ทำข้อสอบ วิธีดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน การแปลความหมายของคะแนน ตลอดจนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การลงมือสร้างข้อสอบ

2.1 ผู้สร้างแบบทดสอบลงมือสร้างแบบทดสอบ ตามรายละเอียดในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ คำนึงถึงความยากของข้อสอบ ระยะเวลาที่ใช้สอบ คะแนนและการตรวจให้คะแนน

2.2 ตรวจทานข้อสอบผู้สร้างต้องทบทวน แบบทดสอบ เพื่อให้ข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้น มีความถูกต้องครบถ้วน ตามรายละเอียดในตารางวิเคราะห์หลักสูตร แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับทดลองเพื่อนำไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ

3.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านการวัดผล การศึกษา จำนวน 3-5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อนั้นได้สร้างถูกต้อง และเหมาะสมเพียงใด พิจารณาความสอดคล้อง ของข้อสอบแต่ละข้อนั้นสร้างได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมเพียงใด พิจารณาความสอดคล้องของ ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหา ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่โดยใช้เกณฑ์ การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

นำข้อสอบที่หาค่าสอดคล้อง IOC และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่

3.2 ทดลองสอบ นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับนักเรียนที่มี ลักษณะคล้ายคลึง หรือนักเรียนที่ฟังเรียนเรื่องนั้น ๆ จำนวนตั้งแต่ 30 จำนวนตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป

3.3 วิเคราะห์หาคุณภาพข้อสอบ นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นให้นำข้อสอบที่ได้คัดเลือกแล้ว จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่ นำไปทดสอบนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงหรือนักเรียนที่ฟังเคย เรียนในเรื่องนั้น ๆ จำนวนตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

3.4 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

มนชิตา เรืองรัมย์ (2556) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ คือ เริ่มจากการวางแผนการสร้างการลงมือและ การตรวจสอบเพื่อปรับปรุง หากพบว่าข้อสอบใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพอ อาจต้องตัดทิ้ง หรือปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีคุณภาพ แล้วจึงจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบสรุปได้ว่า

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ระบุเป้าหมายของการวัดอย่างชัดเจนว่าจะวัดใคร วัดอะไร และเพื่ออะไร เพื่อใช้ในการเขียนข้อสอบให้ตรงประเด็น
2. วิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำตารางวิเคราะห์ ศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยจัดทำเป็นตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา
3. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ พิจารณาลักษณะของแบบทดสอบให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ระยะเวลา ข้อจำกัดของผู้สอบ และประเภทข้อสอบ เช่น ปณัย อัตนัย หรือแบบผสม

4. สร้างข้อสอบตามตารางวิเคราะห์ ดำเนินการเขียนข้อสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีความถูกต้อง ครบถ้วน เหมาะสมกับระดับพฤติกรรมของผู้เรียน
5. ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการวัดผลตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และคำนวณค่าดัชนีความตรงของข้อสอบ (IOC)
6. ทดลองใช้แบบทดสอบ (Try Out) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย
7. วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ วิเคราะห์ค่าความยาก (p) อำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่น เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ
8. ปรับปรุงและจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง ปรับข้อสอบที่ไม่มีคุณภาพ และจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงที่พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
9. สร้างเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและแนวทางแปลผลคะแนนอย่างเหมาะสม พร้อมผ่านความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
10. จัดทำรายงานและคู่มือการใช้ จัดทำเอกสารสรุปขั้นตอนและคู่มือการใช้ เพื่อให้ผู้นำไปใช้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง

2.7. เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.7.1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้
กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลของการเตรียมการวางแผนจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค มาสร้างหน่วยการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และกระบวนการเรียนรู้ โดยเขียนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน

ชวลิต ชูกำแหง (2553) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งโดยใช้สื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้จากการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะ

สอนใคร ในเนื้อหาใด เพื่อให้เกิดอะไร สอนเมื่อใด สอนด้วยวิธีใด (ใช้สื่ออะไร กิจกรรมชนิดใด การวัดและประเมินผลอย่างไร)

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่า จะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผล โดยวิธีใด

ชนาธิป พรกุล (2555) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าทำให้ ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถสอนได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เอกสารหรือแนวทางที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นจากการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอ้างอิงจากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ รวมถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นหรือภาคเรียน เพื่อนำมาสร้างหน่วยการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร แผนดังกล่าวทำให้ครูมีแนวทางในการดำเนินการสอนอย่างเป็นลำดับขั้น ชัดเจน และสามารถเตรียมความพร้อมได้ล่วงหน้า ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.7.2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

อาภรณ์ เทียงใจ (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่นไม่ติดขัดเพราะเตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านมา เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มีข้อเสนออย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะและเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่า
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร ทั้งด้านจุดประสงค์ การสอนเนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เมื่อ

ผู้สอนสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผนเนื่องจากการวางแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งการจัดเวลาสถานที่รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและง่ายขึ้น

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียนทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อมเป็นความพร้อมทั้งด้านจิตใจและความพร้อมทั้งด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอนเพราะครูผู้สอนได้เตรียมการสอนอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุคือการที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉับกระเฉง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มีความรู้ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมและเลือกจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ตามลำดับขั้นตอนและทันเวลา

2. ช่วยให้ผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วการสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียนร้อย

3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเมื่อครูเตรียมการสอนดีย่อมทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน จนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น

4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน การที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เพราะครูมีความมั่นใจในการเตรียมการสอนมาอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาครูยิ่งขึ้น

6. ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะสอนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

7. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

8. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการโดยตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการเฝ้าติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

11. เป็นผลงานทางวิชาการอีกอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญการพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำล่วงหน้าด้วยตนเองและทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล

5. เป็นคู่มือให้กับครูที่มาสอนแทนได้

6. เกิดประโยชน์กับวงการการศึกษา

ศิริพร ทานะเวช (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อระบบการศึกษา เป็นเอกสารผลงานทางวิชาการ ช่วยให้ผู้สอนมีความเชื่อมั่นในการสอน ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในเนื้อหาและครูผู้สอน ช่วยทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และช่วยเป็นคู่มือสำหรับผู้สอนแทนได้ ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนเป็นการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่มีอยู่โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นตัวกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้สอนและครูที่สอนแทนได้เป็นอย่างดี

และแผนการจัดการเรียนรู้ยังใช้เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลได้ถูกต้อง สามารถที่จะนำไปเป็นผลงานทางวิชาการและเผยแพร่เป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจได้

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า

1. ช่วยให้ผู้มีความมั่นใจในการสอน เพราะมีการเตรียมความพร้อมทั้งด้านเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการสอนอย่างรอบคอบ ทำให้การสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ
2. ทำให้การสอนมีทิศทาง ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักสูตร โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการสอน และการประเมินผลไว้อย่างเป็นระบบ
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ และประสบการณ์ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
4. ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครูและวิชาที่เรียน เพราะผู้สอนมีความพร้อม ถ่ายทอดเนื้อหาได้เข้าใจง่ายและน่าสนใจ
5. ส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เนื่องจากครูมีความมั่นใจและมีแผนที่ชัดเจนในการจัดการเรียนรู้
6. ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน และพัฒนาการเรียนรู้ตามลำดับขั้น ได้ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
7. เป็นเครื่องมือช่วยในการวินิจฉัยและประเมินผลการเรียนรู้ ครูสามารถวิเคราะห์จุดเด่น และจุดอ่อนของผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาได้ตรงจุด
8. เป็นแนวทางหรือคู่มือสำหรับครูผู้สอนแทนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การเรียนการสอนไม่สะดุด แม้ครูประจำวิชาไม่อยู่
9. ช่วยให้ผู้บริหารหรือศึกษานิเทศก์สามารถติดตามและประเมินการสอนได้ จากการตรวจสอบขั้นตอนและรูปแบบที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้
10. เป็นผลงานทางวิชาการที่ใช้พัฒนาวิชาชีพและเลื่อนระดับ แสดงถึงความเชี่ยวชาญและการมีวินัยวิชาชีพของครูผู้สอน
11. ส่งเสริมให้ครูใฝ่เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยศึกษาหลักสูตร วิธีสอน การใช้สื่อ และการวัดผลอย่างต่อเนื่อง
12. เป็นประโยชน์ต่อระบบการศึกษาโดยรวม สามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงหรือเผยแพร่ต่อการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

2.7.3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ส่วนหัวเรื่อง เป็นส่วนแรกที่ย่อรายละเอียดเบื้องต้นของแผนการจัดการเรียนรู้มีแนวการเขียนดังนี้

- 1.1 ลำดับที่ของแผนการเรียนรู้
- 1.2 ระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 1.3 ระบุชั้นที่จัดการเรียนรู้
- 1.4 ระบุหัวข้อเรื่อง
- 1.5 ระบุเวลาที่ใช้จัดการเรียนรู้
- 1.6 ระบุวัน เดือน ปี และช่วงเวลาในการจัดการเรียนรู้

2. สาระสำคัญ คือ ข้อความที่เขียนระบุให้เห็นแก่นหรือข้อสรุปที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน หลังจากเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทั้งด้านเนื้อหา ความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านเจตคติ

3. ตัวชี้วัด คือข้อความระบุคุณลักษณะด้านเนื้อหา ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านเจตคติที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยทั่วไปนิยมเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือในลักษณะของจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง แนวการเขียนจุดประสงค์มีดังนี้

- 3.1 เขียนให้สัมพันธ์กับสาระสำคัญ
- 3.2 เขียนให้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

4. เนื้อหา เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้ให้ผู้จัดการเรียนรู้เห็นภาพของสิ่งที่ต้องการจัดการเรียนรู้โดยรวม อาจประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ วิธีการ ขั้นตอน หรือแนวปฏิบัติ มีแนวการเขียนดังนี้

- 4.1 เขียนให้สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์
- 4.2 กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา วัยและความสามารถของผู้เรียน
- 4.3 เขียนเนื้อหาแบบย่อโดยสรุปเป็นหัวข้อ หากมีเนื้อหามากให้ทำเป็นใบความรู้
- 4.4 เขียนเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ไว้เป็นลำดับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ คือสภาพการณ์ที่ครูออกแบบเพื่อนำเสนอเนื้อหา วิธีการหรือการปฏิบัติให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีแนวการเขียนดังนี้

- 5.1 เขียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา
- 5.2 เขียนเป็นข้อตามลำดับขั้นตอน
- 5.3 เขียนโดยระบุว่าแต่ละขั้นใครเป็นผู้มีบทบาท

5.4 ไม่ควรระบุรายละเอียดของคำพูดทั้งคำพูดของผู้จัดการเรียนรู้และผู้เรียน

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ คือ สิ่งที่เป็นตัวกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีแนวทางการเขียนดังนี้

6.1 ระบุสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม

6.2 ระบุเฉพาะสื่อที่ใช้จริง

6.3 ระบุชนิดและรายละเอียดของสื่อการเรียนรู้

6.4 ระบุจำนวนชิ้นต่อกลุ่มหรือต่อรายบุคคล

6.5 ไม่ควรระบุสิ่งที่มีอยู่แล้วอย่างถาวร เช่น กระดานดำ ดินสอ ปากกา เป็นต้น

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการกระทำเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่มีแนวทางการเขียนดังนี้

7.1 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

7.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลว่าจะใช้วิธีการใดบ้าง

7.3 ระบุเนื้อหาที่ต้องการวัดและประเมินผล

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาให้รอบคอบให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดที่ต้องการวัดผล เขียนรายละเอียดไว้เป็นลำดับขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ระบุสื่อ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้จริง การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี รายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ / กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 2. ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญเพื่อวางแผนในการสอน การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และการประเมินผลการเรียนรู้ให้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด
 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 4. สร้างแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิธีสอน จะสอนเรื่องอะไร ใบบงานและแบบประเมินต่างๆ ประกอบท้ายแผน
 5. นำแผนการเรียนรู้ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ
 6. นำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้

- 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
- 1.2 ตัวชี้วัด
- 1.3 คำอธิบายรายวิชา
- 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
- 1.6 แผนการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ

- 2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3 นำกิจกรรมในแนวการจัดการเรียนรู้มาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้

3. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่สำคัญที่ผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดสื่อและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

ศิริพร ทานะเวช (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน คือ การศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดการวัดผลและประเมินผล เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้ และตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อผู้สอนจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดกรอบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
2. วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิเคราะห์สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ทักษะ และเจตคติที่ต้องการพัฒนาในผู้เรียน
3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อมโยงกับจุดประสงค์และเนื้อหา จัดลำดับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาและวัยของผู้เรียน
4. กำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้ คัดเลือกสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ใช้เฉพาะสื่อที่ใช้จริง ไม่ระบุสิ่งพื้นฐานทั่วไป
5. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ระบุเครื่องมือและวิธีการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม
6. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ จัดทำแผนตามลำดับองค์ประกอบ ได้แก่ ส่วนหัวเรื่อง สาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล
7. ตรวจสอบคุณภาพแผน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความครอบคลุมขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้แผนมีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

2.7.3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้
 วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ส่วนหัวเรื่อง เป็นส่วนแรกที่ย่อรายละเอียดเบื้องต้นของแผนการจัดการเรียนรู้มีแนวการเขียนดังนี้
 - 1.1 ลำดับที่ของแผนการเรียนรู้
 - 1.2 ระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 1.3 ระบุชั้นที่จัดการเรียนรู้
 - 1.4 ระบุหัวข้อเรื่อง
 - 1.5 ระบุเวลาที่ใช้จัดการเรียนรู้
 - 1.6 ระบุวัน เดือน ปี และช่วงเวลาในการจัดการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ คือ ข้อความที่เขียนระบุให้เห็นแก่น หรือข้อสรุปที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทั้งด้านเนื้อหา ความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านเจตคติ

3. ตัวชี้วัด คือข้อความระบุคุณลักษณะด้านเนื้อหา ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านเจตคติ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยทั่วไปนิยมเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือในลักษณะของจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง แนวการเขียนจุดประสงค์มีดังนี้

3.1 เขียนให้สัมพันธ์กับสาระสำคัญ

3.2 เขียนให้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

4. เนื้อหา เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้ให้ผู้จัดการเรียนรู้เห็นภาพของสิ่งที่ต้องจัดการเรียนรู้ โดยรวมอาจประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ วิธีการ ขั้นตอน หรือแนวปฏิบัติ มีแนวการเขียนดังนี้

4.1 เขียนให้สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์

4.2 กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา วัยและความสามารถของผู้เรียน

4.3 เขียนเนื้อหาแบบย่อโดยสรุปเป็นหัวข้อ หากมีเนื้อหามากให้ทำเป็นใบความรู้

4.4 เขียนเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ไว้เป็นลำดับ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ คือสภาพการณ์ที่ครูออกแบบเพื่อนำเสนอเนื้อหา วิธีการหรือการปฏิบัติ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีแนวการเขียนดังนี้

5.1 เขียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา

5.2 เขียนเป็นข้อตามลำดับขั้นตอน

5.3 เขียนโดยระบุว่าจะแต่ละขั้นใครเป็นผู้มีบทบาท

5.4 ไม่ควรระบุรายละเอียดของคำพูดทั้งคำพูดของผู้จัดการเรียนรู้และผู้เรียน

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ คือ สิ่งที่เป็นตัวกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีแนวทางการเขียนดังนี้

6.1 ระบุสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม

6.2 ระบุเฉพาะสื่อที่ใช้จริง

6.3 ระบุชนิดและรายละเอียดของสื่อการเรียนรู้

6.4 ระบุจำนวนชิ้นต่อกลุ่มหรือต่อรายบุคคล

6.5 ไม่ควรระบุสิ่งที่มีอยู่แล้วอย่างถาวร เช่น กระดานดำ ดินสอ ปากกา เป็นต้น

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการกระทำเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีแนวทางการเขียนดังนี้

7.1 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

7.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลว่าจะใช้วิธีการใดบ้าง

7.3 ระบุเนื้อหาที่ต้องการวัดและประเมินผล

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาให้รอบคอบให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดที่ต้องการวัดผล เขียนรายละเอียดไว้เป็นลำดับขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ระบุสื่อ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้จริง การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์

อารมณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี รายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ / กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดนคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญเพื่อวางแผนในการสอน การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และการประเมินผลการเรียนรู้ให้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. สร้างแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิธีสอน จะสอนเรื่องอะไร ใบบงานและแบบประเมินต่าง ๆ ประกอบท้ายแผน

5. นำแผนการเรียนรู้ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ

6. นำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้

1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา

1.2 ตัวชี้วัด

1.3 คำอธิบายรายวิชา

- 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
 - 1.6 แผนการเรียนรู้
 2. ศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ
 - 2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.3 นำกิจกรรมในแนวการจัดการเรียนรู้มาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 3. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่สำคัญที่ผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดสื่อและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร
- ศิริพร ทานะเวช (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้
- การทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน คือ การศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดการวัดผลและประเมินผล เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้ และตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อผู้สอนจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย
1. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดกรอบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 2. วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิเคราะห์สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ทักษะ และเจตคติที่ต้องการพัฒนาในผู้เรียน
 3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อมโยงกับจุดประสงค์และเนื้อหา จัดลำดับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาและวัยของผู้เรียน
 4. กำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้ คัดเลือกสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ใช้เฉพาะสื่อที่ใช้จริง ไม่ระบุสิ่งพื้นฐานทั่วไป
 5. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ระบุเครื่องมือและวิธีการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

6. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ จัดทำแผนตามลำดับองค์ประกอบ ได้แก่ ส่วนหัวเรื่อง สารระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล

7. ตรวจสอบคุณภาพแผน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความครอบคลุมของ องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้แผนมีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

2.7.4. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ณัฐภูมิ กิจรุ่งเรือง (2545) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. หัวเรื่อง
2. สารระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม/ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สารระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
9. บันทึกผลหลักการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2555) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 7 ประการดังนี้

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการสอน)
7. การวัดผลและประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

ความถูกต้อง หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น

ความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

การสอนในชีวิตประจำวัน หากผู้สอนเขียนรายละเอียดของทั้ง 7 องค์ประกอบและสอนได้บรรลุจุดประสงค์ก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่นๆ เว้นแต่มีจุดประสงค์อย่างอื่น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าเกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ (การวัดผลประเมินผล)

แผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้

4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอน
6. วัดผลประเมินผล

ศิริพร ทานะเวช (2564) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ แผนการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล เพื่อวัดคุณภาพของผู้เรียนโดยใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยใช้องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง/หน่วยการเรียนรู้ ระบุหัวเรื่องหรือหน่วยที่สอน พร้อมระยะเวลาที่ใช้
2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด แสดงเนื้อหาหลักหรือใจความสำคัญของบทเรียน
3. มาตรฐานและตัวชี้วัด อ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรสถานศึกษา
4. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้หรือปฏิบัติได้

หลังเรียน

5. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้ รายละเอียดเนื้อหาที่จะสอนในบทเรียน
6. กิจกรรมการเรียนรู้ ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ตรงจุดประสงค์
7. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี หรือแหล่งเรียนรู้

นอกห้องเรียนที่นำมาใช้

8. การวัดและประเมินผล วิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

9. บันทึกผลการเรียนรู้/ผลสะท้อนการสอน (หากมี) ใช้บันทึกข้อสังเกต ปัญหา หรือแนวทางพัฒนาต่อไป องค์ประกอบควรมีความครบถ้วนถูกต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กัน การจัดทำแผนที่ดี ช่วยให้ผู้สอน ตรวจสอบ วิเคราะห์ ปรับปรุงแผน ได้ด้วยตนเอง องค์ประกอบต่าง ๆ ล้วนตอบคำถามหลัก 6 ประการ ได้แก่ สอนอะไร สอนเพื่ออะไร เนื้อหาอะไร ใช้วิธีใด ใช้อะไร ช่วยสอน วัดผลอย่างไร

2.8. สภาพพื้นที่ศึกษา : โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม

2.8.1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอำเภอ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ที่เลขที่ 58 /1 หมู่ที่ 9 ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร รหัสไปรษณีย์ 35130 เลขหมายโทรศัพท์ 045-799097 โทรสาร 045-799105

E-mail : mahawit@gmail.com เว็บไซต์ <http://www.maha.ac.th>

โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2506 ในปีแรกที่ตั้งโรงเรียนอาศัยบริเวณวัดฟ้าหยาดเป็นที่ตั้ง มีนักเรียน 40 คน มีนายมนู ส่งเสริม เป็นครูใหญ่คนแรก

วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2506 กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ชื่อว่า "โรงเรียนมหาชนะชัย"

วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนวัดฟ้าหยาดมหาชัย"

วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2516 เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม"

ในปีการศึกษา 2516 ได้ย้ายมายังสถานที่ตั้งปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่ดินได้รับการบริจาคและซื้อเพิ่มเติมเป็นจำนวน 75 ไร่ 1 งาน 57 ตารางวา ปัจจุบันโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมได้รับการพัฒนาทางด้านอาคารสถานที่เป็นอย่างมาก มีอาคารเรียนถาวร อาคารโรงฝึกงาน หอประชุม โรงอาหาร บ้านพักครู บ้านพักภารโรง ห้องส้วมนักเรียน หอถังประปาแบบ 18 /12 ตลอดจนสนามกีฬาต่าง ๆ ใช้เป็นที่พักผ่อน และเล่นกีฬาของชาวอำเภอมหาชนะชัย มีห้องสมุดที่ทันสมัย มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อย่างหลากหลาย ด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน การดำเนินงานของโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ในปีการศึกษา 2565 มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย จุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษา และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ มีศักยภาพสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงความรู้ทักษะและค่านิยมที่ดีงาม มีคุณธรรมจริยธรรมรู้จักพึ่งตนเองเพื่อกำหนดชีวิตอย่างมีความสุข ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม โดยจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตและทักษะอาชีพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ปัจจุบันโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมมี นายเชษฐา คำคล่อง ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน มีข้าราชการครู (รวมฝ่ายบริหาร) 61 คน ครูอัตราจ้าง 7 คน ครูธุรการ 1 คน ครูต่างชาติ 2 คน ลูกจ้างประจำ (นักการภารโรง) 2 คน คนสวน/พนักงานทำความสะอาด 6 คน รวม 79 คน มีนักเรียนทั้งสิ้น 1,210 คน แผนการจัดชั้นเรียนเป็น 7-7/5-6-5 รวม 37 ห้องเรียน

2.8.2. วิสัยทัศน์/พันธกิจ /อัตลักษณ์/เอกลักษณ์

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย เน้นคุณธรรม น้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานสากล
 2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร
 3. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพและทักษะชีวิต มีสุขภาวะที่ดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สู่มีอาชีพอย่างต่อเนื่อง
 5. จัดระบบการบริหารจัดการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
 6. ส่งเสริมการนำศาสตร์พระราชาสู่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน
 7. ส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
 8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
 9. พัฒนาอาคารสถานที่ บรรยากาศ และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- อัตลักษณ์ของนักเรียน :** นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมด้านความรับผิดชอบรอบไปด้วยจิตอาสา
- เอกลักษณ์ของโรงเรียน :** โรงเรียนน่านอยู่ เชิดชูคุณธรรม

2.8.3. ข้อมูลจำนวนนักเรียน

ตารางที่ 2.12 จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2568 รวม 1,210 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568)

จำนวนห้องเรียน/ผู้เรียนจำแนกตามระดับที่เปิดสอน

ระดับที่เปิดสอน	จำนวนห้องเรียน		จำนวนผู้เรียนปกติ		จำนวนผู้เรียนห้องเรียนพิเศษ		รวมจำนวนผู้เรียน
	ห้องเรียนปกติ	ห้องเรียนพิเศษ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น							
มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	0	107	104			211
มัธยมศึกษาปีที่ 2	7	0	115	122			237
มัธยมศึกษาปีที่ 3	7	0	157	116			273
รวม	21	0	379	342			721
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย							
มัธยมศึกษาปีที่ 4	5	0	71	105			176
มัธยมศึกษาปีที่ 5	6	0	79	109			188
มัธยมศึกษาปีที่ 6	5	0	54	71			125
รวม	16	0	204	285			489

หมายเหตุ ห้องเรียนพิเศษเพิ่มเติมตามหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดสอน

2.8.4. มาตรฐานการศึกษาและกำหนดค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 2.13 มาตรฐานการศึกษาและกำหนดค่าเป้าหมาย

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้		กำหนดค่าเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ ของมาตรฐาน และประเด็นพิจารณา	
มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน		เชิงปริมาณ ร้อยละ	เชิงคุณภาพ
1.1	ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน	ร้อยละ 70	ดี
	1.มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ	ร้อยละ 70	ดี
	2. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและแก้ปัญหา	ร้อยละ 70	ดี
	3. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	ร้อยละ 70	ดี
	4. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร		ดีมาก
	5. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร สถานศึกษา	ร้อยละ 70	ดี
	6. มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่อ งานอาชีพ	ร้อยละ 80	ดีมาก

1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้		กำหนดค่าเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ ของมาตรฐาน และประเด็นพิจารณา	
	1. การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่ สถานศึกษากำหนด	ร้อยละ 80	ดีมาก
	2. ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	ร้อยละ 80	ดีมาก
	3. การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่าง และหลากหลาย		ดีมาก
	4. สุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม	ร้อยละ 80	ดีมาก
มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ			
2.1	มีเป้าหมายวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษา กำหนดชัดเจน	ร้อยละ 80	ดีมาก
2.2	มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา	ร้อยละ 80	ดีมาก
2.3	ดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียน รอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและ ทุกกลุ่มเป้าหมาย	ร้อยละ 80	ดีมาก
2.4	พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญ ทางวิชาชีพ	ร้อยละ 80	ดีมาก
2.5	จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	ร้อยละ 80	ดีมาก
2.6	จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุน การบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ 80	ดีมาก

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้		กำหนดค่าเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ ของมาตรฐาน และประเด็นพิจารณา	
มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
3.1	จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติ จริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้	ร้อยละ 80	ดีมาก
3.2	ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ร้อยละ 80	ดีมาก
3.3	มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	ร้อยละ 80	ดีมาก
3.4	ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และนำผลมาพัฒนาผู้เรียน	ร้อยละ 80	ดีมาก
3.5	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อน กลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้	ร้อยละ 80	ดีมาก
สรุปภาพรวม		ร้อยละ 80	ดีมาก

2.8.5. สภาพการจัดการเรียนรู้/ปัญหาที่พบ

จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) พบว่า โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) และการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) ตลอดจนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ เช่น การใช้ Google Classroom, Padlet และ Kahoot เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม แม้การดำเนินงานดังกล่าวจะช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนและได้รับผลการประเมินในระดับยอดเยี่ยม แต่ยังคงปรากฏข้อจำกัดและปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม

ประการแรก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาของผู้เรียนยังไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะในบางกลุ่มสาระวิชา ผู้เรียนยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง การใช้สื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ยังประสบข้อจำกัด ทั้งด้านความเพียงพอของอุปกรณ์ ความเสถียรของเครือข่าย และความคล่องตัวของครูและ ผู้เรียนในการใช้สื่อดิจิทัล นอกจากนี้ ครูบางส่วนยังคงใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้น้อยกว่าที่ควร

อีกทั้ง ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในด้านพื้นฐานทางวิชาการและแรงจูงใจ ส่งผลให้ครูต้องปรับวิธีการสอนและการประเมินผลเพิ่มเติม ซึ่งอาจทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเท่าที่ควร ขณะเดียวกัน การติดตามและประเมินผลเชิงคุณภาพยังไม่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ข้อมูลที่สะท้อนถึงพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียนอาจยังไม่ชัดเจน สุดท้าย ด้านสภาพแวดล้อม และทรัพยากรการเรียนรู้ แม้ว่าจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่บางส่วน เช่น ห้องปฏิบัติการเฉพาะทางหรือสื่อการเรียนรู้ ยังไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ

ซึ่งจากเอกสารรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ประจำปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม สามารถสรุปสภาพการจัดการเรียนรู้และปัญหาที่พบได้ดังนี้

โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมได้รับผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาในมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับยอดเยี่ยม โดยมีผลการประเมินรวมเฉลี่ยร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่โดดเด่นมีดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

1.1 โรงเรียนมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่ว่า “โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ”

1.2 มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีหลักสูตรห้องเรียนคุณภาพ (AP) ที่เน้นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ รวมถึงหลักสูตรวิทยาศาสตร์พลัส

1.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติมที่ตรงกับความต้องการและความสนใจ เช่น กิจกรรมชุมนุม และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

2. กระบวนการจัดการเรียนการสอน

2.1 ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบโครงงาน (Project-based Learning) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) และการจัดการเรียนรู้แนวสะเต็มศึกษา (STEM Education) เพื่อพัฒนาการคิด การปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 จัดการเรียนการสอนตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากลในสาระการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง (IS) ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.3 มีการสอนแบบบูรณาการโดยใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. การใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1 พัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่หลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย และห้องเรียนออนไลน์ เช่น Google Classroom, Padlet, Google Site

3.2 มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและสัญญาณ Wi-Fi ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา

3.3 ส่งเสริมการใช้เกมทั้งรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อเพิ่มความสนใจของผู้เรียน

4. การบริหารจัดการชั้นเรียนและการวัดผล

4.1 ครูมีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก โดยให้การเสริมแรง การมอบรางวัล การยกย่องชมเชย และการสื่อสารโดยตรง เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้

4.2 มีการตรวจสอบและประเมินผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบและตามสภาพจริง ด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการนำเสนอผลงาน

4.3 มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียน และครูได้รับการสนับสนุนให้บันทึกหลังสอนเพื่อทราบความสำเร็จและปัญหาในการจัดการเรียนรู้

5. การพัฒนาครูและบุคลากร

5.1 ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนและทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

5.2 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) และการนิเทศชั้นเรียน

5.3 ครูมีความกระตือรือร้นในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และได้รับรางวัลจากผลงานการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

6. ปัญหาที่พบ/จุดที่ควรพัฒนา

6.1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนจุดที่ควรพัฒนาหน้า ณ ระบุว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษายังเป็นจุดที่ควรพัฒนา อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนอื่นๆ ของรายงานระบุว่าผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ "ดีเลิศ" และสูงกว่าค่าเป้าหมายที่ตั้งและยังเป็นจุดเด่นในภาพรวมด้วย ซึ่งอาจหมายถึงการตั้งเป้าหมายเพื่อยกระดับให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือเป็นความคลาดเคลื่อนในการจัดทำรายงานในแต่ละส่วน

6.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาทักษะทางภาษาตามกรอบ โดยมีแผนปฏิบัติงานเพื่อเสริมสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ การประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโดยนักเรียนควรมีการประเมินดังกล่าว เพื่อให้ครูได้รับข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของตนเอง และนำไปปรับปรุงในปีการศึกษาถัดไป

6.3 ข้อเสนอแนะจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (รอบที่ผ่านมา)

1) การปรับปรุงหลักสูตร ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับแนวโน้มทางการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเชื่อมโยงเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้กับสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และบูรณาการสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในทุกกลุ่มสาระ

2) การส่งเสริม Active Learning และ STEAM ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านโครงงานและปัญหา รวมถึงจัดกิจกรรมที่เน้น STEAM ควบคู่กับการพัฒนาทักษะชีวิตให้มากยิ่งขึ้น

3) พัฒนาระบบบันทึกหลังการสอน ควรพัฒนาระบบบันทึกหลังการสอนให้สะท้อนถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลดังกล่าวมาพัฒนาการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง

4) การวัดและประเมินผล ควรใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับสมรรถนะของผู้เรียน เช่น การประเมินตามสภาพจริง การประเมินแฟ้มสะสมงาน และนำเทคโนโลยีมาช่วยติดตามพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

5) การประเมินหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีการประเมินผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

6) พัฒนาศักยภาพครู ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาสมัยใหม่ และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

7) ขยายเครือข่ายความร่วมมือ ควรขยายเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เน้นสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

8) การส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาผ่านสถานการณ์จริง โดยกำหนดกระบวนการ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน

กล่าวโดยสรุป แม้โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคมจะประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย แต่ยังคงมีความท้าทายในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เทคโนโลยีการศึกษา การปรับตัวของครู และความพร้อมของทรัพยากรด้านการเรียนรู้ ซึ่งล้วนเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

2.9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1. งานวิจัยในประเทศ

จามจุรี ทุมแก้ว (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาปีปทุม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนนาปีปทุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus 2) พัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนนาปีปทุม โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนนาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL-Plus จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนนาปีปทุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus หลัง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

2) มีทักษะความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

วรรณภา หวานดี (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design มีเครื่องมือในการวิจัย (1) ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ จำนวน 6 รวม 12 (3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบสอบถามมีรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ได้โดยการสุ่มแบบกลุ่มโดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 77.55/77.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.83 และผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.27 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08

นภิสา หะยีวาจิ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับ ผังกราฟิก ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังกราฟิกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียน ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธี การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านลือโบ๊ะกาเยาะ อำเภอรณัง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับ ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับ ผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อน การจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความนิทานอยู่ในระดับสูงและ มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความบทร้อยกรองอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมี ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหา คำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นกันเองกับ

นักเรียนตลอดเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่านักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและวิชาอื่น ๆ

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ และความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ร้อยละ 85

สวิน ยมทา (2553) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-Plus ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-Plus สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนกลุ่มที่รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนแบบปกติ วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนแบบปกติ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL ในระดับเห็นด้วยมาก

รินทร์ลภัส เณลิธรรมวงษ์ (2557) วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ดุสิตา แดงประเสริฐ (2549) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus พบว่าทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่กำหนดไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์ของ นักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในด้านวิเคราะห์เนื้อหาอยู่ในระดับดี เป็นลำดับที่ 1 และ นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในด้านวิเคราะห์ความสำคัญอยู่ในระดับพอใช้ เป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาตามประเภทของเพลงประกอบการสอน พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิด วิเคราะห์เพลงไทยลูกทุ่งอยู่ในระดับดีมาก เป็นลำดับที่ 1 และนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์เพลงกล่อมเด็กอยู่ในระดับพอใช้เป็นลำดับสุดท้าย

ปิยะพร พิมพิศาล (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ชาโน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 (2) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (3) เพื่อทดลองและประเมินผลทักษะการคิดวิเคราะห์เรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ (4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของ

นักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า (1) แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ คือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีเทคนิควิธีการหรือรูปแบบการเรียนการสอนที่ทำให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียนดีขึ้น ควรมีกระบวนการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ดีขึ้น ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของมาร์ซาโน ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมและยังเป็นวิธีสอนที่มีการใช้ความรู้ความสามารถให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ (2) ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 25 ชั่วโมง แต่ละแผนประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล และแต่ละแผนมีใบงานและแบบทดสอบหลังเรียน ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ของ มาร์ซาโนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 81.19/83.39 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ผลการทดลองใช้และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อวัดการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.12 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.12 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (4) ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของมาร์ซาโน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.55$, $S.D. = 0.50$)

บรรจง แสงนภาวรรณ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบ่งกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่าทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ร็มัน เจ๊ะเย๊ะ และ ณัฐวดี คมประมูล (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL-Plus และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภณัฐ จันทรสง่า (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 75.67/78.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) นักเรียนมีความสามารถทักษะคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หลังการใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด

2.9.2. งานวิจัยต่างประเทศ

Carr and Ogle (1987) ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์อ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

Amelia and Kamalasari (2018) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ KWL-Plus ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัย MTsN ณ เมืองกัมปาร์ ประเทศอินโดนีเซียของการทดลองสามารถสรุปได้ว่า การสอนการอ่านโดยใช้กลยุทธ์ KWL-Plus มีผลอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีความเข้าใจในบทอ่านอยู่ในระดับดีหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ KWL-Plus มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านข้อความในการสอนภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ KWL-Plus

Carr and Ogle (1987) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีใช้กลวิธี KWL-Plus ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่เรียนอยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่การอ่านเรื่องใหม่ รวมทั้งมีความเข้าใจในการอ่านตลอดจนมีทักษะในการย่อความดีขึ้น

Fenguan (2010) ได้ศึกษาเรื่องบูรณาการของกลยุทธ์ KWL ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยกลยุทธ์ KWL เพื่อการอ่านความเข้าใจและการเขียนที่สอนด้วย มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติ และพบว่าสำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ KWL ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ KWL เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาสูงสุดทุกด้านในการฟัง พูด อ่าน เขียนและการตีความวิธี KWL เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพคุ้มค่ากับความสนใจ

Hamdan (2014) ทำการวิจัยหาประสิทธิภาพของกลยุทธ์ KWL-Plus ในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 10 ในประเทศจอร์แดน ของนักเรียน 2 กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยกลยุทธ์ KWL-Plus และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ ซึ่งเปรียบเทียบจากคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยกลยุทธ์ KWL มีคะแนนแบบทดสอบ

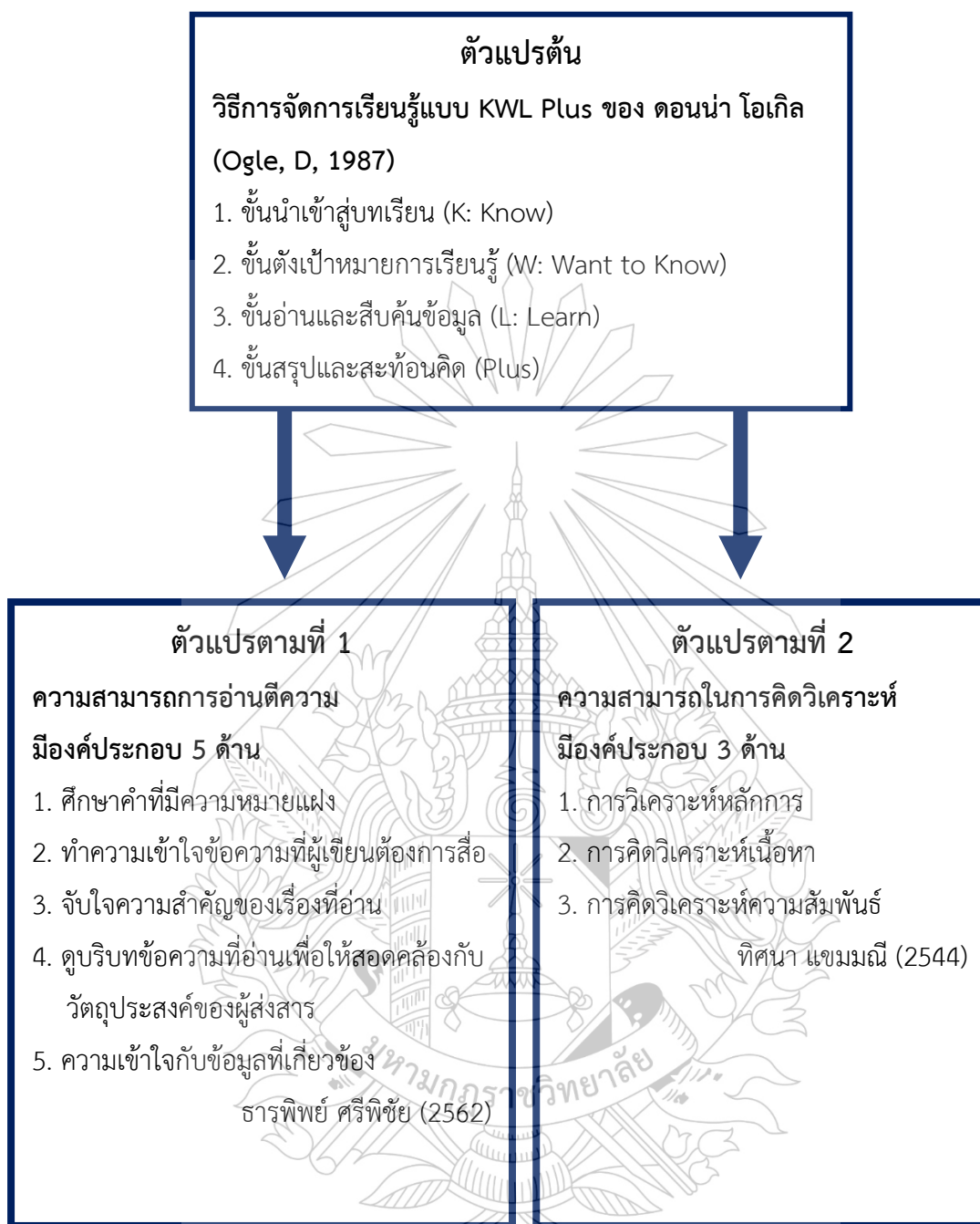
หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้โดยวิธีปกติ และได้สรุปว่า กลยุทธ์ KWL มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Hassan (2022) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลยุทธ์ KWL-Plus กับนักเรียนเกรด 1 ที่ SMA Negeri 1 Stabat โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาเข้าใจในการอ่านเชิงตีความและการอ่านตามตัวอักษรของนักเรียนผ่านกลยุทธ์ Know-Want-Learn ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ SMA Negeri 1 Stabat ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่านครั้งแรกมีผลเท่ากับ 54.07 ในการทดสอบ D-test ในครั้งที่ 2 เท่ากับ 69.07 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 73.81 ซึ่งสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้กลยุทธ์ KWL-Plus ส่งผลให้สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ Warganegara (2022) ได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ KWL และ SQ3R โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและเรียนโดยใช้กลยุทธ์ KWL และ SQ3R ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน กันอย่างมีนัยสำคัญ ผลสำเร็จหลังจากได้รับการสอนผ่านกลยุทธ์ KWL และ SQ3R ในการทดสอบ ก่อนเรียนของกลุ่ม KIWL ค่าเฉลี่ยคะแนนคือ 58.90 และกลายเป็น 75.93 ในการทดสอบหลังเรียน ซึ่งหมายความว่ามีการเพิ่มขึ้น 17.02 จุด ในขณะที่กลุ่ม 503R มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 53.12 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 67.65 สรุปได้ว่ากลยุทธ์ KWL และ SQ3R สามารถช่วยนักเรียนให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2.10. กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เขต 28 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ในการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วย ตัวแปรต้น (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Research) แบบกลุ่มเดียวหรือรายกรณี (One shot case study) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ทดลอง ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

X T₂

ความหมายสัญลักษณ์

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัย-วิทยาคม ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ศรีสเกษยโสธร เขต 28 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 237 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสเกษยโสธร เขต 28 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านตีความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาสอน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านตีความทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4.1 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหาเรื่องการอ่านตีความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

- 1.2 ศึกษาการสร้างแผนการสอนที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน

1.4 สร้างแผนการสอนที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผน

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus เรื่อง การอ่านตีความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	อ่านตีความจากนิทาน	2
2	อ่านตีความจากเรียงความ	2
3	อ่านตีความจากบทความ	2
4	อ่านตีความจากข่าว	2
5	อ่านตีความจากบทร้อยกรอง (กลอนสุภาพ)	2
6	อ่านตีความจากบทเพลง	2
รวม		12

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

- 1.สาระสำคัญ
- 2.ตัวชี้วัด
- 3.จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4.เนื้อหาสาระ
- 5.กิจกรรมการเรียนรู้

ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่า รู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อให้ผู้ทราบว่ามีนักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบหรือให้ระบุคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ/ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำตอบต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนด โดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่าน ทบทวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิดเพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป คือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป จึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ใช้ได้ และพบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านตีความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.11 คือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านตีความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีเนื้อหาครอบคลุมถึงเนื้อหาและกระบวนการคิดวิเคราะห์

9. เลือกสื่อและแหล่งเรียนรู้ เช่น ตัวอย่างข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพประกอบ ใบงาน และแหล่งข้อมูลออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ

10. ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำแผนไปใช้ในการทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พร้อมเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์

3.4.2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านตีความเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านตีความ เพื่อนำไปประกอบในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ
2. วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการเรียนรู้เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านตีความ

เนื้อหา \ พฤติกรรมการเรียนรู้	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร	3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด	4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ประสิทธิภาพ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี	รวม
1.อ่านตีความจากนิทาน เรื่องความ บทความ ข่าว บทร้อยกรอง และ บทเพลง	4	4	4	4	4	20

3. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านตีความ เพื่อใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้มีความสอดคล้องกับขั้นตอนการแก้ปัญหาของ ธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562) มีการวางกรอบองค์ประกอบที่ชัดเจนและเป็นระบบมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่

- 1 ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง
- 2 ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร
- 3 จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด
- 4 ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

5 ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่น ประสบการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี

ซึ่งผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันมาเป็นสถานการณ์ในการสร้างแบบทดสอบในการอ่านตีความ โดยใช้ข้อคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านตีความหลังการจัดการเรียนรู้

4. นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านตีความที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบถูกต้องและความเหมาะสม

5. นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านตีความมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินของ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

นำค่า IOC ที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องและพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไปจึงจะเป็นข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ยอมรับได้ และนำไปใช้ได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร Rowinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านตีความ ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

7. ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความมาวิเคราะห์คุณภาพโดยมีค่าความยาก - ง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.66 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

9. จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำไปประกอบในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

2. วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการเรียนรู้เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการคิดวิเคราะห์

เนื้อหา	พฤติกรรมการเรียนรู้				รวม
	1.การวิเคราะห์หลักการ	2.การวิเคราะห์เนื้อหา	3.การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ		
1.วิเคราะห์เนื้อหาจากนิทาน เรื่องความ บทร้อยกรอง และบทเพลง	10	10	10		30

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้มีความสอดคล้องกับขั้นตอนการแก้ปัญหาของ ทิศนา ขัมมณี (2544) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน มาใช้ในการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพราะช่วยให้การวัดชัดเจนเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งด้านความสำคัญซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

- 1 การวิเคราะห์หลักการ คือ ความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
- 2 การวิเคราะห์เนื้อหา คือ ความสามารถในการแยกข้อมูลเนื้อเรื่องได้ตามหลักเกณฑ์
- 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของข้อมูล

ในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันมาเป็นสถานการณ์ในการสร้างแบบทดสอบในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ข้อคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ขึ้น จำนวน 40 ข้อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบถูกต้องและความเหมาะสม

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินของ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

นำค่า IOC ที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องและพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไปจึงจะเป็นข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ยอมรับได้ และนำไปใช้ได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร Rowinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

7. ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์มาวิเคราะห์คุณภาพโดยมีค่าความยาก - ยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.66 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.81 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

9. จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus และบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

3.5.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคิดวิเคราะห์โดยใช้ KWL-Plus จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 12 ชั่วโมง

3.5.3 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ

3.5.4 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความและแบบทดสอบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์มาวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในท้าววิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	กลุ่มประชากร
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ร้อยละ	หมายถึง	ค่าร้อยละ

4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถในการอ่านตีความ ของนักเรียนจำนวน 32 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายบุคคล

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ						ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้แต่งสารต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้แต่งสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)		
1	3	3	3	3	3	15	75.00	1
2	3	3	4	4	3	17	85.00	1
3	3	3	3	3	4	16	80.00	1
4	4	3	3	3	3	16	80.00	1
5	3	3	3	3	3	15	75.00	1
6	4	4	3	3	2	16	80.00	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้แต่งสารต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้แต่งสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
7	2	3	3	3	3	14	70.00	0
8	4	3	3	3	3	16	80.00	1
9	3	3	2	4	4	16	80.00	1
10	3	2	3	3	4	15	75.00	1
11	4	4	4	2	3	17	85.00	1
12	4	4	3	3	2	16	80.00	1
13	3	4	3	3	3	16	80.00	1
14	4	2	2	4	3	15	75.00	1
15	3	2	3	3	3	14	70.00	0
16	2	2	3	3	3	13	65.00	0
17	4	3	3	3	3	16	80.00	1
18	3	3	3	3	3	15	75.00	1
19	4	4	4	3	3	18	90.00	1
20	3	4	4	4	3	18	90.00	1
21	4	4	3	3	3	17	85.00	1
22	4	3	3	4	4	18	90.00	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
23	4	4	4	3	3	18	90.00	1
24	3	3	3	4	4	17	85.00	1
25	2	2	3	3	2	12	60.00	0
26	4	2	2	2	2	12	60.00	0
27	4	4	4	4	3	19	95.00	1
28	4	3	3	3	3	16	80.00	1
29	3	3	4	3	3	16	80.00	1
30	3	4	4	3	3	17	85.00	1
31	3	2	3	4	3	15	75.00	1
32	3	4	4	4	4	19	95.00	1

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านตีความผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 84.38

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
32	20	15.94	1.74	79.69	27	84.38	5	15.62

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.69 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถในการอ่านตีความโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการอ่านตีความ ตามแนวคิดของธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง	4	3.34	83.59	29	90.63

ความสามารถในการอ่านตีความ ตามแนวคิดของธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่ง สารต้องการสื่ออะไร	4	3.13	78.13	25	78.13
3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่าง ละเอียด	4	3.19	79.69	29	90.63
4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร	4	3.22	80.47	30	93.75
5. ทำความเข้าใจกับข้อความที่เกี่ยวข้อง เช่น ประสบการณ์ ความหมายของ สัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี	4	3.06	76.56	28	87.50

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านตีความตามแนวคิดของธารทิพย์ ศรีพิชัย (2562) ทั้ง 5 รายด้าน พบว่านักเรียนมีผลคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ในทุกด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการศึกษาความหมายของคำ และข้อความที่มีความหมายแฝง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 จากคะแนนเต็ม 4 คิดเป็นร้อยละ 83.59 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 90.63 ด้านที่นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวนมากที่สุด คือ ด้านการดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์สูงถึง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 คิดเป็นร้อยละ 80.47 ด้านลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านการจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด มีคะแนนเฉลี่ย 3.19 คิดเป็นร้อยละ 79.69 และด้านการทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร มีคะแนนเฉลี่ย 3.13 คิดเป็นร้อยละ 78.13 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการทำความเข้าใจกับข้อความที่เกี่ยวข้อง เช่น ประสบการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ และประเพณี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.06 คิดเป็นร้อยละ 76.56 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในด้านนี้ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนทั้งหมด

4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ให้มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความโดยใช้
การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนจำนวน 32 คน
โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน
ผลปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค
KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายบุคคล

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์					ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		
1	8	8	5	21	70.00	0
2	9	9	7	25	83.33	1
3	6	9	9	24	80.00	1
4	8	8	9	25	83.33	1
5	9	10	9	28	93.33	1
6	9	7	8	24	80.00	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์			คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์องค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			
7	8	8	8	24	80.00	1
8	8	9	8	25	83.33	1
9	9	7	8	24	80.00	1
10	8	8	7	23	76.67	1
11	6	6	7	19	63.33	0
12	8	8	8	24	80.00	1
13	8	7	7	22	73.33	0
14	8	8	9	25	83.33	1
15	8	7	8	23	76.67	1
16	8	9	8	25	83.33	1
17	8	9	9	26	86.67	1
18	8	8	8	24	80.00	1
19	9	9	9	27	90.00	1
20	8	8	7	23	76.67	1
21	9	7	7	23	76.67	1
22	8	7	8	23	76.67	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์			คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์องค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			
23	8	8	8	24	80.00	1
24	8	8	9	25	83.33	1
25	9	7	9	25	83.33	1
26	5	8	8	21	70.00	0
27	8	8	9	25	83.33	1
28	7	7	9	23	76.67	1
29	6	8	8	22	73.33	0
30	10	7	9	26	86.67	1
31	8	8	7	23	76.67	1
32	9	7	9	25	83.33	1

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 84.38

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
32	30	23.94	1.79	79.79	27	84.38	5	15.62

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 และมีนักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของทีศนา แคมมณีน และคณะ (2544)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1. การวิเคราะห์หลักการ	10	8.00	80.00	27	84.38
2. การวิเคราะห์เนื้อหา	10	7.88	78.75	21	65.62

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของทีศนา เขมมณี และคณะ (2544)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบ	10	8.06	80.62	24	75.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนกตามองค์ประกอบ 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีระดับความสามารถผ่านเกณฑ์ในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้ด้านที่มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์หลักการ โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.06 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.62 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในด้านนี้ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ด้านที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.88 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.75 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านตีความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus จำนวน 6 แผน เวลาสอน 12 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.11 มีคุณภาพอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.79$) และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถการอ่านตีความ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.50 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.63 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 และค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency IOC) มีค่าระหว่าง 0.80 - 1.00 และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ มี ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.38 ถึง 0.66 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.81 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 และค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ สามารถสรุปผล อภิปรายการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.69 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านตีความตามแนวคิดของธรรทิพย์ ศรีพิชัย (2562) รายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่านักเรียนมีผลคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ในทุกด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการศึกษาความหมายของคำและข้อความที่มีความหมายแฝง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 จากคะแนนเต็ม 4 คิดเป็นร้อยละ 83.59 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 90.63 ด้านที่นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวนมากที่สุด คือ ด้านการดูบริบท ข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์สูงถึง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 คิดเป็นร้อยละ 80.47 ด้านลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านการจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด มีคะแนนเฉลี่ย 3.19 คิดเป็นร้อยละ 79.69 และด้านการทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไรมีคะแนนเฉลี่ย 3.13 คิดเป็นร้อยละ 78.13 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการทำความเข้าใจกับข้อความที่เกี่ยวข้อง เช่น ประสพการณ์ ความหมายของสัญลักษณ์ ความเชื่อ และประเพณี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.06 คิดเป็นร้อยละ 76.56 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในด้านนี้ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนทั้งหมด

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียน 32 คน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนกตามองค์ประกอบ 3 ด้าน พบว่า นักเรียนมีระดับความสามารถผ่านเกณฑ์ในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้ด้านที่มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากที่สุด คือ ด้านการวิเคราะห์หลักการ โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.06 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.62 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในด้านนี้ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ด้านที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด คือ

ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.88 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.75 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.94 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.69 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป จำนวน 27 คน จากทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 75 ขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการกระตุ้นความรู้เดิม (K) เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ และการตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้ (W) ซึ่งช่วยกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบ เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ (L) นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญและตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นสำคัญที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความคือขั้นตอน "Plus" ผ่านการสร้างแผนผังความคิดและการสรุปความ ซึ่งช่วยให้นักเรียนจัดระบบความคิดอย่างเป็นหมวดหมู่เห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหา และสามารถวิเคราะห์ความหมายแฝงหรือเจตนาที่แท้จริงของผู้เขียนได้อย่างลึกซึ้ง ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษาคำศัพท์ที่มีความหมายแฝง การดูบริบท และการทำความเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง จนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจามจุรี ทุมแก้ว (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL-Plus นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาปีปทุม” พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ 81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ความสอดคล้องนี้สะท้อนให้เห็นว่าเทคนิค KWL-Plus มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เช่นเดียวกัน อีกทั้งสอดคล้องกับวรรณภา หวานดี (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.55/77.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยในครั้งนี้

ที่คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.69 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อีกทั้งสอดคล้องกับภิสสา หะยิวัจิ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับผังกราฟิก ที่มีต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการใช้กระบวนการ KWL-Plus ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบความคิด และส่งผลต่อคะแนนที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับ Carr and Ogle (1987) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า เทคนิค KWL-Plus ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและมีทักษะในการย่อความที่ดีขึ้น โดยนักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิคนี้ไปสู่การอ่านเรื่องใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.94 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป จำนวน 27 คน จากทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 75 ขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีขั้นตอนที่ส่งเสริมการจัดระบบความคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ โดยเริ่มจากการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักตั้งคำถามและสืบค้นข้อมูลอย่างมีจุดมุ่งหมาย ในขั้น W (Want) ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการแสวงหาข้อเท็จจริง สิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์ได้มากที่สุดคือขั้นตอน Plus หรือการสร้างแผนผังความคิด ที่ให้นักเรียนต้องใช้ความสามารถในการแยกแยะ จัดหมวดหมู่ และเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งเน้นการวิเคราะห์ทั้งในด้านเนื้อหา ความสัมพันธ์และหลักการ ทำให้ผู้เรียนสามารถระบุใจความสำคัญและสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในสารได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้การสรุปความในขั้นตอนสุดท้ายยังช่วยให้นักเรียนได้สังเคราะห์ความรู้และตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ การฝึกฝนอย่างเป็นระบบผ่านบทอ่านที่หลากหลายในแผนการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ลุ่มลึกขึ้น จนส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยและจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ บรรจง แสงนภาวรรณ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยประยุกต์ใช้เทคนิค KWL-Plus นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สะท้อนให้เห็นว่าการกระบวนการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และจัดระเบียบความคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบมากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับภริมัน เจ๊ะเย๊ะ และ ณัฐวดี คมประมูล (2567) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาสังคมศึกษา พบว่านักเรียน

มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าขั้นตอนการตั้งคำถามในขั้น W (Want) และการจัดระบบความคิดในขั้น Plus ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ที่ลึกซึ้งและมีความน่าเชื่อถือในผลสรุปทางการเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับศุภณัฐ จันทร์สง่า (2566) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ร้อยละ 75/75 ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.67/78.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ถึงร้อยละ 80.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าเทคนิค KWL-Plus สามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับดุสิตา แดงประเสริฐ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้อยู่ด้วยเทคนิค KWL-Plus พบว่าคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และภาพรวมของทักษะการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับดี ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยควรนำขั้นตอนของ KWL-Plus ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผลการวิจัยยืนยันว่าช่วยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านดีความสูงถึงร้อยละ 79.69 และความสามารถการคิดวิเคราะห์ร้อยละ 80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ครูควรให้ความสำคัญกับการฝึกให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind Mapping) เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนจัดระบบความรู้ใหม่ เชื่อมโยงแนวคิด และตีความข้อความได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น
3. ครูควรจัดกิจกรรมเสริมหรือเพิ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ที่เน้นการหาความเชื่อมโยงเชิงเหตุผลระหว่างข้อมูลในบทอ่านให้เข้มข้นยิ่งขึ้น
4. ครูควรเตรียมคำถามที่หลากหลายและท้าทายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ และกำหนดเป้าหมายในการอ่านที่ชัดเจนด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่มีความซับซ้อนหรือแฝงนัยทางภาษาได้ดีขึ้น

5. ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มก่อน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันระดมสมองในการหาคำตอบ ก่อนที่จะมอบหมายให้ฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลอย่างอิสระ

6. โรงเรียนควรส่งเสริมการใช้รูปแบบการสอนเชิงรุก (Active Learning) เช่น KWL-Plus นี้ในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรทั้งในด้านการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลักษณะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือในบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาความคงทนและประสิทธิภาพของเทคนิคนี้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ที่ในวงกว้าง

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับรูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาการอ่านและการคิด เช่น เทคนิค SQ3R การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) หรือการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาผู้เรียนที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละบริบท

3. ควรมีการศึกษาหรือพัฒนานวัตกรรมที่เน้นการฝึกทักษะการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลให้เข้มข้นยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษการใช้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศหรือนวัตกรรมทางการศึกษายุคใหม่ เช่น แอปพลิเคชันช่วยคิด หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบร่วมมือออนไลน์ เพื่อกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

5. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาความคงทน (Retention) ของความสามารถในการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผ่านไปแล้วในระยะหนึ่ง เพื่อประเมินว่าทักษะที่ได้รับการพัฒนาด้วยเทคนิค KWL-Plus นั้นยังคงอยู่กับผู้เรียนอย่างยั่งยืนหรือไม่

6. ควรมีการวิจัยเชิงบูรณาการโดยนำเทคนิค KWL-Plus ไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หรือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิชาการและการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่ซับซ้อนในศาสตร์ต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กมลลักษณ์ ยงวิกุล. (2556). *การอ่านตีความในชั้นเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีวัจนปฏิบัติศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). *การพัฒนาศักยภาพการคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สถาบันอนาคตศึกษา.
- โกชัย สาริกบุตร. (2521). *การอ่านและการวิเคราะห์วรรณคดี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). *การใช้แผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมการอ่านตีความในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จามจุรี ทุมแก้ว. (2566). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาปีปทุม. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*.
- จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย. (2558). *เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instrument)*. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์, สมพร ร่วมสุข. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 125–131*.

- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2547). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : พี.เพรส
- ชนกพร สายสนิท. (2563). *ผลของการใช้ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดต่อทักษะการอ่าน
ตีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ช้อยหิรัญ, ภัทราภรณ์. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านตีความของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2546). *เทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล. (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิบูลย์การปก.
- ชำนาญศิลป์, มาลินี. (2533). *การอ่านและการตีความบทประพันธ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชำนาญศิลป์, มาลินี. (2540). *การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ (2549): *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนพร อารีรัตน์. (2558). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์*.
วารสารศึกษาศาสตร์.
- ธนัชชา ศรีสถาพร. (2552). *ทักษะการคิดวิเคราะห์และการอ่านตีความในศตวรรษที่ 21*.
วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2542). *การอ่านตีความ. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). *ศิลปะการสอนศาสตร์เพื่อการเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตินา แคมมณี. (2555). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตินา แคมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน: แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตินา แคมมณี. (2560). ศิลปะการสอน: แนวทางสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารทิพย์ ศรีพิชัย. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ร่วมกับศิลปะการสอนที่ส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านดีความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้า
อิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นงนุช จันทร์เจริญ. (2560). การใช้แผนผังความคิดในการพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ในผู้เรียน
มัธยมศึกษา. วารสารครูศาสตร์.

นภิสา หะยิวาจิ. (2559). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ร่วมกับผังกราฟิก ที่มีต่อการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม. 2545. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ใน: ประมวลสาระของชุด
วิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษาหน่วยที่ 5.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, นนทบุรี.

นฤมล สุขอนันต์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านดีความโดยใช้ KWL สำหรับนักเรียนชั้น
ม.2. วารสารวิชาการครูศาสตร์.

นิยม, ประภาภัทร. (2560). การอ่านอย่างลุ่มลึกเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรจง แสงนาวรรณ. (2565). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL PLUS.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญธาทิ บุญเรืองรอด. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. ศูนย์พัฒนาวิชาการศึกษา.

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และคณะ. (2545). รายงานการวิจัยโครงการศึกษาและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, หม่อมหลวง. (2529). *แว่นวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: อ่านไทย

ปิยะพร พิมพิศาล (2563) การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พนิตนาฏ ชูฤกษ์. (2551). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พนิตนาฏ ชูฤกษ์. (2551). ผลการใช้ KWL – PLUS ต่อความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2548). *กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์. (2547). *เอกสารคำสอนรายวิชาการอ่าน (208201)*. พิษณุโลก: สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พิชญ์สิริ วงศ์ศรี. (2561). *ปัญหาการอ่านตีความของนักเรียนมัธยมศึกษา*. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545), *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แฮสส์ ออฟ เดอร์มีส์.

ภัทรภรณ์ ช้อยหิรัญ. (2563). *การอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ในวัยรุ่นไทยยุคดิจิทัล*. วารสารศิลปศาสตร์.

มนธิดา เรืองรัมย์ (2556) *การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มัลลิกา ผ่องแผ้ว. (2548). *การอ่านตีความเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มันตะสูตร, สมพร. (2543). *แนวคิดและหลักการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

มันตะสูตร แพ่งพิพัฒน์, สมพร. (2534). *การอ่านตีความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

รินทร์ภัส เจลิมธรรมวงษ์ (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL Plus*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

рімัน เจ๊ะเย๊ะ, & ณัฐวดี คมประมูล. (2567). *การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอภิปรายร่วมกับเทคนิค KWL PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ลัดดา เลิศล้ำ. (2547). *การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์*. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ลัดดา เลิศล้ำ. (2549). *การอ่านตีความเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ลิมประยูรวงศ์, อารีรัตน์. (2556). *กลวิธีการอ่านตีความสำหรับการเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณภา หวานดี. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยเทคนิค KWL – PLUS ร่วมกับผังมโนทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วลัยลักษณ์ อยู่สำราญ. (2560). เทคนิค KWL เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับมัธยม. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศุภณัฐ จันทรสง่า. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร โดยใช้เทคนิค KWL – PLUS สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการสอนแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนิท ตั้งทวี. (2529). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

สนิท สัตโยภาส. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบคน. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

สมนึก ภัททิยธนี. (2551). ทักษะการคิดและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมบูรณ์ ต้นยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมพร ปั่นทึง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถการอ่านของผู้เรียนมัธยมศึกษา. วารสารวิจัยการศึกษา.

สวิน ยมหา. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL-Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.

สนิท ตั้งทวี. (2536). หลักการอ่านและการแปลความหมาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

สายใจ ทองเนียม. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น

สุชีพ รัตนมณี. (2550). การสร้างแบบทดสอบและการวัดผลการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทธิวรรณ พิศศักดิ์โสภณ. (2556). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ มูลคำ. (2545). การสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

สุวิทย์ มูลคำ, อรทัย มูลคำ. (2545). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุภาวดี ศิริรัตน์. (2555). แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านตีความ.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง 2560).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

สำรวม วารายานนท์. (2544). การฟังการอ่านเพื่อรับสาร. ในภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น.
ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

เสียมม โตรรัตน์. (2546). การคิดวิเคราะห์สำหรับการเรียนรู้ยุคใหม่. โรงพิมพ์การศึกษาวิจัย.

เสถียร สุวรรณภักดี. (2547). การอ่านตีความ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรทัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ. (2545). ทฤษฎีและการพัฒนาทักษะกระบวนการคิด.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาภรณ์ ใจเที่ยง.(2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus.(ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร

- อำไพ สุวรรณจิตต์. (2555). *การอ่านเชิงลึก: แนวคิดและวิธีการสอนยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อำไพ สุวรรณจิตต์. (2555). *การอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล.(2532). *มิติสัมพันธ์ของการอ่านและการเลือกบทอ่านในการสอนอ่าน. เพื่อเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.
- Amelia, R. and Kamalasari, J. (2018). “*The Effect of Using KWL Plus (Know, Want, Learn, Plus Mapping and Summarizing) Strategy on Students’ Reading Comprehension*”. *Indonesian Journal of Integrated English Language Teaching* 4(1): 123–132.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: Cognitive domain*. Longmans, Green.
- Carr, E., and Ogle, D. (1987). “*KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization*”. *Journal of Reading* 30(7): 626-631.
- Carrell, P. L. (1989). *Metacognitive awareness and second language reading*. *Modern Language Journal*.
- Fengjuan, Z. (2010). *The Integration of the Know-Want-Learn (KWL) Strategy into english language teaching for non-english majors 1*. *Chinese Journal of Applied Linguistics (Bimonthly)*, 33(4), 77-86.
- HamdanN. (2014). *What Is Flipped Learning: The Four Pillars of F–L–I–P™*. Retrieved from http://flippedlearning.org/cms/lib07/VA01923112/Centricity/Domain/46/FLIP_handout_FNL_Web.pdf.
- Hassan, Z. (2022) *Employee Retention through Effective Human Resource Management Practices in Maldives: Mediation Effects of Compensation and*

Rewards System. Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation, 18, 137-173. <https://doi.org/10.7341/20221825>

Huang, S. (2010). *Reading strategy instruction with KWL in EFL classrooms*. English Teaching & Learning.

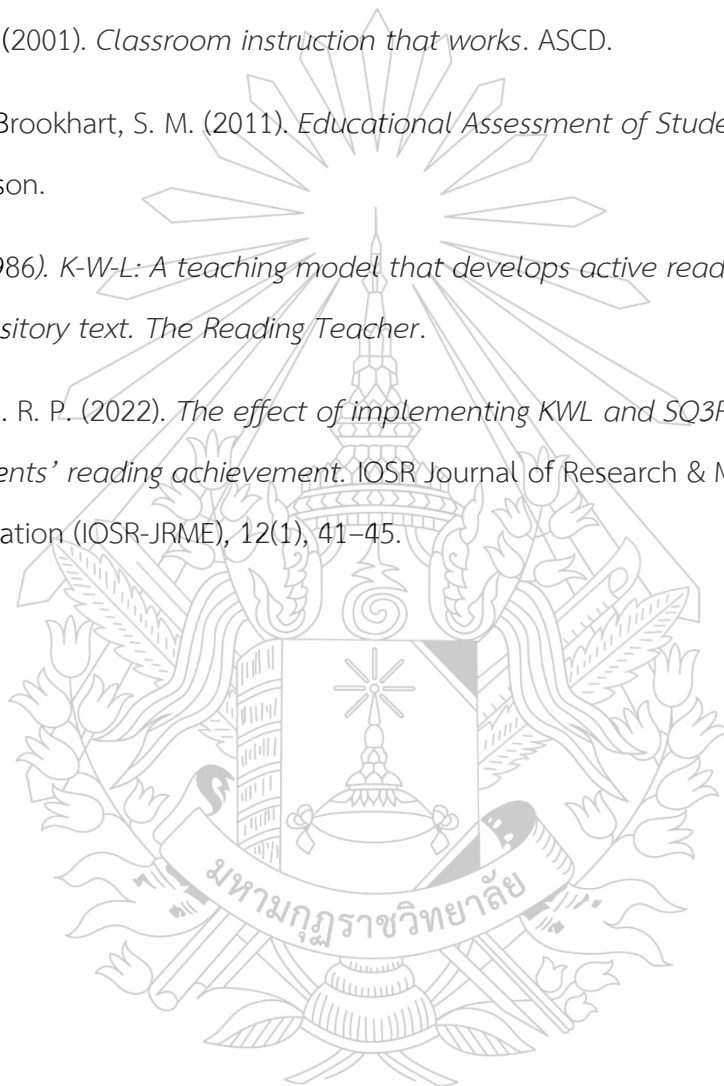
Johnson, E. B. (2002). *Contextual teaching and learning*. Corwin Press.

Marzano, R. J. (2001). *Classroom instruction that works*. ASCD.

Nitko, A. J., & Brookhart, S. M. (2011). *Educational Assessment of Students (6th ed.)*. Pearson.

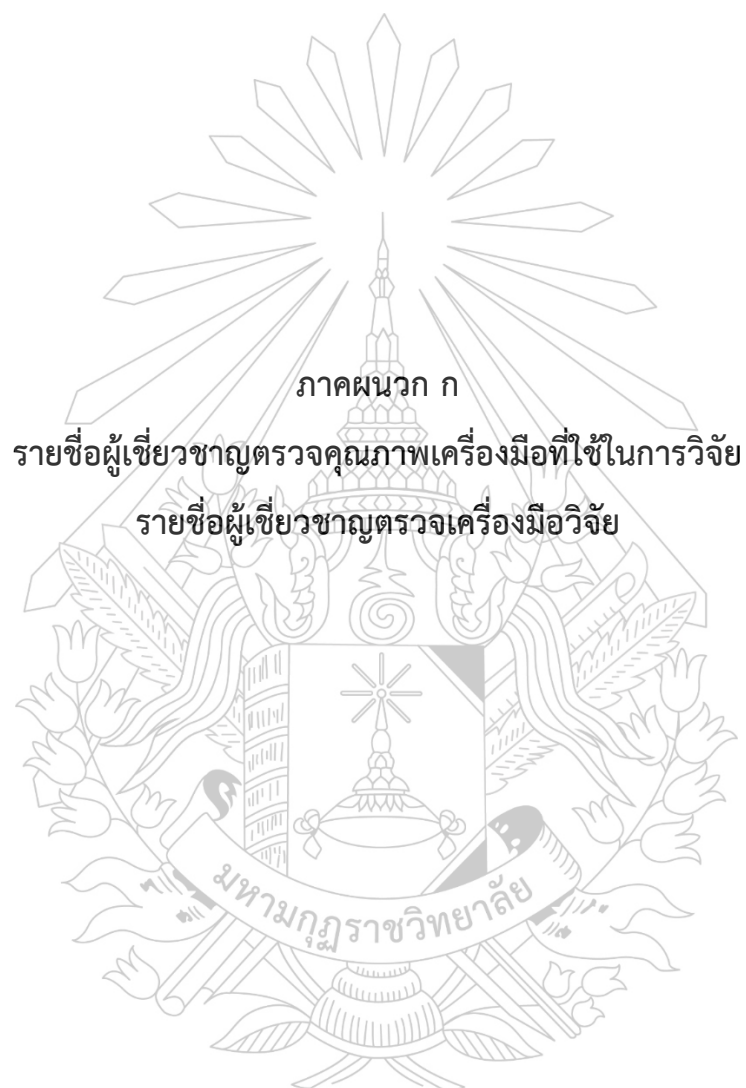
Ogle, D. M. (1986). *K-W-L: A teaching model that develops active reading of expository text*. *The Reading Teacher*.

Warganegara, I. R. P. (2022). *The effect of implementing KWL and SQ3R strategies on students' reading achievement*. IOSR Journal of Research & Method in Education (IOSR-JRME), 12(1), 41-45.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม

วุฒิการศึกษา : ศีลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ตำแหน่ง : อาจารย์

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

2. นายแมนมิตร อาจหาญ

วุฒิการศึกษา : ศีลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ตำแหน่ง : ครู

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนวัดลำพันบอง สพป.สุพรรณบุรี เขต 3 ต. หนองโพธิ์
อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี

3. นางธิดารัตน์ จันทิ

วุฒิการศึกษา : ศีลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบ้านไผ่แสงทองประชาสรรค์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

4. นางสาวพรลณี กิมปี

วุฒิการศึกษา : ศีลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตำแหน่ง : ครู

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบ้านไผ่แสงทองประชาสรรค์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

5. ดร.วรเชษฐ์ โทอิน

วุฒิการศึกษา : ศีลศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการะวัดและกวีประพันธ์ผลการศึกษา

ตำแหน่ง : อาจารย์

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๘๕๕

ที่ อว ๗๕๑๔/ว๑๐๓๒๓

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อยู่ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม

ด้วย นางสาวลลิตา พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๗ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติเป็นผู้อยู่ตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระสุธีวีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัย

ที่ อว ๗๔๓๔/ว๑๐๓๒๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

๙/๒๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.แมนมิตร อาจหาญ

ด้วย นางสาวลลิตร์ พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๓ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พระสุเมธีวชิรธรรม, ผศ.ดร.

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ฉันได้พิจารณาแล้วค่ะ

มหาวิทยาลัย

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ติดต่อประสานงาน : นางสาวลลิตร์ พันผาด โทร. ๐๖๔-๕๕๗๖๓๔๒

ที่ อว ๗๔๑๔/วค๐๓๒๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๔/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางธิดารัตน์ จันทิ

ด้วย นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๓๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๗ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุธีวรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ฉันได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ
แล้ว
(นางสาววิภาวดี วัฒนวิทย์)
๕๑/ธ.ค./๖๘

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด โทร. ๐๖๔-๕๕๗๖๓๔๒

ที่ อว ๗๔๑๔/ว๑๐๓๒๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๔/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้วิชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางสาวพรสินี กิมปี

ด้วย นางสาวลัญจรัตน์ พันผัด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๗ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

พระสุวิชัยธรรม, ผศ.ดร.

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ฉันได้เป็นผู้ให้วิชาญ

พรสินี กิมปี
(นางสาวพรสินี กิมปี)

๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๘

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวลัญจรัตน์ พันผัด โทร. ๐๖๔-๕๕๗๖๓๔๒

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๘๘๕๙

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๐๓๒๓ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.วรเชษฐ์ โทอิน

ด้วย นางสาวลลิตา พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๗ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิชัยธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ดร.วรเชษฐ์ โทอิน

๒๕ ธันวาคม ๖๘

มหาวิทยาลัย

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
แผนที่ 1 - 5
โดยใช้ ใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

เพื่อให้แบบประเมินดังกล่าว ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญถึงความสอดคล้องของข้อความคำถามกับรายการประเมินเพื่อให้ทราบว่า “ข้อความที่ต้งมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายการสำรวจหรือไม่” จึงขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5, 4, 3, 2, และ 1 โดย

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงในข้อที่ยังมีความสอดคล้อง/เหมาะสมน้อย ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ส่วนนำ						
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน						
2	สาระสำคัญ						
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
อ่านตีความสำคัญ (เรื่องความรับผิดชอบ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้

และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

อ่านตีความสำคัญจากนิทาน เรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา (นิทาน)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้

และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

อ่านตีความสำคัญบทความเรื่อง วิทยุรุ่นไทยกับวัฒนธรรม (บทความ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้

และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

การอ่านอ่านตีความสำคัญ (ข่าว)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

อ่านตีความจากบทร้อยกรอง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้

และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

การอ่านตีความจากบทเพลง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	5	3	4	5	5	22	4.40	0.89	มาก
2.1	4	4	5	5	3	21	4.20	0.84	มาก
2.2	4	4	3	3	5	19	3.80	0.84	มาก
2.3	4	3	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
3.1	5	3	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
3.2	5	4	3	5	5	22	4.40	0.89	มาก
3.3	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	4	4	3	20	4.00	0.71	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	3	4	5	5	5	22	4.40	0.89	มาก
4.4	4	5	3	4	5	21	4.20	0.84	มาก
5.1	4	3	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	มาก
5.3	5	5	4	5	3	22	4.40	0.89	มาก
6.1	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	5	3	4	3	19	3.80	0.84	มาก
6.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
6.4	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
7.1	5	5	3	5	4	22	4.40	0.89	มาก
7.2	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
8.1	5	5	4	3	4	21	4.20	0.84	มาก
8.2	4	4	3	5	5	21	4.20	0.84	มาก
8.3	5	5	4	4	3	21	4.20	0.84	มาก
รวม							4.11	0.79	มาก

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ

(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านตีความ

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 1-2 ปลาเจ้าปัญญา ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้เฒ่า 2 รูป ที่ ผัดวันประกันพรุ่ง เป็นผู้เกียจคร้าน ได้ตรัสสอนนิทานมา สาราว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีปลา 3 ตัว เป็น สหายกันชื่อว่า พหุจินดี อัมปจินดี และมิตจินดี ตามลำดับ พวกมันว่ายออกจากป่าลึกเข้ามาใกล้ฝั่งมนุษย์ หากิน ปลาไมตจินดีบอกกับเพื่อนๆว่า " ถิ่นมนุษย์เต็มไปด้วยภัย พวกเราประมงพวกนี้คงช่วยและไขพวกเราเข้า ป่าลึกตามเดิมเถอะเพื่อน " ปลาอีก 2 ตัว พูดว่า " วันพรุ่งนี้ พวกเราค่อยไปเถิด " เพราะความเกียจคร้าน และติดใจในเหยื่อจนเวลาล่วงไปถึง 3 เดือน ชาวประมง ได้เริ่มวางข่ายดักปลาในแม่น้ำ ปลาพหุจินดีและอัมปจินดี เมื่อออกหาอาหารพากันว่ายไปข้างหน้าอย่างไม่ระวัง ก็ ว่ายเข้าไปในท้องข่ายทันที ส่วนปลาไมตจินดี มาทีหลังได้ กลืนข่ายก็ทราบว่าเป็นอีก 2 ตัว ติดข่ายแล้ว จึงช่วย เพื่อนด้วยการแสดงลงให้ชาวประมงเข้าใจว่าข่ายขาด ปลาหนีไปได้ ด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา พวก ชาวประมงจึงยกข่ายขึ้นด้วยเข้าใจว่าข่ายขาด ปลาอีก ๒ ตัว จึงรอดออกมาได้ ด้วยการช่วยเหลือของปลาไมตจินดี ที่มา : หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1 โดย พระมหาสุนทร สุนทรธมโม				
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	1. คำว่า "ผัดวันประกันพรุ่ง" ในเรื่อง มีความหมาย แฝงตรงกับข้อใด 1.วางแผนทำงานอย่างรอบคอบ 2.ทำงานให้เสร็จภายในวันเดียว 3.เลื่อนงานออกไปเรื่อย ๆ เพราะไม่รีบทำ 4.ทำงานหลายอย่างพร้อมกัน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	2. ข้อความที่ว่า "ถิ่นมนุษย์เต็มไปด้วยภัย" ผู้พูดต้องการสื่อความหมายแฝงว่าอย่างไร 1.มนุษย์ทุกคนเป็นคนไม่ดี 2.ควรระมัดระวังอันตรายจากการเข้าใกล้มนุษย์ 3.ปลาไม่ควรออกจากน้ำ 4.มนุษย์ชอบทำร้ายสัตว์ทุกชนิด				
	อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3 – 5 ไก่ขันไม่เป็นเวลาเวลา ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้ท่องบ่นไม่เป็นเวลารูปหนึ่ง สร้างความรำคาญและความเดือดร้อนแก่หมู่ภิกษุ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า.กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นอาจารย์ที่ศานาโมกษ์ บอกศิลาปะแก่ มานพประมาณ 500 คน พวกมานพอาศัยไก่ขันยามตัวหนึ่ง ในการลุกขึ้นศึกษาศิลปะ ต่อมามันได้ตายไป พวกเขาดูแลหาไก่ตัวอื่นแทนมัน วันหนึ่ง มีมานพคนหนึ่ง เข้าไปหักพินในป่า ได้ไก่ป่าตัวหนึ่งมาเลี้ยงไว้ ไก่ตัวนี้ไม่รู้จักเวลาขัน เพราะเติบโตขึ้นในป่า บางวันก็ขันตึกเกินไป บางวันก็ขันอรุณขึ้น พวกมานพพากันตื่นมาศึกษาศิลปะในเวลาตึกเกินไป ไม่อาจศึกษาได้จนอรุณขึ้น ก็พากันนอนหลับไป ในเวลาสว่างแล้วก็ได้ที่ท่องบ่นเลย พวกเขาจึงพากันพูดว่า "เดี๋ยวมันขันตึกไป เดี่ยวมันขันสายไป อาศัยไก่ตัวนี้ พวกเราคงศึกษาศิลปะไม่สำเร็จหรอก" จึงนำมันไปแกงเป็นอาหารแล้วบอกเรื่องนั้นแก่อาจารย์ อาจารย์จึงกล่าวคาถาว่า ไก่ตัวนี้ ไม่ได้เติบโตอยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้อยู่ศึกษาในสำนักอาจารย์จึงไม่รู้เวลาที่ควรขันและไม่ควรขัน" ที่มา : หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1 โดย พระมหาสุทนต์ สุนทรธมโม				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	3. ข้อความ "โก้นั่นไม่เป็นเวลา" มีความหมายแฝงถึง ข้อใด 1.คนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ 2.คนที่เสียงดัง 3.คนที่ตื่นเช้า 4.คนที่ขยันทำงาน				
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	4. ข้อความ "ไม่ได้เติบโตอยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้ศึกษาใน สำนักอาจารย์" สื่อความหมายแฝงว่าอย่างไร 1.ไม่มีบ้านอยู่ 2. เป็นเด็กกำพร้า 3. ขาดการอบรมและการเรียนรู้ที่เหมาะสม 4. ไม่ชอบเรียนหนังสือ				
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	5. คำว่า "รู้จักเวลา" ในเรื่องหมายถึงข้อใด 1.รู้จักกาลเทศะและความเหมาะสม 2.ดูนาฬิกาเป็น 3.ตื่นเช้าทุกวัน 4.ตรงต่อเวลาเพียงอย่างเดียว				
	อ่านเรื่องต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 6 – 9 พราหมณ์จะทำพิธีบูชาญิงไปหาซื้อแพะมาตัว หนึ่งขณะที่แบกแพะกลับบ้าน ชาย 6 คนเห็นเข้าก็คิดจะ หลอกเอาแพะจากพราหมณ์คนแรกยืนตักหน้าพราหมณ์ แล้วทักว่าจะแบกสุนัขไปไหนหรือพราหมณ์นึกขึ้นตอบว่า สุนัขที่ไหนกัน แพะแท้ๆเดินต่อไปอีกไม่กี่ก้าว ชายคนที่ สองก็เข้ามาทักด้วยคำถามคล้ายๆกัน พราหมณ์ไม่ขัน และยังตอบเหมือนเดิม ไปอีกหน่อยพบชายคนที่ 3 ถาม เหมือนเดิมอีกแล้วคราวนี้พราหมณ์ชักลางเลาะลงดู ให้แน่ใจอีกครั้งเห็นว่ายังเป็นแพะตัวเดิมที่ซื้อมาก็แบก แพะขึ้นบ่าเดินต่อไป สักพักชายคนที่สี่เดินเข้ามาทักแล้วถามว่าจะเอาสุนัข ไปทำอะไร พราหมณ์ก็ตอบว่า นี่มันแพะนะจะเอาไป				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	บุชายัญ ชายคนนั้นหัวเราะแล้วยืนยันว่า เห็นๆ อยู่ว่าเป็น สุนัขแท้ๆพราหมณ์ไม่ค่อยสบายใจเดินต่อมาพบชายคนที่ ห้าและต่อมาอีกก็พบชายคนที่หก ทักถามเหมือนกันอีก แล้ว หรือว่าแพะตัวนี้จะเป็นปีศาจจึงได้กลายร่างเป็นสุนัข ให้ใครๆเห็นได้ถ้าเราคืนแบกมันต่อไปกว่าจะถึงบ้าน มันก็ คงแผลงฤทธิ์ทำร้ายเราแน่ๆคิดแล้วพราหมณ์ก็โยนแพะ ทิ้งแล้ววิ่งตัวเปล่ากลับบ้านชายทั้ง 6 คนจึงจับแพะไป เชือดกินกัน ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวั ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2				
ศึกษาความหมาย ของคำหรือข้อความ ที่มีความหมายแฝง	6. ผู้แต่งเรื่องพราหมณ์กับแพะ ต้องการสื่อสารเรื่องใด มากที่สุด 1. คนเราควรซื้อแพะ 2. อย่าเชื่อคำพูดของผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง 3. การบูชาัญญเป็นเรื่องสำคัญ 4. คนจำนวนมากย่อมพูดถูก				
ศึกษาทำความเข้าใจ ว่าผู้ส่งสารต้องการ สื่ออะไร	7. เหตุใดผู้แต่งจึงให้ชายทั้งหกพูดเหมือนกัน 1. เพื่อให้เรื่องยาวขึ้น 2. เพื่อให้สนุก 3. เพื่อให้ตัวละครจำง่าย 4. เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำพูดซ้ำ ๆ มีอิทธิพลต่อความ เชื่อของคน				
ศึกษาทำความเข้าใจ ว่าผู้ส่งสารต้องการ สื่ออะไร	8. ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านมีลักษณะนิสัยอย่างไร 1. เชื่อฟังผู้อื่นเสมอ 2. เชื่อคนหมู่มาก 3. ไม่ฟังความคิดเห็นใคร 4. กล้าตัดสินใจด้วยเหตุผลของตนเอง				
ศึกษาทำความเข้าใจ ว่าผู้ส่งสารต้องการ สื่ออะไร	9. การที่พราหมณ์โยนแพะทิ้ง ผู้แต่งต้องการสะท้อน เรื่องใด 1. การขาดวิจารณญาณทำให้เกิดความเสียหาย				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	2. ความเห็นตื้นเขิน 3. ความยากจน 4. ความใจร้อน				
	อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10 – 11 (1) มีเรื่องเล่ามาว่าเศรษฐีคนหนึ่งแห่งเมืองมิลิลา มีลูกชายคนหนึ่งชื่อมโหสถซึ่งแปลว่าผู้มีياسัญญเหตุที่ได้ชื่อเช่นนี้เพราะมีลักษณะแปลกคือเมื่อคลอดอกออกมามีแท่งยาอยู่ในมือบิดาได้นำยาแท่งนั้นมาฝนแล้วทาที่หน้าผากโรคปวดศีรษะที่เป็นมานานถึง 7 ปีก็หายปวดทันที บรรดาผู้เจ็บไข้จึงพากันมาขอใช้แท่งยานี้และหายป่วยกันทุกคน (2) มโหสถเป็นเด็กฉลาดเมื่ออายุ 7 ขวบได้คิดสร้างโรงเด็กเล่นที่มีหลังคาทำให้เล่นได้สะดวกสบายทั้งยังใช้เป็นที่พักคนเดินทางและที่ประชุมตัดสินคดีมีผู้มาขอให้มโหสถช่วยตัดสินปัญหาต่างๆให้เสมอ มโหสถสามารถตัดสินได้อย่างยุติธรรมทำให้มีคนนับถือ (3) การตัดสินของมโหสถ เช่นชายคนหนึ่งเผลอนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ขณะที่ปล่อยวัวให้กินหญ้าจึงถูกชายอีกคนหนึ่งขโมยวัวไปเจ้าของวัวโกรธวุ่นวายแต่ชายที่เป็นขโมยนั้นก็ไม่ยอมคืนให้ทั้งสองจึงเกิดการโต้เถียงกันมีผู้แนะนำให้คนทั้งสองไปหา มโหสถให้ตัดสินให้มโหสถจึงถามชายทั้งสองว่าให้วัวกินอะไรชายเจ้าของวัวตอบว่าตนยากจนจึงให้วัวกินแต่หญ้าส่วนชายที่ขโมยตอบว่าวัวให้กินลูกเดือย ข้าวฟ่าง และถั่ว มโหสถจึงให้วัวกินน้ำที่คั้นจากใบประยงค์ วัวสำรอกออกมาเป็นหญ้า ชายคนที่ขโมยวัวไปจึงยอมรับสารภาพว่าได้ขโมยวัวมาจริงผู้คนที่มองดูอยู่จะลงโทษชายผู้นั้นแต่ มโหสถห้ามไว้ และให้โอกาสชายผู้นั้นพูดตนเป็นคนดีไม่ลักขโมยของคนอื่นอีก (4) มโหสถยังได้ตัดสินปัญหาหาหญิงสองคนแย่งลูกกันโดยหญิงคนหนึ่งได้ลูกนางยักษ์ลักอุ้มเด็กไปขณะ				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	วางลูกไว้ที่ใต้ต้นไม้และลงไปล้างหน้าในสระผู้เป็นแม่ขอ ลูกคืนจากนางยักษ์แปลงแต่นางยักษ์ก็ไม่ยอมให้คนที่เห็น จึงพาทั้งสองไปหาหมอโสด หมโสดจึงบอกให้ทั้งสองต่างตั้ง เอาลูกไปใครตั้งได้ก็จะได้เด็กไปแต่เมื่อตั้งกันแล้วผู้เป็นแม่ เห็นลูกเจ็บจนร้องไห้ก็คิดสงสารจึงปล่อยลูกมโสดจึง ตัดสินใจให้น้องนั้นแก่หญิงผู้เป็นแม่เพราะแม่ที่แท้จริงยอม ไม่ต้องการให้ลูกเจ็บและไม่อาจทำร้ายลูกได้ (5) พระราชาเมืองมิลลาได้ยินกิตติศัพท์ความ เฉลียวฉลาดของมโสด จึงให้มโสดเข้ารับราชการและ แต่งตั้งให้เป็นราชบัณฑิต แต่ราชบัณฑิตทั้ง 4 ทูลทัดทาน ไว้เพราะไม่ต้องการให้คนที่เก่งกว่าตนมารับราชการด้วย พระราชาจึงทดลองปัญญาของมโสดโดยวิธีต่าง ๆ มโสด ก็สามารถแก้ปัญหาได้พระราชาจึงให้มโสดเข้ารับ ราชการในสำนักแต่งตั้งให้เป็นราชบัณฑิต ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธี ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2				
ศึกษาทำความเข้าใจ ว่าผู้ส่งสารต้องการ สื่ออะไร	10.เรื่องมโสด ผู้แต่งต้องการยกย่องคุณลักษณะใด 1.ความร่าเริง 2.ความกล้าหาญ 3.ความแข็งแรง 4.ปัญญาและการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา				
ศึกษาทำความเข้าใจ ว่าผู้ส่งสารต้องการ สื่ออะไร	11. ใจความสำคัญของเรื่องมโสดคือข้อใด 1.มโสดใช้ปัญญาแก้ปัญหาจนได้รับการยอมรับ 2.มโสดมีแห่งยาวิเศษ 3.พระราชาทดลองปัญญา 4.มีคนเจ็บป่วยจำนวนมาก				
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12 ฝ่ายพระโพธิสัตว์ก็สั่งสอนพระเจ้าพาราณสีให้ดำรง อยู่ในราชนคร และยกข้อสำคัญขึ้นกล่าวอีกส่วนหนึ่งว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้า คือผู้ที่ใหญ่ มีบริษัทมีบริวาร จำต้อง				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	มีวิจารณ์ปัญญาและความสามารถ คิดบำบัดทุกข์ภัยอันเกิดขึ้นแก่บริษัทของตน จึงจะสมควรแก่ความเป็นผู้ใหญ่ พอบจบคำสั่งสอนลง พระโพธิสัตว์ก็สิ้นชีวิต. ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธี ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2				
ศึกษาทำความเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร	12. สารสำคัญของข้อความพระโพธิสัตว์คือข้อใด 1.พระเจ้าพาราณสีเป็นกษัตริย์ 2.การสนทนาธรรม 3.ผู้นำควรมีปัญญาและช่วยแก้ปัญหาให้ผู้ใต้ปกครอง 4.พระโพธิสัตว์สิ้นชีวิต				
	อ่านเรื่องต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 13 – 17 เรียงความเรื่อง ความรับผิดชอบ (1) ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำใดๆทั้งที่ตนกระทำเองหรือกระทำร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดีจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เช่นความรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่หน้าที่ คือภาระรับผิดชอบของบุคคลและต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมายหรือที่ได้กำหนดไว้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ควรมีความรับผิดชอบ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามวัยวุฒิและคุณวุฒิ (2) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติภาระงานของตนเองที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะพยายาม อุทิศกำลังกาย กำลังใจ อย่างเต็มความสามารถ จนประสบความสำเร็จบังเกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่คนไทยทุกคนต้องมี คือการเป็นพลเมืองดีหมายถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ของตนโดยชอบธรรมซื้อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	ตนมีความสามัคคีมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม มีจิตสาธารณะ คือ เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมและรักษาสาธารณะสมบัติของชาติ (3)ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ รับผิดชอบในการเรียนการทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนให้สำเร็จผลด้วยดีและการตั้งใจเรียนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจะได้ใช้ความรู้ความสามารถนั้นประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองต่อไปในอนาคตไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นผู้ที่มีความรู้จะไม่สร้างปัญหาแก่สังคมและยังสามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นด้วย ส่วนผู้ที่ไม่ตั้งใจเรียนไม่รับผิดชอบหน้าที่ของตนก็จะเป็นคนที่ไม่มีความรู้ อาจไม่มีอาชีพ หรือประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ด้วยความสามารถลำบากลำบากพ่อแม่หรือผู้ปกครองย่อมเศร้าเสียใจอย่างยิ่งและตนเองอาจเป็นปัญหาของสังคมได้ (4)เด็กที่อยู่ในวัยเรียนควรรับผิดชอบงานเล็กๆ น้อย ๆ ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองมอบหมายให้ทำ เช่นดูแลญาติผู้ใหญ่ กวาดบ้าน ถูเรือน จัดโต๊ะอาหาร รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ฯลฯ การทำงานเหล่านี้ นอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วยังจะช่วยให้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานมีโอกาสคิดหาวิธีทำงานให้สำเร็จเรียบร้อยและเกิดผลดี และยังได้ออกกำลังกายไปในตัวทำให้มีสุขภาพดีด้วยการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวให้มีความสุขจะทำให้เด็กมีความอึดอึ้งใจทำให้ชีวิตมีความสุขอันเกิดจากการทำความดีของตน (5) ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของคนเรา คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองการดูแลตนเองไม่ให้หลงไปในทางที่ผิดให้เป็นคนดีของสังคม ให้มีคุณธรรม คิดดี พูดดี และทำดีความรับผิดชอบข้อนี้ประเสริฐยิ่งนักเพราะจะช่วยทำให้ตนเองและสังคมมีความสุข				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	(6)ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่พึงาม ทุกคนควร สร้างและฝึกปฏิบัติให้เกิดขึ้นในตน ถ้าเราปรารถนา ความสุขไม่ต้องการพบกับความทุกข์ในอนาคตเราต้อง เริ่มสร้างนิสัยรับผิดชอบตั้งแต่วันนี้ ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธี ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2				
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	13. เรียงความเรื่อง "ความรับผิดชอบ" ต้องการเน้น เรื่องใดมากที่สุด 1.การทำงานบ้าน 2.การเป็นนักเรียนดีเด่น 3. ความรับผิดชอบเป็นคุณธรรมที่ทุกคนควรมี 4. การเรียนหนังสือ				
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	14. ย่อหน้าที่ 3 ต้องการเน้นเรื่องใด 1.นักเรียนควรรับผิดชอบการเรียนของตนเอง 2.นักเรียนต้องช่วยพ่อแม่ 3.นักเรียนควรทำงานบ้าน 4.นักเรียนควรออกกำลังกาย				
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	15. ข้อความทั้งหมดสรุปได้ว่าอย่างไร 1.คนดีต้องทำงานบ้าน 2.นักเรียนต้องเรียนเก่ง 3.ทุกคนต้องเป็นพลเมืองดี 4.ความรับผิดชอบนำไปสู่ความสำเร็จของตนเองและ สังคม				
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	16. คำว่า "จิตสาธารณะ" ในบริบทนี้หมายถึงข้อใด 1. ชอบทำงานอาสา 2. คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วน ตน 3. ชอบช่วยเพื่อน 4. เป็นคนมีน้ำใจ				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	17. ผู้เขียนกล่าวถึงหน้าที่พลเมืองดี เพื่อวัตถุประสงค์ใด 1. อธิบายกฎหมาย 2. ชี้ให้เห็นว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน 3. เล่าเรื่องประวัติศาสตร์ 4. สอนการเมือง				
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18 – 19 ภาษาไทยถือว่าเป็นวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งและเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้ดีจึงสามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารในระดับต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และในทางกลับกัน หากมีการนำภาษาไปใช้ไม่เหมาะสม ความผิดเพี้ยนแห่งภาษาย่อมจะส่งผลให้เกิดความเสียหายหลายประการอย่างแน่นอน ทั้งความเสียหายโดยตรงคือการใช้สื่อสารอาจไม่ประสบความสำเร็จแล้ว ยังมีความเสียหายของภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่เราต่างภาคภูมิใจกันมาช้านาน				
จับใจความสำคัญ อย่างละเอียด	18. บทความเรื่องภาษาไทย ผู้เขียนกล่าวถึงผลเสียของการใช้ภาษาไม่เหมาะสม เพื่อจุดประสงค์ใด 1.กระตุ้นให้เห็นคุณค่าของภาษาไทย 2.ตำหนิคนไทย 3.อธิบายประวัติภาษาไทย 4.เปรียบเทียบภาษา				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	19. จากบริบท ข้อความ "ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ" ผู้เขียนต้องการเน้นเรื่องใด 1.ภาษาไทยเก่าแก่ 2.ภาษาไทยใช้ยาก 3.ภาษาไทยใช้เฉพาะคนไทย 4.ภาษาไทยเป็นสิ่งที่ควรรักษาไว้				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20 ในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว เทคนิคใหม่ ๆ ในการติดต่อสื่อสารผุดขึ้นมากมาย และเน้นความสะดวกรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อสื่อสารและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทย จึงได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าเหล่านั้นอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ ภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจึงเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างน่าวิตก และหากไม่เร่งรีบหาทางแก้ไขและป้องกันเสียแต่เนิ่น ๆ นับวันภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง เป็นผลเสียต่อเอกลักษณ์และคุณค่าของภาษาไทยอย่างไม่ต้องสงสัย ที่มา : https://education.kapook.com/view93598.html				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	20. ข้อความเรื่องภาษาไทยสะท้อนวัตถุประสงค์ของผู้เขียนข้อใด 1.ให้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ 2.วิจารณ์เทคโนโลยี 3.สอนภาษาไทย 4.ให้ผู้อ่านเห็นผลกระทบและร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทย				
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 - 24 บทความเรื่อง วันที่ผมตื่นสาย ผมมีวันหยุด 3 วันเพื่อนๆชวนผมไปเที่ยวทะเล แต่ผมเลือกใช้วันหยุดพักผ่อนอยู่กับบ้านตั้งใจจะอ่านนวนิยายและจัดสวนแม่ของผมพอใจมากที่เห็นผมวางแผนอยู่กับบ้าน วันนี้เป็นวันหยุดวันแรกผมตื่นขึ้นมาสายแต่รู้สึกไม่ได้สายเพราะเลือกพักผ่อนอยู่กับบ้านและอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นในวันหยุดไม่มีกิจที่ต้องรีบเร่งกระทำดังเช่นทุกวันผมรับประทานข้าวต้มเป็นอาหารเช้า				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	ผมมีความรู้สึกว่าเวลาดูเหมือนจะเดินช้ากว่าทุกวันเวลาจะเร็วหรือช้าอยู่ที่ใจเมื่อเรามีความสุขเวลาจะผ่านไปเร็ว แต่เวลาจะเดินช้าเมื่อเราต้องรอคอยอะไรบางอย่างผมนึกถึงนักโทษที่ถูกจองจำอยู่ในคุกและคนป่วยที่ได้แต่นอนอยู่บนเตียงคงจะทรมานที่สุดเวลาของพวกเขาคงเดินช้ามากกว่าเวลาของพวกเราเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ใช่ชีวิตเหลวไหลไร้สาระและการได้เห็นเพื่อนเมาแล้วขับต้องนอนอยู่ในโรงพยาบาลนานเป็นปีทำให้ผมเลิกเหล้าได้โดยเด็ดขาด หลังจากรับประทานอาหารเช้าผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชาในห้องพระช่วยแม่ซักผ้าอ่านนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ผมเป็นคนชอบถ่ายรูปและคิดว่าเป็นวิธีบันทึกอดีตที่สะดวกที่สุดผมจะรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขเพราะรูปเรานั้นเตือนให้ระลึกถึงวันเวลาและเหตุการณ์ต่างๆที่ประทับใจและน่าจดจำ ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	21. ผู้เขียนเลือกพักผอนอยู่บ้านแทนการเที่ยวทะเล เพราะประสบการณ์ได้มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้เขียน 1.วันหยุดเป็นวันที่ควรไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ 2.เวลาแห่งความสุขจะผ่านไปเร็ว แต่จะช้าเมื่อต้องรอคอยอะไรบางอย่าง 3.เห็นคุณค่าของการอยู่กับครอบครัวและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 4.เวลาของนักโทษที่ถูกจองจำอยู่ในคุกและคนป่วยที่ได้แต่นอนอยู่บนเตียงเป็นเวลานานที่สุด				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ	22. การที่ผู้เขียนเลิกดื่มสุรา สะท้อนว่าประสบการณ์ใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ 1.เห็นเพื่อนเมาแล้วขับจนต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน 2.เพราะเป็นการฝึกฝนทักษะที่ได้เรียนมา				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	3.เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ครอบครัวมีความสุข 4.เพราะเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	23. การถ่ายรูปในเรื่องมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ อย่างไร 1.ควรหาเวลารูปในวันหยุด 2.ควรทำกิจวัตรปกติอย่างซ้ำซ้ำ 3.ควรใช้วันหยุดพักผ่อนอยู่กับครอบครัว 4.ไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายมากในการท่องเที่ยว				
ศึกษาบริบทของ ข้อความให้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ผู้ส่ง สาร	24. การใช้เวลาร่วมกับครอบครัวสะท้อนค่านิยม ของสังคมไทยด้านใด 1.ครูในชั่วโมงสอน 2.นักเรียนในชั่วโมงเรียน 3.คนขับแท็กซี่ที่อยู่บนถนน 4.ความอบอุ่นและความผูกพันของครอบครัว				
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25 - 28 ความสุขคืออะไร ข้อคิดดีๆ 3 อย่าง ที่จะทำให้เรามีความสุข 1.สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดด เดี่ยวความสัมพันธ์ที่ดีและใกล้ชิดจะช่วยยืดเวลาให้เราแก่ ช้าลง กลุ่มคนที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวจะทำให้สุขภาพ เริ่มแย่ลงในวัยกลางคน ทำให้สมองทำงานผิดปกติและ ทำงานแย่ลงและมีชีวิตที่สั้นกว่าคนทั่วไปความสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการมี ชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และกว้างขวางรู้จักคนรอบข้างมากมาย จะมีคุณภาพชีวิต ที่ดีกว่าคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเหงา 2.คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ ในสังคมที่มีคนเยอะมากมายแต่ก็ยังเหงาและรู้สึกโดด เดี่ยว ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนเยอะ ก็ไม่สำคัญเท่าความใกล้ชิด และคุณภาพของความสัมพันธ์ คนที่ใช้ชีวิตอยู่ใน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	ครอบครัวที่รักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะมีชีวิตยืนยาวกว่าคนที่อยู่ในครอบครัวที่ขัดแย้งและบาดหมางกัน ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นไม่เคยนอกใจและอยู่ด้วยกันนานแค่ไหนก็ตาม 3. ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง คนที่อยู่ในครอบครัวที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันจะมีโอกาสน้อยกว่าที่จะเป็นโรคความจำเสื่อม ในเวลาที่รู้สึกว่ามีที่พึ่ง สามารถพึ่งพาอาศัยคนอื่น ๆ ได้ ถึงแม้ว่าจะมีความทุกข์ยาก คนกลุ่มนี้ก็ยังมีความสุขจิตที่ดีและจำได้แม่นยำ ที่มา : https://minimore.com/b/PE1Ra/4				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	25. บทความ "ความสุขคืออะไร" สะท้อนความเชื่อเรื่องใด 1. ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง 2. ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้ชีวิตมีความสุข 3. คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ 4. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดดเดี่ยวทำให้มีความสุข				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	26. เหตุใดผู้เขียนจึงเน้นคุณภาพของความสัมพันธ์มากกว่าปริมาณ 1. ถ่ายทอดความสุขที่ตัวเองได้รับ 2. ให้ความหมายของคำว่า สุข 3. เพราะความสัมพันธ์ที่ดีส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและสุขภาพ 4. เพื่อต้องการเสนอแนวความคิดของตน				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	27. การช่วยเหลือกันในครอบครัวสะท้อนค่านิยมใดของสังคมไทย 1. วิธีการชะลอความแก่และการทำให้ชีวิตยืนยาวมีสุขภาพดี 2. ผู้ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวจะทำให้สุขภาพแย่ลงในวัยกลางคน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	3.ความเอื้อเพื่อและการพึ่งพาอาศัยกัน 4.คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเหงา				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	28. ข้อความ "คนเราไม่ควรใช้ชีวิตโดดเดี่ยว" เชื่อมโยงกับประสบการณ์ใดได้ดีที่สุด 1.ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง 2.การมีเพื่อนหรือครอบครัวช่วยให้ผ่านปัญหาได้ง่ายขึ้น 3.คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ 4.คนเราควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดดเดี่ยว				
	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 30 มองโลกในแง่ดี สมอมนุชย์มีความเอนเอียงที่จะคิดบวก ทำให้เรามองและก้าวไปข้างหน้าได้ ถึงแม้จะรู้ว่าชีวิตนี้มีจุดจบสุดท้ายทุกคนก็ต้องตายจากกันไป ถึงแม้ว่าจะต้องตายสักวัน แต่เราก็มองไปข้างหน้า คิดบวกและวางแผนไว้สำหรับอนาคต ความสามารถที่จะมองไปยังอนาคตและมองย้อนกลับไปยังอดีต เป็นความสามารถพิเศษของเราทุกคน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เรามองเห็นวิถีทางในการดำเนินชีวิต ช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรคและมองโลกในแง่บวก สภาพแวดล้อมส่งผลต่อความคิดของเรา พยายามอยู่ให้ห่างจากคนมองโลกในแง่ร้าย อยู่ให้ห่างจากความคิดหรือเหตุการณ์ร้าย หยุดเสพข่าวร้าย แต่ถึงเราจะพยายามแค่ไหน ยังไงเราก็หลีกเลี่ยงการมองโลกในแง่ร้ายไม่ได้ สมอมนุชย์หรือของคนอื่นๆ ต่างก็ต้องการอยู่รอด เราจะเลิกและทิ้งการมองโลกในแง่ร้ายไปไม่ได้แต่สิ่งที่เราทำได้คือ ไม่ยอมให้				

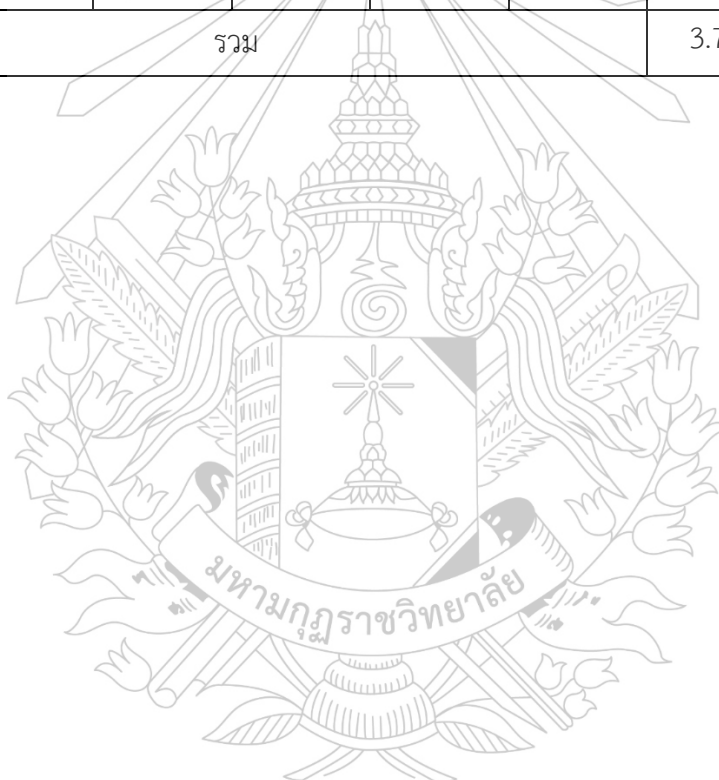
องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การอ่านตีความ	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	มันกลืนกินเรา ไม่ยอมให้มันส่งผลต่อสุขภาพโดยรวม และไม่ยอมให้คนคิดแง่ร้ายขัดขวางเราจากการส่งต่อ ความคิดในแง่ดีให้คนอื่น ๆ ที่มา : https://minimore.com/b/PE1Ra/46				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	29. ข้อความ "มองโลกในแง่ดี" สะท้อนความเชื่อ เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างไร 1.วิธีการมองโลกในแง่บวกและวิธีการป้องกันไม่ให้นมอง โลกในแง่ลบ 2.การคิดเชิงบวกช่วยให้เผชิญอุปสรรคได้ดีขึ้น 3.การมองโลกในแง่บวก การมองโลกในแง่ลบ และการ พยายามส่งต่อความคิดดีให้คนอื่น 4.ถึงจะมีการมองโลกในแง่ร้าย แต่ก็ไม่นยอมให้มันกลืนกิน และไม่ยอมให้มันส่งผลต่อสุขภาพ				
ทำความเข้าใจกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	30. จากบทความ การหลีกเลี่ยงข่าวร้ายและคนคิดลบ มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร 1.เพื่อรักษาสุขภาพจิตและส่งเสริมการมองโลกในแง่ดี (ข้อ 2.กระตุ้นให้นมองโลกในแง่บวก 3.วิธีที่จะทำให้เป็นคนมองโลกในแง่บวก 4.ชี้ให้เห็นว่าการมองโลกในแง่บวกเป็นสิ่งที่ดี				

ผลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ความเหมาะสม, IOC)

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	0	1	1	4	0.80
2	1	0	1	1	1	4	0.80
3	1	1	0	1	1	4	0.80
4	0	1	1	0	1	3	0.60
5	1	1	1	0	0	3	0.60
6	1	0	1	0	1	3	0.60
7	0	1	0	1	1	3	0.60
8	1	1	1	0	1	4	0.80
9	1	0	1	0	1	3	0.60
10	1	0	1	1	1	4	0.80
11	0	1	1	1	0	3	0.60
12	0	1	1	0	1	3	0.60
13	1	1	1	1	0	4	0.80
14	1	1	1	0	1	4	0.80
15	1	1	0	0	1	3	0.60
16	0	1	1	0	1	3	0.60
17	0	1	1	1	0	3	0.60
18	1	1	1	1	0	4	0.80
19	0	1	1	1	1	4	0.80
20	1	1	0	1	1	4	0.80
21	1	1	0	1	1	4	0.80
22	1	1	0	1	1	4	0.80

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	1	1	1	1	1	5	1.00
25	1	1	1	1	1	5	1.00
26	1	1	1	1	1	5	1.00
27	1	1	1	1	1	5	1.00
28	0	1	1	1	1	4	0.80
29	0	1	1	1	0	3	0.60
30	0	1	1	1	0	3	0.60
รวม						3.76	0.75

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
วิเคราะห์เนื้อหา	อ่านบทเรียงกรองต่อไปแล้วตอบคำถาม “อันชาติใดไร้ศานติสุขสงบ ต้องมัวรบราญรอนหาผ่อนไม่ ณ ชาตินั้นรชนไม่สนใจ ในกิจศิลปะวิไลระวาดงาม แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ ว่างการรบอริพลอันล้นหลาม ย่อมจำนงศิลปะสร้างงาม เพื่อร่ำมเรืองระยับประดับประดา” 1 บทประพันธ์ตอนต้นกล่าวถึง “ชาติใดไร้ ศานติสุข” เพื่อชี้ให้เห็นสิ่งใด 1. ความกล้าหาญของประชาชน 2. ความจำเป็นของการทำสงคราม 3. ผลเสียของการขาดความสงบ 4. ความยิ่งใหญ่ของชาติ				
วิเคราะห์เนื้อหา	2 ใจความสำคัญของวรรค “ต้องมัวรบ ราญรอนหาผ่อนไม่” คือข้อใด 1. การต่อสู้เพื่อชัยชนะ 2. ความเหนื่อยยากจากสงคราม 3. ความสามัคคีของประชาชน 4. การฝึกทหารอย่างเข้มแข็ง				
วิเคราะห์เนื้อหา	3 ข้อความ “ณ ชาตินั้นรชนไม่สนใจ ในกิจ ศิลปะวิไลระวาดงาม” สะท้อนให้เห็นผลของ สิ่งใด 1. ความยากจน 2. ความไม่สงบ 3. ความไม่เท่าเทียม 4. ความล้าหลัง				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	4 ผู้แต่งใช้การเปรียบเทียบระหว่างชาติสอง ลักษณะเพื่อจุดประสงค์ใด				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	1. แสดงความแตกต่างทางภาษา 2. ชี้ให้เห็นผลดี-ผลเสียของความ สงบ 3. อธิบายประวัติศาสตร์ 4. แสดงความสามารถเชิงกวี				
วิเคราะห์เนื้อหา	5 เหตุใดชาติที่สงบจึง “จ้านงศิลปะงาม” 1. เพราะประชาชนมีเวลา สร้างสรรค์ 2. เพราะมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ 3. เพราะไม่มีศัตรู 4. เพราะศิลปะทำให้เกิดความสงบ				
วิเคราะห์หลักการ	6 ข้อใดคือข้อคิดสำคัญจากบทเสภา 1. ศิลปะสำคัญกว่าชีวิต 2. ความสงบเป็นพื้นฐานของความ เจริญ 3. สงครามทำให้ชาติยิ่งใหญ่ 4. ศิลปะเกิดได้ทุกสถานการณ์				
วิเคราะห์เนื้อหา	7 การตีความคำว่า “ศิลปะวิไลระวางงาม” ควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด 1. จำนวนพยางค์ 2. ความหมายตามพจนานุกรม 3. บริบทของเรื่อง 4. เสียงสัมผัส				
วิเคราะห์เนื้อหา	8 เหตุใดการอ่านบทเสภามากกว่าหนึ่งครั้งจึง ช่วยให้เข้าใจลึกซึ้งขึ้น 1. เพื่อท่องจำ 2. เพื่อจับใจความและตีความ 3. เพื่ออ่านออกเสียง 4. เพื่อแปลเป็นร้อยแก้ว				
วิเคราะห์เนื้อหา	9 การแยกสาระสำคัญและสาระรองในบท เสภาเป็นทักษะใด				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	1. การจำ 2. การสรุป 3. การวิเคราะห์ 4. การประเมินค่า				
วิเคราะห์เนื้อหา	10 เหตุใดการตีความของผู้อ่านแต่ละคนอาจ ไม่เหมือนกัน 1. บทประพันธ์ไม่ชัดเจน 2. ผู้อ่านมีประสบการณ์ต่างกัน 3. ภาษาเข้าใจยาก 4. ไม่มีหลักการอ่าน				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	11 บทเสภาที่สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งใดเด่นที่สุด 1. ศิลปะกับศาสนา 2. ความสงบกับความเจริญ 3. การเมืองกับเศรษฐกิจ 4. สงครามกับศาสนา				
วิเคราะห์เนื้อหา	12 การตีความบทเสภาที่ไม่ใช่การกระทำใด 1. จับใจความสำคัญ 2. พิจารณาบริบท 3. ถอดคำเป็นร้อยแก้วทั้งหมด 4. วิเคราะห์แนวคิด				
วิเคราะห์หลักการ	13 หากนักเรียนเห็นด้วยกับแนวคิดของผู้ แต่ง ควรแสดงเหตุผลอย่างไร 1. บอกความรู้สึกส่วนตัว 2. ยกเหตุผลจากบทประพันธ์ 3. เลียนแบบคำประพันธ์ 4. แปลความหมายทุกคำ				
วิเคราะห์หลักการ	14 บทเสภาที่ช่วยปลูกฝังทัศนคติใด 1. ความกล้าหาญ 2. ความรักศิลปะ				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	3. การเห็นคุณค่าความสงบ 4. ความอดทน				
วิเคราะห์หลักการ	15 การอ่านบทเสภาอย่างมีวิจารณ์ญาณ ควรทำสิ่งใด 1. เชื่อทุกข้อความ 2. วิเคราะห์แนวคิดและเหตุผล 3. ท่องจำคำประพันธ์ 4. แปลเป็นร้อยแก้ว				
วิเคราะห์หลักการ	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม “จะแน่วแน่มั่นใจในสิ่งผิด จะรักชาติจนชีวิตเป็นผุยผง จะยอมตายหมายให้เกียรติดำรง จะปิดทองหลังองค์พระปฐมมา” 16 แนวคิดสำคัญจากบทเพลงตอนนี้เป็นข้อใด 1. ความเศร้า 2. ความสิ้นหวัง 3. ความรักชาติและเสียสละ 4. ความขัดแย้ง				
วิเคราะห์เนื้อหา	17 อารมณ์ที่ถ่ายทอดจากบทเพลงคือข้อใด 1. ท้อแท้ 2. มุ่งมั่นกล้าหาญ 3. อาลัยอาวรณ์ 4. เศร้าสร้อย				
วิเคราะห์เนื้อหา	18 การใช้คำว่า “จะ” ซ้ำหลายครั้งช่วยให้ บทเพลงมีลักษณะอย่างไร 1. ลังเล 2.หนักแน่น 3. คลุมเครือ 4. อ่อนโยน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
วิเคราะห์หลักการ	19 บทเพลงใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ใด 1. เพื่อเล่าเรื่อง 2. เพื่อโน้มน้าวใจ 3. เพื่อบรรยายธรรมชาติ 4. เพื่อให้ความรู้				
วิเคราะห์หลักการ	20 ข้อใดคือข้อคิดสำคัญจากบทเพลง 1. ชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์ 2. ควรยึดมั่นในอุดมการณ์ 3. ความสำเร็จต้องใช้เงิน 4. โลกไม่ยุติธรรม				
วิเคราะห์เนื้อหา	21 การอ่านบทเพลงมากกว่าหนึ่งครั้งช่วยให้ เข้าใจสิ่งใด 1. จำนวนคำ 2. แนวคิดและอารมณ์ 3. ฉันทลักษณ์ 4. การสะกดคำ				
วิเคราะห์หลักการ	22 การวิเคราะห์อารมณ์ในบทเพลงช่วยให้ เข้าใจอะไร 1. โครงสร้างเพลง 2. เจตนาของผู้แต่ง 3. ประวัติผู้แต่ง 4. ความยาวของเพลง				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	23 การเชื่อมโยงข้อคิดจากเพลงกับชีวิตจริง เป็นการอ่านระดับใด 1. อ่านเพื่อความรู้ 2. อ่านเพื่อความบันเทิง 3. อ่านเชิงวิเคราะห์ 4. อ่านเชิงสร้างสรรค์				
วิเคราะห์หลักการ	24 บทเพลงนี้ปลูกฝังค่านิยมใดแก่ผู้ฟัง 1. ความสนุกสนาน 2. ความเสียสละ				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	3. ความมั่งคั่ง 4. ความสะดวกสบาย				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	25 ถ้อยคำในบทเพลงสัมพันธ์กับแนวคิด หลักอย่างไร 1. ขัดแย้ง 2. เสริมให้ชัดเจน 3. ไม่เกี่ยวข้อง 4. ทำให้สับสน				
วิเคราะห์เนื้อหา	26 เหตุใดการตีความบทเพลงของแต่ละคน จึงอาจแตกต่างกัน 1. ภาษาไม่ชัด 2. ประสบการณ์ต่างกัน 3. เพลงยาวเกินไป 4. ผู้แต่งไม่ระบุแนวคิด				
วิเคราะห์เนื้อหา	27 การพิจารณาภาพพจน์ในบทเพลงช่วย พัฒนาทักษะใด 1. การจำ 2. การวิเคราะห์ 3. การสะกดคำ 4. การอ่านออกเสียง				
วิเคราะห์เนื้อหา	28 การตีความบทเพลงแตกต่างจากการถอด ความอย่างไร 1. แปลทุกคำ 2. มุ่งจับใจความและความหมาย แฝง 3. เรียบเรียงเป็นร้อยแก้ว 4. ใช้คำเหมือนต้นฉบับ				
วิเคราะห์หลักการ	29 บทเพลงนี้สะท้อนทัศนคติของผู้แต่งในด้าน ใด 1. มองโลกในแง่ลบ 2. มองโลกด้วยอุดมการณ์				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	3. มองโลกตามโชคชะตา 4. มองโลกอย่างสิ้นหวัง				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	30 การอ่านบทเพลงอย่างมีวิจารณ์ญาณควร ทำสิ่งใด 1. เชื่อทุกข้อความ 2. วิเคราะห์เหตุผลและแนวคิด 3. ท่องจำเนื้อเพลง 4. แปลคำศัพท์ทั้งหมด				
วิเคราะห์หลักการ	31.จากบทเพลง ความฝันอันสูงสุด หลักการ สำคัญที่ผู้ประพันธ์ต้องการปลูกฝังมากที่สุด คือข้อใด 1. การแสวงหาความรู้ 2. การยึดมั่นในอุดมการณ์เพื่อ ส่วนรวม 3. การแข่งขันเพื่อเอาชนะผู้อื่น 4. การหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรค				
วิเคราะห์หลักการ	32.บทเสภา สามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมมา สะท้อนหลักการใดเกี่ยวกับการพัฒนา ประเทศ 1. การพัฒนาศิลปะต้องมาก่อนความ มั่นคง 2. ความเจริญเกิดจากการแข่งขัน ระหว่างชาติ 3. ความสงบเป็นรากฐานของความ เจริญทางศิลปวัฒนธรรม 4. ความเข้มแข็งทางทหารสำคัญกว่า ศิลปะ				
วิเคราะห์หลักการ	33.คำว่า “จะปิดทองหลังองค์พระปฐมมา” แสดงหลักคิดใดได้ชัดเจนที่สุด 1. การทำงานเพื่อชื่อเสียง 2. การทำงานเพื่อผลตอบแทน				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	3. การทำความดีโดยไม่หวังการยกย่อง 4. การทำงานตามคำสั่ง				
วิเคราะห์เนื้อหา	34.ข้อใดสรุปสาระสำคัญของบทเพลง ความฝันอันสูงสุด ได้ดีที่สุด 1. การเดินทางตามความฝันส่วนตัว 2. การต่อสู้เพื่ออุดมการณ์และประโยชน์ของชาติ 3. การเรียนรู้จากความผิดพลาดในอดีต 4. การยอมรับโชคชะตา				
วิเคราะห์เนื้อหา	35.ข้อความใดในบทเพลงแสดงให้เห็นถึงความอดทนต่ออุปสรรคมากที่สุด 1. ขอฝันใฝ่ในฝันอันเหลือเชื่อ 2. ขอสู้ศึกทุกเมื่อไม่หวั่นไหว 3. จะรักษาจิตจนชีวิตเป็นผุยผง 4. ไม่ท้อถอยคอยสร้างสิ่งที่ควร				
วิเคราะห์เนื้อหา	36.จากบทเสภา เหตุใดประชาชนในชาติที่สงบจึงให้ความสำคัญกับศิลปะ 1. เพราะต้องการเลียนแบบชาติอื่น 2. เพราะมีเวลาพัฒนาความเจริญด้านต่าง ๆ 3. เพราะกฎหมายกำหนดไว้ 4. เพราะศิลปะช่วยสร้างกองทัพ				
วิเคราะห์เนื้อหา	37.คำว่า “ผดุงยุติธรรมอันสดใส” ในบทเพลง สื่อถึงความหมายใด 1. การรักษาความถูกต้องและความเป็นธรรม 2. การแสวงหาความสุขส่วนตัว 3. การยอมรับอำนาจของผู้ปกครอง 4. การแข่งขันเพื่อความสำเร็จ				

องค์ประกอบของ แบบทดสอบวัด ความสามารถ การคิดวิเคราะห์	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	38.ความสัมพันธ์ระหว่าง “ความสงบของ บ้านเมือง” กับ “ความเจริญทางศิลปะ” ใน บทเสภาเป็นลักษณะใด 1. เหตุและผล 2. เปรียบเทียบและขัดแย้ง 3. ลำดับเหตุการณ์ 4. ปัญหาและอุปสรรค				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	39.ข้อใดแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง “ความ เสียสละ” กับ “การพัฒนาชาติ” ตามแนวคิด ของบทเพลงได้ถูกต้องที่สุด 1. ความเสียสละทำให้บุคคลมีชื่อเสียง 2. ความเสียสละเป็นพลังสำคัญใน การสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม 3. ความเสียสละทำให้ชีวิต สะดวกสบายขึ้น 4. ความเสียสละทำให้หลีกเลี่ยง ปัญหาได้				
วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	40.หากพิจารณาบทเพลง ความฝันอันสูงสุด และบทเสภา สามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมมา ร่วมกัน แนวคิดที่มีความสัมพันธ์สอดคล้อง กันคือข้อใด 1. ความสำเร็จเกิดจากโชคชะตา 2. ความเจริญของชาติขึ้นอยู่กับ การทำสงคราม 3. การเสียสละและความสงบเป็น ปัจจัยสำคัญต่อความก้าวหน้าของ ชาติ 4. ศิลปะสำคัญกว่าความมั่นคงของ ประเทศ				

ผลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ความเหมาะสม, IOC)

แบบทดสอบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	0	1	4	0.80
2	0	1	1	1	1	4	0.80
3	1	0	1	1	1	4	0.80
4	1	0	1	1	1	4	0.80
5	1	1	0	1	0	3	0.60
6	1	1	0	1	0	3	0.60
7	0	1	1	1	1	4	0.80
8	1	1	1	1	1	5	1.00
9	1	1	1	1	1	5	1.00
10	1	1	1	1	1	5	1.00
11	1	1	1	1	0	4	0.80
12	1	1	0	0	1	3	0.60
13	0	1	1	0	1	3	0.60
14	0	1	1	1	1	4	0.80
15	1	1	1	1	0	4	0.80
16	1	1	1	1	0	4	0.80
17	1	1	1	1	1	5	1.00
18	1	0	0	1	1	3	0.60
19	1	1	0	1	1	4	0.80
20	1	1	1	1	0	4	0.80
21	1	1	1	1	1	5	1.00
22	1	1	1	1	0	4	0.80

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	0	1	1	0	1	3	0.60
25	0	1	1	1	1	4	0.80
26	1	1	1	1	0	4	0.80
27	1	1	1	1	0	4	0.80
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	1	0	0	1	1	3	0.60
30	1	1	0	1	1	4	0.80
31	1	1	1	1	0	4	0.80
32	1	1	1	1	1	5	1.00
33	1	1	1	1	0	4	0.80
34	1	1	0	0	1	3	0.60
35	0	1	1	0	1	3	0.60
36	1	1	1	1	1	5	1.00
37	1	1	1	1	0	4	0.80
38	1	1	1	1	0	4	0.80
39	1	1	1	1	1	5	1.00
40	1	0	0	1	1	3	0.60
รวม						4	0.80

๐๖๖๖๖

โรงเรียนทราญมูลวิทยา
เลขที่ ๐๑๕๔/๑๑๖
วันที่ ๓๐ ม.ค. ๒๕๖๕
เวลา.....

๑๖ มกราคม ๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๕๑-๔๔๔๔

โรงเรียนทราญมูลวิทยา
รับที่.....๐๑๕๔
วันที่.....๓๐.ม.ค.๒๕๖๕
เวลา.....น.

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทรายมูล

เนื่องด้วย นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๓๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๓ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การ
พัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี
ดร.คชา ปราณีตพลกรัง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์
และเป็นไปตามกระบวนการของการทำสารนิพนธ์ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
(Try out) ในการทำสารนิพนธ์ และขออนุญาตใช้หน่วยงานของท่านเป็นพื้นที่ในการทำสารนิพนธ์เป็นลำดับ
ต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์ ขอบคณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

เรียนเสนอ ผู้อำนวยการโรงเรียน
เพื่อทราบและพิจารณา
☐ บริหารทั่วไป
☒ บริหารวิชาการ
☐ บริหารการเงินงบประมาณ
☐ บริหารงานบุคคล
☐ บริหารกิจการนักเรียน
☐ บริหารนโยบาย แผนงาน
และประกันคุณภาพการศึกษา

๓๐ ม.ค. ๒๕๖๕

มหาวิทยาลัย

ทราญ

(นายศักดิ์ศรี กัญยะ)
รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนทราญมูลวิทยา

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด โทร. ๐๖๔-๕๕๓๖๓๔๒

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131
 E-mail: scphylirb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

AF 04-03

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2568/998		
ผู้วิจัยหลัก	นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด		
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	25 ธันวาคม 2568	วันที่พิจารณา	09 มกราคม 2569
วันที่รับรอง	14 มกราคม 2569	วันหมดอายุ	14 มกราคม 2570

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทาง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 14 กรกฎาคม 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 14 กุมภาพันธ์ 2570 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการ อนุมัติแบบฟอร์ม AF 07-01 และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง แบบฟอร์ม AF 03-18
 ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา

(นายอวิรุทธิ์ สิงห์กุล)

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีปณิธานตราสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนด้านการอ่านตีความ

ชื่อแบบทดสอบ แบบทดสอบการอ่านตีความ

จำนวนผู้สอบ 32 คน

จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ

กำหนดกลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ ร้อยละ 50

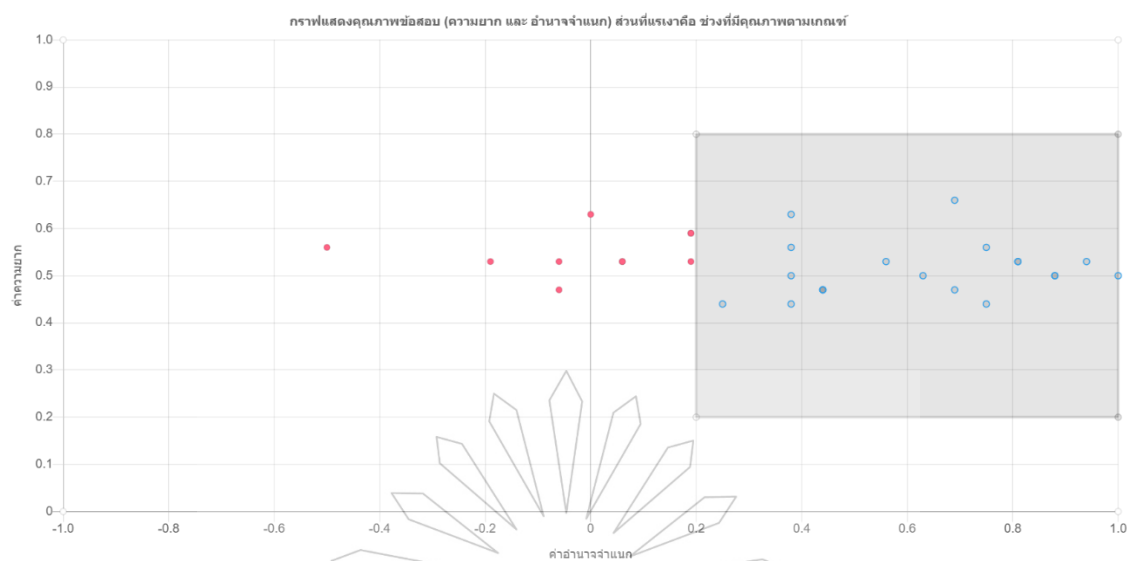
ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบปรนัยแบบอิงกลุ่ม

ข้อ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	(2)	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
2	(2)	0.44	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
3	(2)	0.59	0.19	อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่าน
4	(2)	0.5	0.88	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
5	(2)	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
6	(2)	0.53	0.19	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่าน
7	(2)	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
8	(2)	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
9	(2)	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

10	(2)	0.53	-0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
11	(4)	0.44	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
12	(4)	0.44	0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
13	(4)	0.53	0.94	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
14	(4)	0.5	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
15	(4)	0.53	-0.19	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
16	(4)	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
17	(4)	0.63	0.38	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
18	(4)	0.53	0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกต่ำ	ไม่ผ่าน
19	(4)	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
20	(4)	0.47	-0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
21	(1)	0.5	0.88	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

22	(1)	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
23	(1)	0.59	0.19	อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่าน
24	(1)	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
25	(1)	0.63	0	ค่อนข้างง่าย ไม่มีอำนาจจำแนก	ไม่ผ่าน
26	(1)	0.53	0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกต่ำ	ไม่ผ่าน
27	(1)	0.66	0.69	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
28	(1)	0.56	-0.5	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
29	(1)	0.53	0.56	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
30	(1)	0.56	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบจำนวน 30 ข้อ มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19, 21, 22, 24, 27, 29, 30 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 6, 10, 15, 18, 20, 23, 25, 26, 28

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (ด้วยวิธี KR20)

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
2	0.44	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
4	0.5	0.88	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
5	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
7	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
8	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
9	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
11	0.44	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
12	0.44	0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน

13	0.53	0.94	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
14	0.5	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
16	0.5	1	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
17	0.63	0.38	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
19	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
21	0.5	0.88	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
22	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
24	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
27	0.66	0.69	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
29	0.53	0.56	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
30	0.56	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการคัดเลือกข้อสอบมาจำนวน 20 ข้อ
ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี KR20 มีค่าเท่ากับ 0.95

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์

ชื่อแบบทดสอบ แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์

จำนวนผู้สอบ 32 คน

จำนวนข้อสอบ 40 ข้อ

กำหนดกลุ่มสูง/กลุ่มต่ำ ร้อยละ 50

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบปรนัยแบบอิงกลุ่ม

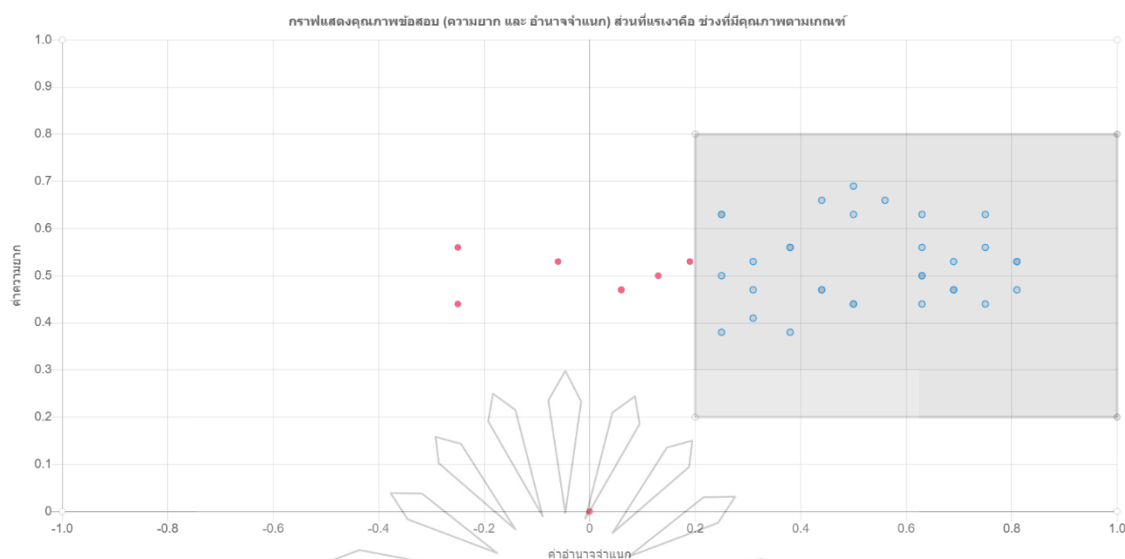
ข้อ	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	(2)	0.38	0.25	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
2	(2)	0.47	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
3	(2)	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
4	(4)	0.63	0.25	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
5	(4)	0.5	0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
6	(1)	0.69	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
7	(1)	0.53	0.19	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่าน
8	(1)	0.53	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน

9	(1)	0.56	-0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
10	(4)	0.56	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
11	(4)	0.63	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
12	(4)	0.66	0.56	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
13	(4)	0.47	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
14	(3)	0.63	0.75	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
15	(3)	0.38	0.38	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
16	(3)	0.44	-0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
17	(3)	0.44	0.5	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
18	(3)	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
19	(3)	0.41	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
20	(2)	0	0	ยากมาก ไม่มีอำนาจจำแนก	ไม่ผ่าน
21	(2)	0.44	0.5	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน

22	(2)	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
23	(2)	0.47	0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกต่ำ	ไม่ผ่าน
24	(1)	0.66	0.44	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
25	(1)	0.44	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
26	(1)	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
27	(1)	0.47	0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกต่ำ	ไม่ผ่าน
28	(1)	0.53	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
29	(2)	0.56	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
30	(2)	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
31	(2)	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
32	(2)	0.63	0.25	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
33	(2)	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

34	(2)	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
35	(3)	0.63	0.63	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
36	(3)	0.53	-0.06	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกใช้ไม่ได้	ไม่ผ่าน
37	(3)	0.44	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
38	(3)	0.5	0.13	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่าน
39	(4)	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
40	(4)	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบจำนวน 40 ข้อ
 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 32 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18,
 19, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 39, 40 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8
 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7, 9, 16, 20, 23, 27, 36, 38

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (ด้วยวิธี KR20)

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.38	0.25	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
2	0.47	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
3	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
4	0.63	0.25	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
5	0.5	0.25	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
6	0.69	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
8	0.53	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
10	0.56	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
11	0.63	0.5	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
12	0.66	0.56	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
13	0.47	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

14	0.63	0.75	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
15	0.38	0.38	ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
17	0.44	0.5	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
18	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
19	0.41	0.31	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
21	0.44	0.5	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
22	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
24	0.66	0.44	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
25	0.44	0.75	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
26	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
28	0.53	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
29	0.56	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
30	0.5	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
31	0.47	0.44	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกค่อนข้างสูง	ผ่าน
32	0.63	0.25	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน
33	0.47	0.69	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
34	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
35	0.63	0.63	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน

37	0.44	0.63	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
39	0.53	0.81	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกสูง	ผ่าน
40	0.56	0.38	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการคัดเลือกข้อสอบมาจำนวน 32 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธี KR20 มีค่าเท่ากับ 0.95

ที่ อว ๗๔๑๔/๐๓๒๔

ฝ่ายวิชาการ

เลขที่รับ 1011

วันที่ 17/ก.พ.-1569

เวลา.....น.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

๔/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทร ๐๔๓-๒๕๑-๕๔๔๗, ๐๔๓-๒๕๒-๓๓๖๖

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

โรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม

เลขรับที่ ๒๑๐

วันที่ ๑๖ ก.พ. ๒๕๖๔

เวลา ๑๓.๐๐ น.

เรื่อง ขออนุมัติครุฑที่ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาชนะชัยวิทยาคม

ด้วย นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๘ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๓ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.ศุภา ปราณิตพลกรัง เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด ได้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

๑. ผอ.ร.ร. มหาชนะชัยวิทยาคม
- ☒ เพื่อท...
- ☒ เพื่อพิจารณา
๒. กรรมการ
- ☒ กลุ่มบริหารงานวิชาการ
- ☐ กลุ่มบริหารงานงบประมาณ
- ☒ กลุ่มบริหารงานบุคคล
- ☐ กลุ่มบริหารงานทั่วไป
๓. ผอ.ส.อ. ๗๔๑๔/๐๓๒๔
๔. ผอ.ส.อ. ๗๔๑๔/๐๓๒๔

☒ ทราบ☐ อื่นๆ☒ ดำเนินการตามเสนอ☐ แจ้งฝ่ายที่เกี่ยวข้อง☐ อื่นๆ

เพื่อส่งมอบกลุ่มงาน

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ติดต่อประสานงาน : นางสาวลัญจรัตน์ พันผาด โทร. ๐๖๔-๕๕๒๓๔๒

-ทท

-ลว

1๕ ก.พ. ๖๔

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ครูผู้สอน นางสาวลลิตรัตน์ พันผาด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายวิชา ภาษาไทย 2

รหัสวิชา ท21101

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านในชีวิตประจำวัน อ่านตีความสำคัญ

เรื่อง อ่านตีความสำคัญ ความรับผิดชอบ (เรียงความ)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านตีความสำคัญจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ เป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญโดยสามารถบอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไรซึ่งเป็นพื้นฐานของการศึกษาหาความรู้เป็นประโยชน์สำหรับการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระตลอดจนข้อคิดของเรื่องที่อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านทุกประเภท ทั้งร้อยแก้วร้อยกรอง สารคดี และบันเทิงคดี

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. บอกข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านได้
3. บอกใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
4. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

1. ใบความรู้หลักการอ่านตีความ
2. บทความเรียงความเรื่องความรับผิดชอบ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ครูอธิบายวิธีการอ่านตีความตามเทคนิค KWL-Plus ซึ่งมี 5 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้น K (What we Know) ครูพูดคุยทักทายกับนักเรียนว่า การอ่านหนังสือให้ได้ประโยชน์มากที่สุดควรมีวิธีการอย่างไรบ้าง นักเรียนมีวิธีการอ่านตีความอย่างไร

และถามนักเรียนว่าชอบเรียงความกันบ้างไหมครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่องหลักการอ่านตีความ แล้วให้นักเรียนอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปหลักการอ่านตีความสำคัญ ครูคอยอธิบายเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน ให้ศึกษา ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านตีความจากเรียงความ เรื่องความรับผิดชอบ แล้วถามนักเรียนว่านักเรียนรู้อะไรบ้างจากเรียงความที่ให้อ่าน โดยครูคอยกระตุ้นด้วยคำถาม เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร เพื่อให้ทราบว่ามีนักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องจากใบความรู้ที่ 2 แล้วนำข้อมูลที่ได้อาจจำแนกและบันทึกลงในตารางช่อง K

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน ขั้น W (What do we want to learn) นักเรียนอยากรู้อะไร หรือต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง หรือกำหนดคำถามร่วมกันกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร ข้อคิดที่ได้จากเรื่องมีอะไรบ้าง โดยให้นักเรียนตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องจากใบความรู้ที่ 2 โดยละเอียด เพื่อตรวจสอบคำตอบข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบ โดยกลุ่มก็สามารถบันทึกเพิ่มเติมได้

ชั่วโมงที่ 2

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ขั้น L1 (What did we learn) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้นสร้างแผนผังความคิด ขั้น L2 (Mind Mapping) นักเรียนกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดแล้วโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้นสรุป ขั้น L3 นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอดแผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุปจากเรื่องที่อ่าน ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านเรียงความ เรื่อง ความรับผิดชอบนักเรียนทำใบงานที่ 1

6.สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้เรื่อง หลักการอ่านตีความ

ใบความรู้ เรื่องความเรียงความรับผิดชอบ จากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ใบงาน KWL-Plus

7. การวัดผลและประเมินผล

7.1 วิธีการ

1. ตรวจใบงาน

7.2 เครื่องมือ

1. แบบประเมินผลงาน
2. ใบงาน

7.3 เกณฑ์การประเมิน

- 1.แบบประเมินผลงานได้ 6 คะแนน จาก 9 คะแนน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สามารถร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิค KWL-Plus ได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถาม และค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านร่วมกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม นักเรียนส่วนใหญ่สามารถบอกสาระสำคัญ ข้อเท็จจริง ใจความสำคัญ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง รวมทั้งสามารถจัดทำแผนผังความคิดและเขียนสรุปใจความสำคัญได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลงานจากใบงานอยู่ในระดับน่าพอใจ และนักเรียนมีทักษะการอ่านตีความพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางส่วนยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือซักถามในระหว่างกิจกรรม อีกทั้งยังสับสนระหว่างการบอกข้อเท็จจริงกับการตีความ ทำให้การตอบคำถามและการสรุปใจความสำคัญยังไม่ครบถ้วน นอกจากนี้การจัดทำแผนผังความคิดของนักเรียนบางกลุ่มยังขาดความเชื่อมโยงของข้อมูล และใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำกิจกรรม

3. แนวทางการแก้ไข

ครูจะใช้คำถามกระตุ้นความคิดอย่างเป็นลำดับขั้น พร้อมยกตัวอย่างการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นให้ชัดเจนมากขึ้น จัดกิจกรรมฝึกอ่านตีความจากข้อความสั้น ๆ ก่อนเข้าสู่บทอ่านจริง เพื่อเสริมความเข้าใจให้กับนักเรียนที่ยังอ่อน รวมทั้งดูแลและให้คำแนะนำรายกลุ่มอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย และกำหนดเวลาในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลงชื่อ.....ครู
(นางสาววลัญรัตน์ พันผาด)

4. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด ใช้เทคนิค KWL-Plus ได้เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการอ่านตีความและการคิดวิเคราะห์

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
(ผู้อำนวยการ)

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านตีความ

การอ่านตีความสำคัญ

การอ่านตีความสำคัญ คือการอ่านในใจที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องคือใจความหลักเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไรใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยาย ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ใจความสำคัญของเรื่องเป็นข้อความที่ทำหน้าที่คลุมใจความของข้อความอื่น ๆ ในตอนนั้น ๆ ไว้ทั้งหมดข้อความนอกนั้นเป็นรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้นใจความสำคัญของข้อความหนึ่ง ๆ หรือย่อหน้าหนึ่ง ๆ ส่วนมากจะมีเพียงประการเดียว ใจความสำคัญเป็นข้อความตอนที่ทำให้เรื่องต่าง ๆ ดำเนินไปได้ถ้าขาดใจความสำคัญเสียแล้วเรื่องอื่น ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้นตามมา การอ่านตีความสำคัญจึงเป็นการอ่านเพื่อจับความเข้าใจจากเนื้อหาดังกล่าว

1. ใจความสำคัญที่ปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้า จะมีตำแหน่งปรากฏอยู่ตาม ต่าง ๆ คือ

1.1 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งตอนต้นของย่อหน้า ดังตัวอย่าง

“กังเขน หมายถึง ไม้สองอันที่วางพาดติดกันในรูปกากบาทในสมัยโรมัน ชาวโรมันประหารชีวิตนักโทษ หรือทาส ด้วยการตรึงบนไม้กังเขน เครื่องหมายกังเขนใช้กันแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ อินเดีย ซีเรีย เปอร์เซีย และอียิปต์ ตั้งแต่ก่อนคริสตกาล นอกจากจะใช้ไม้กังเขนเป็นเครื่องมือประหารชีวิตแล้ว กังเขนยังเป็น เครื่องหมายของสิ่งต่าง ๆ หรือพระเจ้าในท้องฟ้า หรือเทพเจ้าแห่งธรรมชาติ”

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้ คือ “กังเขน หมายถึง ไม้สองอันที่วางพาดพิงกันในรูปแบบกากบาทในสมัยโรมัน”

1.2 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งท้ายย่อหน้า ดังตัวอย่าง

“ข้าพเจ้าได้เดินทางโดยเครื่องบินไปถึงมุกดาหารในเมืองไทย อันตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับสุวรรณเขตในเมืองลาว แล้วบินไปทางเหนือตามลำแม่น้ำโขงเป็นระยะทางหลายร้อยไมล์ ทางด้านไทยนั้นภูมิประเทศเป็นที่ราบ และมีนาข้าวเกือบทั้งสิ้น แต่ทางเมืองลาวเป็นภูเขา และป่าทึบเป็นจำนวนมาก การสูบน้ำขึ้นอยู่ไกลไม่กี่ไมล์ แต่ถึงแม้จะใช้กล้องอย่างมีกำลังแรงก็ไม่เห็นคว้นปั่นสัณนิเดียว หรือได้ยินเสียงปืนใหญ่เข้ารบกันในป่าทึบทั้งสิ้น แม่น้ำโขงถึงจะกว้างก็จริง แต่ใครจะข้ามเมื่อใดก็ได้ เฉพาะอย่างยิ่งในฤดูแล้ง และน้ำตื้น แต่จะบุกรุกไทยทางภาคอีสาน กองทัพที่จะบุกจะต้องมาในภูมิภาคประเทศอันขาดที่กำบัง ฉะนั้นกองบินไทยจะทำหั้นได้อย่างสบาย กองทัพที่จะบุกจะต้องมีกองทัพอากาศอย่าง

ชั้นเอกสนับสุนน ซึ่งจนบัดนี้เวียดมินห์ก็ไม่มี ฉะนั้นถ้าจะบุกไทยแล้วเห็นจะมาทางกัมพูชา ซึ่งเป็นทางสั้นกว่า”

ใจความสำคัญของข้อความนี้ คือ “ ฉะนั้น ถ้าจะบุกไทยแล้วเห็นจะมาทางกัมพูชาซึ่งเป็นทางสั้นกว่า”

1.3 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งต้นและท้ายย่อหน้า มีรายละเอียดอยู่ตรงกลาง ตัวอย่างเช่น “ศิลปวัฒนธรรมในบ้านเมืองเรามักจะสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ตัวอย่างบางคนชอบปลูกไม้ดอก ไม้ผล เมื่อเกิดดอกออกผลก็ชื่นใจ เกิดความคิดที่จะทำดอกผลนั้นให้ดังามน่าดูยิ่งขึ้น จึงมีผู้นำผลไม้มาประดิษฐ์ลวดลาย แล้วจัดวางในภาชนะให้มองดูแปลกตาน่ารับประทาน ลวดลายนั้นเกิดจากการตัด ผ่า ปอก คว้านและแกะสลัก ส่วนไม้ดอกที่ออกดอกก็นำมาผูกมัดเป็นช่อบ้าง เป็นพวงเป็นพู่บ้าง เสียบเป็นพุ่มหรือปักลงในแจกัน ก็ได้ตามแต่จะเห็นงาม ชีวิตชาวไทยกับศิลปะความงามจึงแยกกันไม่ออก”

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้มี 2 แห่ง คือ “ศิลปวัฒนธรรมในบ้านเมืองเรามักจะสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน” และ “ชีวิตชาวไทยกับศิลปะความงาม จึงแยกกันไม่ออก”

1.4 ใจความสำคัญอยู่ในตำแหน่งกลางย่อหน้า ตัวอย่างเช่น “ ศิลปะแห่งการฟังนั้นไม่ได้หมายถึง การที่นั่งนิ่งฟัง ปลอ่ยให้คนอื่นพูดฝ่ายเดียวแล้วก็ฟังเหมือนฟังเทศน์ การทำเช่นนั้นง่ายเกินกว่าที่จะนับว่าเป็นศิลปะ ศิลปะแห่งการฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะชักจูงผู้พูดให้หันเหเข้าหาเรื่องที่เขานัดที่สุดคือ แสดงให้เห็นว่าตนกำลังฟังคำพูดของเขาด้วยความตั้งใจ อยากรู้อยากฟังจริง ๆ รู้จักสอดคำถามในโอกาสที่เหมาะสม รู้จักปลอ่ยให้ผู้พูดพูดจนจบสิ้นกระแสนความ รู้จักช่วยผู้พูดที่กำลังจะหมดเรื่องพูดให้กลับมีเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อให้เขาพูดได้ต่อไป”

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้ คือ “ศิลปะแห่งการฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะ ชักจูงผู้พูดให้หันเหเข้าหาเรื่องที่เขานัดที่สุด”

2. ใจความสำคัญที่ปรากฏอยู่หลาย ๆ ย่อหน้า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ แบบนี้มีหลักสำคัญของการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 อ่านอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจ

2.2 อ่านให้ละเอียด

2.3 อ่านแล้วถามตัวเองว่า เรื่องนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม

2.4 รวบรวมคำตอบจากข้อ 2.3 มาเรียบเรียงให้สละสลวยและมีความเหมาะสม ตามลำดับความสำคัญของเนื้อความ

อนึ่ง การตั้งคำถามนั้นไม่จำเป็นต้องเหมือนกับที่กล่าวไว้ในข้อ 3 ทั้งหมด คือ อาจจะต้อง
เปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของงานเขียน เช่น ถ้าเป็นบทความก็อาจตั้งคำถามว่า เรื่องอะไร ใครเป็นผู้เขียน
มีความว่าอย่างไร เป็นต้น

ที่มา : กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 108)

ใบความรู้ที่ 2

เรียงความเรื่อง ความรับผิดชอบ

(1) ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำใดๆทั้งที่ตนกระทำเองหรือกระทำร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดีจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เช่นความรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่หน้าที่ คือ ภาระรับผิดชอบของบุคคลและต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมายหรือที่กำหนดไว้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ควรมีความรับผิดชอบ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามวัยวุฒิและคุณวุฒิ

(2) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติการทำงานของตนเองที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะพยายาม อุทิศกำลังกาย กำลังใจ อย่างเต็มความสามารถ จนประสบความสำเร็จบังเกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่คนไทยทุกคนต้องมี คือการเป็นพลเมืองดี หมายถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ของตนโดยชอบธรรมซื่อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมีความสามัคคีมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม มีจิตสาธารณะ คือ เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมและรักษาสาธารณะสมบัติของชาติ

(3) ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ รับผิดชอบในการเรียนการทำการกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนให้สำเร็จผลด้วยดีและการตั้งใจเรียนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจะได้ใช้ความรู้ความสามารถนั้นประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองต่อไปในอนาคตไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นผู้ที่มีความรู้จะไม่สร้างปัญหาแก่สังคมและยังสามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นด้วย ส่วนผู้ที่ไม่ตั้งใจเรียนไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนก็จะเป็นคนที่ไม่มีความรู้ อาจไม่มีอาชีพ หรือประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ด้วยความยากลำบากพ่อแม่หรือผู้ปกครองย่อมเศร้าเสียใจอย่างยิ่งและตนเองอาจเป็นปัญหาของสังคมได้

(4) เด็ก ๆ ที่อยู่ในวัยเรียนควรรับผิดชอบงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองมอบหมายให้ทำ เช่นดูแลญาติผู้ใหญ่ ถูกวาดบ้าน ถูรถ จดโต๊ะอาหาร รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ฯลฯ การทำงานเหล่านี้ นอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วยังจะช่วยให้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานมีโอกาสคิดหาวิธีทำงานให้สำเร็จเรียบร้อยและเกิดผลดี และยังได้ออกกำลังกายไปในตัวทำให้มีสุขภาพดีด้วยการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวให้มีความสุขจะทำให้เด็กมีความอึดอึ้งใจ ทำให้ชีวิตมีความสุขอันเกิดจากการทำความดีของตน

(5) ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของคนเรา คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองการดูแลตนเองไม่ให้หลงไปในทางที่ผิดให้เป็นคนดีของสังคม ให้มีคุณธรรม คิดดี พุดดี และทำดีความรับผิดชอบข้อนี้ประเสริฐยิ่งนักเพราะจะช่วยทำให้ตนเองและสังคมมีความสุข

(6) ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ดีงาม ทุกคนควรสร้างและฝึกปฏิบัติให้เกิดขึ้นในตน ถ้าเราปรารถนาความสุขไม่ต้องการพบกับความทุกข์ในอนาคตเราต้องเริ่มสร้างนิสัยรับผิดชอบตั้งแต่วันนี้

ใบงานที่ 1

แผนภาพความคิดเรื่อง ความรับผิดชอบ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ม.2

สรุปใจความสำคัญเรื่อง ความรับผิดชอบ

แบบประเมินการเขียนสรุปความ

รายงาน พฤติกรรม	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1.การเขียน เนื้อหาสาระ	-เขียนเนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน -สรุปข้อคิดของเรื่องได้	-เขียนเนื้อหาไม่ครบ -สรุปข้อคิดของเรื่องได้	-เขียนเนื้อหาไม่ครบ -สรุปข้อคิดของเรื่อง ไม่ได้
2.การใช้ภาษา	-เขียนสะกดคำถูกต้อง -ใช้สำนวนถูกต้องและ สื่อความหมายชัดเจน	-เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 5 คำ -ใช้สำนวนถูกต้องและสื่อ ความหมายได้	-เขียนสะกดคำผิดไม่ เกิน 10 คำ -ใช้สำนวนไม่เหมาะสม และสื่อความหมายไม่ ชัดเจน
3.นิสัยที่ดีใน การเขียน	-สะอาดเรียบร้อย -ตัวอักษรอ่านง่าย -เสร็จทันเวลา	-สะอาดเรียบร้อย -มีรอยลบไม่เกิน 3 แห่ง -ตัวอักษรอ่านง่าย	-สะอาดเรียบร้อย -มีรอยลบไม่เกิน 5 แห่ง -ตัวอักษรอ่านยาก

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน

8-9

6-7

4-5

ระดับคุณภาพ

ดี

พอใช้

ปรับปรุง

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านตีความ

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในคำตอบที่ถูกต้อง

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 1-2

ปลาเจ้าปัญญา

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้เฒ่า 2 รูป ที่ผัดวันประกันพรุ่ง เป็นผู้เกียจคร้าน ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีปลา 1 ตัว เป็นสหายกันชื่อว่า พหุจินดี อัปปจินดี และมิตจินดี ตามลำดับ พวกมันว่ายออกจากป่าลึก เข้ามาใกล้ถิ่นมนุษย์หากิน ปลา มิตจินดีบอกกับเพื่อนๆว่า " ถิ่นมนุษย์เต็มไปด้วยภัย พวกชาวประมง พวกนักตกข่ายและไซพวกเราเข้าป่าลึกตามเดิมเถละเพื่อน " ปลาอีก 2 ตัว พุดว่า " วันพรุ่งนี้ พวกเราค่อยไปเถิด " เพราะความเกียจคร้านและติดใจในเหยื่อจนเวลาล่วงไปถึง 3 เดือน ชาวประมง ได้เริ่มวางข่ายดักปลาในแม่น้ำ ปลาพหุจินดีและอัปปจินดี เมื่อออกหาอาหารพวกมันว่ายไปข้างหน้า อย่างไม่ระวัง ก็ว่ายเข้าไปในท้องข่ายทันที ส่วนปลา มิตจินดี มาทีหลังได้กลิ่นข่ายก็ทราบว่าเป็นอีก 2 ตัว ติดข่ายแล้ว จึงช่วยเพื่อนด้วยการแสดงลงให้ชาวประมงเข้าใจว่าข่ายขาดปลาหนีไปได้ ด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา พวกชาวประมงจึงยกข่ายขึ้นด้วยเข้าใจว่าข่ายขาด ปลาอีก 2 ตัว จึงรอดออกมาได้ ด้วยการช่วยเหลือของปลา มิตจินดี ที่มา : หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1 โดยพระมหาสุทนต์ สุนทรธมโม

1. คำว่า "ผัดวันประกันพรุ่ง" ในเรื่อง มีความหมายตรงกับข้อใด

1. วางแผนทำงานอย่างรอบคอบ
2. ทำงานให้เสร็จภายในวันเดียว
3. เลื่อนงานออกไปเรื่อย ๆ เพราะไม่รีบทำ
4. ทำงานหลายอย่างพร้อมกัน

2. ข้อความที่ว่า "ถิ่นมนุษย์เต็มไปด้วยภัย" ผู้พูดต้องการสื่อความหมายแฝงว่าอย่างไร

1. มนุษย์ทุกคนเป็นคนไม่ดี
2. ควรระมัดระวังอันตรายจากการเข้าใกล้มนุษย์
3. ปลาไม่ควรออกจากน้ำ
4. มนุษย์ชอบทำร้ายสัตว์ทุกชนิด

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3 – 5

ไก่ขันไม่เป็นเวลาเวลา

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุผู้ท้อแท้ไม่เป็นเวลารูปหนึ่ง สร้างความรำคาญและความเดือดร้อนแก่หมู่ภิกษุ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นอาจารย์ที่ศิปาโมกษ์ บอกศิลาปะแก่มาณพประมาณ 500 คน พวกมาณพอาศัยไก่ขันยามตัวหนึ่ง ในการลุกขึ้นศึกษาศิลปะ ต่อมามันได้ตายไป พวกเขาจึงแสวงหาไก่ตัวอื่นแทนมัน วันหนึ่ง มีมาณพคนหนึ่งเข้าไปหักฟืนในป่า ได้ไก่ป่าตัวหนึ่งมาเลี้ยงไว้ ไก่ตัวนี้ไม่รู้จักเวลาขัน เพราะเติบโตขึ้นในป่า บางวันก็ขันตึกเกินไป บางวันก็ขันอรุณขึ้น พวกมาณพพากันตื่นมาศึกษาศิลปะในเวลาตึกเกินไป ไม่อาจศึกษาได้จนอรุณขึ้น ก็พากันนอนหลับไป ในเวลาสว่างแล้วก็ได้ไม่ได้ท้องบ่นเลย พวกเขาจึงพากันพูดว่า "เดี๋ยวมันขันตึกไป เดี่ยวมันขันสายไป อาศัยไก่ตัวนี้ พวกเราคงศึกษาศิลปะไม่สำเร็จหรอก " จึงนำมันไปแกงเป็นอาหารแล้วบอกเรื่องนั้นแก่อาจารย์ อาจารย์จึงกล่าวคาถาว่า "ไก่ตัวนี้ ไม่ได้เติบโตอยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้อยู่ศึกษาในสำนักอาจารย์ จึงไม่รู้เวลาที่ควรขันและไม่ควรขัน" ที่มา : หนังสือนิทานชาดก เล่มที่ 1 โดย พระมหาสุนทร สุนทรธมโม

3. ข้อความ "ไก่ขันไม่เป็นเวลา" มีความหมายแฝงถึงข้อใด

1. คนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ
2. คนที่เสียงดัง
3. คนที่ตื่นเช้า
4. คนที่ขยันทำงาน

4. ข้อความ "ไม่ได้เติบโตอยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้ศึกษาในสำนักอาจารย์" สื่อความหมายแฝงว่าอย่างไร

1. ไม่มีบ้านอยู่
2. เป็นเด็กกำพร้า
3. ขาดการอบรมและการเรียนรู้ที่เหมาะสม
4. ไม่ชอบเรียนหนังสือ

5. คำว่า "รู้จักเวลา" ในเรื่องหมายถึงข้อใด

1. รู้จักกาลเทศะและความเหมาะสม
2. คุณาพิกาเป็น
3. ตื่นเช้าทุกวัน
4. ตรงต่อเวลาเพียงอย่างเดียว

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 9

พราหมณ์จะทำพิธีบูชาญจึงไปหาซื้อแพะมาตัวหนึ่งขณะที่แบกแพะกลับบ้าน ชาย 6 คนเห็นเข้าก็คิดจะหลอกเอาแพะจากพราหมณ์คนแรกยืนดักหน้าพราหมณ์แล้วทักว่าจะแบกสุนัขไปไหนหรือพราหมณ์นึกขันตอบว่าสุนัขที่ไหนกัน แพะแท้ๆเดินต่อไปอีกไม่กี่ก้าว ชายคนที่สองก็เข้ามาทักด้วยคำถามคล้ายๆกัน พราหมณ์ไม่ขันและยังตอบเหมือนเดิม ไปอีกหน่อยพบชายคนที่ 3 ถามเหมือนเดิมอีกแล้วคราวนี้พราหมณ์ชักลั้งเลวางแพะลงดูให้แน่อีกทีครั้นเห็นว่ายังเป็นแพะตัวเดิมที่ซื้อมาก็แบกแพะขึ้นบ่าเดินต่อไป

ลักพักชายคนที่สี่เดินเข้ามาหาแล้วถามว่าจะเอาสุนัขไปทำอะไร พราหมณ์ก็ตอบว่า นี่มันแพะนะ จะเอาไปบูชายัญ ชายคนนั้นหัวเราะแล้วยืนยันว่า เห็นๆ อยู่ว่าเป็นสุนัขแท้ๆ พราหมณ์ไม่ค่อยสบายใจ เดินต่อมาพบชายคนที่ห้าและต่อมาอีกก็พบชายคนที่หก ทักถามเหมือนกันอีกแล้ว หรือว่าแพะตัวนี้จะ เป็นปีศาจจึงได้กลายร่างเป็นสุนัขให้ใครๆ เห็นได้ถ้าเราคืนแบกมันต่อไปกว่าจะถึงบ้าน มันก็คง แผลงฤทธิ์ทำร้ายเราแน่ๆ คิดแล้วพราหมณ์ก็โยนแพะทิ้งแล้ววิ่งตัวเปล่ากลับบ้านชายทั้ง 6 คนจึงจับ แพะไปเชือดกินกัน ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

6. ผู้แต่งเรื่องพราหมณ์กับแพะ ต้องการสื่อสารเรื่องใดมากที่สุด

1. คนเราควรซื้อแพะ
2. อย่าเชื่อคำพูดของผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง
3. การบูชายัญเป็นเรื่องสำคัญ
4. คนจำนวนมากย่อมพูดถูก

7. เหตุใดผู้แต่งจึงให้ชายทั้งหกพูดเหมือนกัน

1. เพื่อให้เรื่องยาวขึ้น
2. เพื่อให้สนุก
3. เพื่อให้ตัวละครจำง่าย
4. เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำพูดซ้ำๆ มีอิทธิพลต่อความเชื่อของคน

8. ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านมีลักษณะนิสัยอย่างไร

1. เชื่อฟังผู้อื่นเสมอ
2. เชื่อคนหมู่มาก
3. ไม่ฟังความคิดเห็นใคร
4. กล้าตัดสินใจด้วยเหตุผลของตนเอง

9. การที่พราหมณ์โยนแพะทิ้ง ผู้แต่งต้องการสะท้อนเรื่องใด

1. การขาดวิจาร์ณญาณทำให้เกิดความเสียหาย
2. ความเหน็ดเหนื่อย
3. ความยากจน
4. ความใจร้อน

อ่านเรื่องต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถามข้อ 10 – 11

(1) มีเรื่องเล่ากันว่าเศรษฐีคนหนึ่งแห่งเมืองมิลามีลูกชายคนหนึ่งชื่อมโหสถซึ่งแปลว่าผู้มียาสำคัญเหตุที่ได้ชื่อเช่นนี้เพราะมีลักษณะแปลกคือเมื่อคลอดออกมามีแท่งยาอยู่ในมือบิดาได้นำยาแท่งนั้นมาฝนแล้วทาที่หน้าผากโรคปวดศีรษะที่เป็นมานานถึง 7 ปีก็หายปวดทันที บรรดาผู้เจ็บไข้จึงพากันมาขอใช้แท่งยานี้และหายป่วยกันทุกคน

(2) มโหสถเป็นเด็กฉลาดเมื่ออายุ 7 ขวบได้คิดสร้างโรงเด็กเล่นที่มีหลังคาทำให้เล่นได้สะดวกสบายทั้งยังใช้เป็นที่พักคนเดินทางและที่ประชุมตัดสินคดีมีผู้มาขอให้มโหสถช่วยตัดสินปัญหาต่างๆให้เสมออมโหสถสามารถตัดสินได้อย่างยุติธรรมทำให้มีคณันท์

(3) การตัดสินของมโหสถ เช่นชายคนหนึ่งพลอนนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ขณะที่ปล่อยวัวให้กินหญ้าจึงถูกชายอีกคนหนึ่งขโมยวัวไปเจ้าของวัวขอวัวคืนแต่ชายที่เป็นขโมยนั้นก็ไม่ยอมคืนให้ทั้งสองจึงเกิดการโต้เถียงกันมีผู้แนะนำให้คนทั้งสองไปหาโมสถให้ตัดสินให้มโหสถจึงถามชายทั้งสองว่าให้วัวกินอะไรชายเจ้าของวัวตอบว่าตนอยากจนจึงให้วัวกินแต่หญ้าส่วนชายที่ขโมยตอบว่าวัวให้กินลูกเดี๋ย ข้าวฟ่าง และถั่วงามโมสถจึงให้วัวกินน้ำที่คั้นจากใบประยงค์ วัวสำรอกออกมาเป็นหญ้า ชายคนที่ขโมยวัวไปจึงยอมรับสารภาพว่าได้ขโมยวัวมาจริงผู้คนที่มองดูอยู่จะลงโทษชายผู้นั้นแต่มโหสถห้ามไว้และให้โอกาสชายผู้นั้นพดิดตนเป็นคนดีไม่ลักขโมยของคนอื่นอีก

(4) มโหสถยังได้ตัดสินปัญหาหญิงสองคนแย่งลูกกันโดยหญิงคนหนึ่งได้ลูกนางยักษ์ลักอุ้มเด็กไปขณะวางลูกไว้ที่ใต้ต้นไม้และลงปล้ำนางในสระผู้เป็นแม่ขอลูกคืนจากนางยักษ์แปลงแต่นางยักษ์ก็ไม่ยอมให้คนที่เห็นจึงพาทั้งสองไปหาโมสถ มโหสถจึงบอกให้ทั้งสองต่างตั้งเอาลูกไปใครตั้งได้ก็จะได้เด็กไปแต่เมื่อตั้งกันแล้วผู้เป็นแม่เห็นลูกเจ้าจนร้องไห้ก็คิดสงสารจึงปล่อยลูกมโหสถจึงตัดสินให้เด็กนั้นแก่หญิงผู้เป็นแม่เพราะแม่ที่แท้จริงย่อมไม่ต้องการให้ลูกเจ็บและไม่อาจทำร้ายลูกได้

(5) พระราชาเมืองมิลได้ยินกิตติศัพท์ความเฉลียวฉลาดของมโหสถ จึงให้มโหสถเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้เป็นราชบัณฑิต แต่ราชบัณฑิตทั้ง 4 ทูลทัดทานไว้เพราะไม่ต้องการให้คนที่เก่งกว่าตนมารับราชการด้วยพระราชาจึงทดลองปัญญาของมโหสถโดยวิธีต่างๆมโหสถก็สามารถแก้ปัญหาได้พระราชาจึงให้มโหสถเข้ารับราชการในสำนักแต่งตั้งให้เป็นราชบัณฑิต

ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

10.เรื่องมโหสถ ผู้แต่งต้องการยกย่องคุณลักษณะใด

1. ความร่ำรวย
2. ความกล้าหาญ
3. ความแข็งแรง
4. ปัญญาและการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

11. ใจความสำคัญของเรื่องมโหสถคือข้อใด

1. มโหสถใช้ปัญญาแก้ปัญหาจนได้รับการยอมรับ
2. มโหสถมีแท่งยาวิเศษ
3. พระราชาทดลองปัญญา
4. มีคนเจ็บป่วยจำนวนมาก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12

ฝ่ายพระโพธิสัตว์ก็สั่งสอนพระเจ้าพาราณสีให้ดำรงอยู่ในราชธรรม และยกข้อสำคัญขึ้นกล่าวอีกส่วนหนึ่งว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้า คือผู้ที่ใหญ่ มีบริษัทบริวาร จำต้องมีวิจารณ์ปัญญาและความสามารถ คิดบำบัดทุกข์ภัยอันเกิดขึ้นแก่บริษัทของตน จึงจะสมควรแก่ความเป็นผู้ใหญ่ พอจบคำสั่งสอนลง พระโพธิสัตว์ก็สิ้นชีวิต.

ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

12. สารสำคัญของข้อความพระโพธิสัตว์คือข้อใด

1. พระเจ้าพาราณสีเป็นกษัตริย์
2. การสนทนาธรรม
3. ผู้นำควรมีปัญญาและช่วยแก้ปัญหาให้ผู้ใต้ปกครอง
4. พระโพธิสัตว์สิ้นชีวิต

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13 – 17

เรียงความเรื่อง ความรับผิดชอบ

(1) ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำใดๆทั้งที่ตนกระทำเองหรือกระทำร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ดีจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ เช่นความรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่หน้าที่ คือ การรับผิดชอบของบุคคลและต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมายหรือที่กำหนดไว้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ควรมีความรับผิดชอบ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามวัยวุฒิและคุณวุฒิ

(2) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติกิจการงานของตนเองที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะพยายาม อุทิศกำลังกาย กำลังใจ อย่างเต็มความสามารถ จนประสบความสำเร็จบังเกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่คนไทยทุกคนต้องมี คือการเป็นพลเมืองดี หมายถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ของตนโดยชอบธรรมซื่อสัตย์ต่อหน้าที่โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมีความสามัคคีมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม มีจิตสาธารณะ คือ เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมและรักษาสาธารณะสมบัติของชาติ

(3) ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ รับผิดชอบในการเรียน การทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนให้สำเร็จผลด้วยดีและการตั้งใจเรียนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อจะได้ใช้ความรู้ความสามารถนั้นประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองต่อไปในอนาคตไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นผู้ที่มีความรู้จะไม่สร้างปัญหาแก่สังคมและยังสามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นด้วย ส่วนผู้ที่ไม่ตั้งใจเรียนไม่รับผิดชอบหน้าที่ของตนก็จะไม่มีความรู้ อาจไม่มีอาชีพ หรือประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ด้วย ความยากลำบากพ่อแม่หรือผู้ปกครองย่อมเศร้าเสียใจอย่างยิ่งและตนเองอาจเป็นปัญหาของสังคมได้

(4) เด็ก ๆ ที่อยู่ในวัยเรียนควรรับผิดชอบงานเล็กๆ น้อย ๆ ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองมอบหมายให้ทำ เช่น ดูแลญาติผู้ใหญ่ กวาดบ้าน ถูเรือน จัดโต๊ะอาหาร รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ฯลฯ การทำงานเหล่านี้นอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วยังจะช่วยให้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานมีโอกาสคิดหาวิธีทำงานให้สำเร็จเรียบร้อยและเกิดผลดี และยังได้ออกกำลังกายไปในตัวทำให้มีสุขภาพดีด้วยการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวมีความสุขจะทำให้เด็กมีความอึดอึ้งใจ ทำให้ชีวิตมีความสุขอันเกิดจากการทำความดีของตน

(5) ความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดของคนเรา คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองการดูแลตนเองไม่ให้หลงไปในทางที่ผิดให้เป็นคนดีของสังคม ให้มีคุณธรรม คดีดี พุทธิ และทำดีความรับผิดชอบข้อนี้ประเสริฐยิ่งนักเพราะจะช่วยทำให้ตนเองและสังคมมีความสุข

(6) ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ดีงาม ทุกคนควรสร้างและฝึกปฏิบัติให้เกิดขึ้นในตน ถ้าเราปรารถนาความสุขไม่ต้องการพบกับทุกข์ในอนาคตเราต้องเริ่มสร้างนิสัยรับผิดชอบตั้งแต่วันนี้
ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

13. เรียงความเรื่อง "ความรับผิดชอบ" ต้องการเน้นเรื่องใดมากที่สุด

1. การทำงานบ้าน
2. การเป็นนักเรียนดีเด่น
3. ความรับผิดชอบเป็นคุณธรรมที่ทุกคนควรมี
4. การเรียนหนังสือ

14. ย่อหน้าที่ 3 ต้องการเน้นเรื่องใด

1. นักเรียนควรรับผิดชอบการเรียนของตนเอง
2. นักเรียนต้องช่วยพ่อแม่
3. นักเรียนควรทำงานบ้าน
4. นักเรียนควรออกกำลังกาย

15. ข้อความทั้งหมดสรุปได้ว่าอย่างไร

1. คนดีต้องทำงานบ้าน
2. นักเรียนต้องเรียนเก่ง
3. ทุกคนต้องเป็นพลเมืองดี
4. ความรับผิดชอบนำไปสู่ความสำเร็จของตนเองและสังคม

16. คำว่า "จิตสาธารณะ" ในบริบทนี้หมายถึงข้อใด

1. ชอบทำงานอาสา
2. คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
3. ชอบช่วยเหลือเพื่อน
4. เป็นคนมีน้ำใจ

17. ผู้เขียนกล่าวถึงหน้าที่พลเมืองดี เพื่อวัตถุประสงค์ใด

1. อธิบายกฎหมาย
2. ชี้ให้เห็นว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน
3. เล่าเรื่องประวัติศาสตร์
4. สอนการเมือง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 19

ภาษาไทยถือว่าเป็นวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งและเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้ดีจึงสามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารในระดับต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และในทางกลับกัน หากมีการนำภาษาไปใช้ไม่เหมาะสม ความผิดเพี้ยนแห่งภาษาย่อมจะส่งผลให้เกิดความเสียหายหลายประการอย่างแน่นอน ทั้งความเสียหายโดยตรงคือการใช้สื่อสารอาจไม่ประสบความสำเร็จแล้ว ยังมีความเสียหายของภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่เราต่างภาคภูมิใจกันมาช้านาน

ที่มา : <https://education.kapook.com/view93598.html>

18. บทความเรื่องภาษาไทยผู้เขียนกล่าวถึงผลเสียของการใช้ภาษาไม่เหมาะสมเพื่อจุดประสงค์ใด

1. กระตุ้นให้เห็นคุณค่าของภาษาไทย
2. ตำหนิคนไทย
3. อธิบายประวัติภาษาไทย
4. เปรียบเทียบภาษา

19. จากบริบท ข้อความ "ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ" ผู้เขียนต้องการเน้นเรื่องใด

1. ภาษาไทยเก่าแก่
2. ภาษาไทยใช้ยาก

3. ภาษาไทยใช้เฉพาะคนไทย
4. ภาษาไทยเป็นสิ่งที่ควรรักษาไว้

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20

ในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว เทคนิคใหม่ ๆ ในการติดต่อสื่อสารผุดขึ้นมากมาย และเน้นความสะดวกรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อสื่อสารและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทย จึงได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าเหล่านั้นอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ ภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจึงเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างน่าวิตก และหากไม่เร่งรีบหาทางแก้ไขและป้องกันเสียแต่เนิ่น ๆ นับวันภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง เป็นผลเสียต่อเอกลักษณ์และคุณค่าของภาษาไทยอย่างไม่ต้องสงสัย

ที่มา : <https://education.kapook.com/view93598.html>

20. ข้อความเรื่องภาษาไทยสะท้อนวัตถุดิบประสงคของผู้เขียนข้อใด

1. ให้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์
2. วิจัยเทคโนโลยี
3. สอนภาษาไทย
4. ให้ผู้อ่านเห็นผลกระทบและร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 24

บทความเรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

ผมมีวันหยุด 3 วันเพื่อนๆชวนผมไปเที่ยวทะเล แต่ผมเลือกใช้วันหยุดพักผ่อนอยู่กับบ้านตั้งใจจะอ่านนวนิยายและจัดสวนแม่ของผมพอใจมากที่เห็นผมวางแผนอยู่กับบ้าน

วันนี้เป็นวันหยุดวันแรกผมตื่นขึ้นมามายามสาย แต่รู้สึกว่าได้สายเพราะเลือกพักผ่อนอยู่กับบ้านและอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นในวันหยุดไม่มีกิจที่ต้องรีบเร่งกระต่าดังเช่นทุกวันผมรับประทานข้าวต้มเป็นอาหารเช้าผมมีความรู้สึกเวลาดูเหมือนจะเดินช้ากว่าทุกวันเวลาจะเร็วหรือช้าอยู่ที่ใจเมื่อเรามีความสุขเวลาจะผ่านไปเร็วแต่เวลาจะเดินช้าเมื่อเราต้องรอคอยอะไรบางอย่างผมนึกถึงนกโศขที่ถูกจองจำอยู่ในคุกและคนป่วยที่ได้แต่นอนอยู่บนเตียงคงจะทรมานที่สุดเวลาของพวกเขาคงเดินช้ามากกว่าเวลาของเราพวกเราเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ใช้ชีวิตเหลือแหล่ไร้สาระและการได้เห็นเพื่อนมาแล้วขับต้อนนอนอยู่ในโรงพยาบาลนานเป็นปีทำให้ผมเลิกเหล้าได้โดยเด็ดขาด

หลังจากรับประทานอาหารเช้าผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชาในห้องพระช่วยแม่ซักผ้าอ่านนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ผมเป็นคนชอบถ่ายรูปและคิดว่าเป็นวิธีบันทึกอดีตที่สะดวกที่สุดผม

จะรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขเพราะรูปเรานั้นเตือนให้ระลึกถึงวันเวลาและเหตุการณ์เก่าๆที่ประทับใจ และน่าจดจำ ที่มา : หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

21. ผู้เขียนเลือกพักผ่อนอยู่บ้านแทนการเที่ยวทะเล เพราะประสบการณ์ใดมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้เขียน

1. วันหยุดเป็นวันที่ควรไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ
2. เวลาแห่งความสุขจะผ่านไปเร็ว แต่จะช้าเมื่อต้องรอคอยอะไรบางอย่าง
3. เห็นคุณค่าของการอยู่กับครอบครัวและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. เวลาของนักโทษที่ถูกจองจำอยู่ในคุกและคนป่วยที่ได้แต่นอนอยู่บนเตียงเป็นเวลานาน

ที่สุด

22. การที่ผู้เขียนเลิกดื่มสุรา สะท้อนว่าประสบการณ์ใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

1. เห็นเพื่อนเมาแล้วขับจนต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน
2. เพราะเป็นการฝึกฝนทักษะที่ได้เรียนมา
3. เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ครอบครัวมีความสุข
4. เพราะเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

23. การถ่ายรูปในเรื่องมีความหมายเชิงสัญลักษณ์อย่างไร

1. ควรหาเวลาถ่ายรูปในวันหยุด
2. ควรทำกิจวัตรปกติอย่างซ้ำๆ
3. ควรใช้วันหยุดพักผ่อนอยู่กับครอบครัว
4. ไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายมากในการท่องเที่ยว

24. การใช้เวลารับวันหยุดกับครอบครัวสะท้อนค่านิยมของสังคมไทยด้านใด

1. ครูในชั่วโมงสอน
2. นักเรียนในชั่วโมงเรียน
3. คนขับแท็กซี่ที่อยู่บนถนน
4. ความอบอุ่นและความผูกพันของครอบครัว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25 - 28

ความสุขคืออะไร

ข้อคิดดีๆ 3 อย่าง ที่จะทำให้เรามีความสุข

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดดเดี่ยว ความสัมพันธ์ที่ดีและใกล้ชิดจะช่วยยืดเวลาให้เราแก่ช้าลง กลุ่มคนที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวจะทำให้สุขภาพเริ่มแยลงในวัยกลางคน ทำให้สมองทำงานผิดปกติและทำงานแยลงและมีชีวิตที่สั้นกว่าคนทั่วไป ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและกว้างขวางรู้จักคนรอบข้างมากมาย จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเหงา

2. คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ ในสังคมที่มีคนเยอะมากมายแต่ก็ยังเหงาและรู้สึกโดดเดี่ยว ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนเยอะ ก็ไม่สำคัญเท่าความใกล้ชิดและคุณภาพของความสัมพันธ์ คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวที่รักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะมีชีวิตยืนยาวกว่าคนที่อยู่ในครอบครัวที่ขัดแย้งและบาดหมางกัน ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นไม่เคยนอกใจและอยู่ด้วยกันนานแค่ไหนก็ตาม

3. ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง คนที่อยู่ในครอบครัวที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะมีโอกาสน้อยกว่าที่จะเป็นโรคความจำเสื่อม ในเวลาที่รู้สึกว่ามีที่พึ่งสามารถพึ่งพาอาศัยคนอื่น ๆ ได้ ถึงแม้ว่าจะมีความทุกข์ยาก คนกลุ่มนี้ก็ยังมีความสุขจิตใจที่ดีและจำได้แม่น

25. บทความ "ความสุขคืออะไร" สะท้อนความเชื่อเรื่องใด

1. ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง
2. ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้ชีวิตมีความสุข
3. คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ
4. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดดเดี่ยวทำให้มีความสุข

26. เหตุใดผู้เขียนจึงเน้นคุณภาพของความสัมพันธ์มากกว่าปริมาณ

1. ถ่ายทอดความสุขที่ตัวเองได้รับ
2. ให้ความหมายของคำว่า ความสุข
3. เพราะความสัมพันธ์ที่ดีส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและสุขภาพ
4. เพื่อต้องการเสนอแนวความคิดของตน

27. การช่วยเหลือกันในครอบครัวสะท้อนค่านิยมใดของสังคมไทย

1. วิธีการชะลอความแก่และการทำให้ชีวิตยืนยาวมีสุขภาพดี
2. ผู้ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวจะทำให้สุขภาพแยลงในวัยกลางคน
3. ความเอื้อเฟื้อและการพึ่งพาอาศัยกัน
4. คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าคนที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและเหงา

28. ข้อความ "คนเราไม่ควรใช้ชีวิตโดดเดี่ยว" เชื่อมโยงกับประสบการณ์ใดได้ดีที่สุด

1. ความสัมพันธ์ที่ดีช่วยป้องกันโรคทางสมอง
2. การมีเพื่อนหรือครอบครัวช่วยให้ผ่านปัญหาได้ง่ายขึ้น
3. คุณภาพของความสัมพันธ์สำคัญกว่าปริมาณ
4. คนเราควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตโดดเดี่ยว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 30

มองโลกในแง่ดี

- สมอมนุชย์มีความเอนเอียงที่จะคิดบวก ทำให้เรามองและก้าวไปข้างหน้าได้ ถึงแม้จะรู้ว่าชีวิตนี้มีจุดจบ สุดท้ายทุกคนก็ต้องตายจากกันไป ถึงแม้ว่าจะต้องตายสักวัน แต่เราก็มองไปข้างหน้า คิดบวกและวางแผนไว้สำหรับอนาคต
- ความสามารถที่จะมองไปยังอนาคตและมองย้อนกลับไปยังอดีต เป็นความสามารถพิเศษของเราทุกคน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เรามองเห็นวิถีทางในการดำเนินชีวิต ช่วยให้เราผ่านพ้นอุปสรรคและมองโลกในแง่บวกสภาพแวดล้อมส่งผลต่อความคิดของเรา พยายามอยู่ให้ห่างจากคนมองโลกในแง่ร้าย อยู่ให้ห่างจากความคิดหรือเหตุการณ์ร้าย หยุดเสพข่าวร้าย

แต่ถึงเราจะพยายามแค่ไหน ยังไงเราก็หลีกเลี่ยงการมองโลกในแง่ร้ายไม่ได้ สมอมนุชย์หรือของคนอื่นๆ ต่างก็ต้องการอยู่รอด เราจะเลิกและทิ้งการมองโลกในแง่ร้ายไปไม่ได้แต่สิ่งที่เราทำได้คือไม่ยอมให้มันกลืนกินเรา ไม่ยอมให้มันส่งผลต่อสุขภาพโดยรวม และไม่ยอมให้คนคิดแง่ร้ายขัดขวางเราจากการส่งต่อความคิดในแง่ดีให้คนอื่น

ที่มา : <https://minimore.com/b/PE1Ra/46>

29. ข้อความ "มองโลกในแง่ดี" สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างไร

1. วิธีการมองโลกในแง่บวกและวิธีการป้องกันไม่ให้มองโลกในแง่ลบ
2. การคิดเชิงบวกช่วยให้เผชิญอุปสรรคได้ดีขึ้น
3. การมองโลกในแง่บวก การมองโลกในแง่ลบ และการพยายามส่งต่อความคิดดีให้คนอื่น
4. ถึงแม้จะมีการมองโลกในแง่ร้าย แต่ก็ไม่ยอมให้มันกลืนกินและไม่ยอมให้มันส่งผลต่อสุขภาพ

30. จากบทความ การหลีกเลี่ยงข่าวร้ายและคนคิดลบ มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

1. เพื่อรักษาสุขภาพจิตและส่งเสริมการมองโลกในแง่ดี (ข้อ)
2. กระตุ้นให้มองโลกในแง่บวก
3. วิธีที่จะทำให้เป็นคนมองโลกในแง่บวก
4. ชี้ให้เห็นว่าการมองโลกในแง่บวกเป็นสิ่งที่ดี

เฉลย

1. 3 2. 2 3. 1 4. 2 5. 1 6. 2 7. 4 8. 4 9. 1 10. 4 11. 1 12. 3
 13. 3 14. 1 15. 4 16. 2 17. 2 18. 1 19. 4 20. 4 21. 3 22. 1 23. 3 24. 4
 25. 2 26. 3 27. 3 28. 2 29. 2 30. 1

แบบทดสอบวัดความสามารถการวิเคราะห์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

อ่านบทรื่องกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

“อันชาติใดไร้ศานติสุขสงบ

ต้องมัวรบราญรอนหาผองไม่

ณ ชาตินั้นรชนไม่สนใจ

ในกิจศิลปะวิไลละวาดงาม

แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ

ว่างการรบอริพลอันล้นหลาม

ย่อมจำนงศิลปาส่งงาม

เพื่อร่ำมเรืองระยับประดับประดา”

1 บทประพันธ์ตอนต้นกล่าวถึง “ชาติใดไร้ศานติสุข” เพื่อชี้ให้เห็นสิ่งใด

1. ความกล้าหาญของประชาชน
2. ความจำเป็นของการทำสงคราม
3. ผลเสียของการขาดความสงบ
4. ความยิ่งใหญ่ของชาติ

2 ใจความสำคัญของวรรค “ต้องมัวรบราญรอนหาผองไม่” คือข้อใด

1. การต่อสู้เพื่อชัยชนะ
2. ความเหนียวแน่นจากสงคราม
3. ความสามัคคีของประชาชน
4. การฝึกทหารอย่างเข้มแข็ง

3 ข้อความ “ณ ชาตินั้นรชนไม่สนใจ ในกิจศิลปะวิไลละวาดงาม” สะท้อนให้เห็นผลของสิ่งใด

1. ความยากจน
2. ความไม่สงบ
3. ความไม่เท่าเทียม
4. ความล้าหลัง

4 ผู้แต่งใช้การเปรียบเทียบระหว่างชาติสองลักษณะเพื่อจุดประสงค์ใด

1. แสดงความแตกต่างทางภาษา
2. ชี้ให้เห็นผลดี-ผลเสียของความสงบ
3. อธิบายประวัติศาสตร์
4. แสดงความสามารถเชิงกวี

5 เหตุใดชาติที่สงบจึง “จ้านงศิลปาส่งงาม”

1. เพราะประชาชนมีเวลาสร้างสรรค์
2. เพราะมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์
3. เพราะไม่มีศัตรู
4. เพราะศิลปะทำให้เกิดความสงบ

6 ข้อใดคือข้อคิดสำคัญจากบทเสภานี้

1. ศิลปะสำคัญกว่าชีวิต
2. ความสงบเป็นพื้นฐานของความเจริญ
3. สงครามทำให้ชาติยิ่งใหญ่
4. ศิลปะเกิดได้ทุกสถานการณ์

7 การตีความคำว่า “ศิลปะวิไลระวาดงาม” ควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด

1. จำนวนพยางค์
2. ความหมายตามพจนานุกรม
3. บริบทของเรื่อง
4. เสียงสัมผัส

8 เหตุใดการอ่านบทเสปามากกว่าหนึ่งครั้งจึงช่วยให้เข้าใจลึกซึ้งขึ้น

1. เพื่อท่องจำ
2. เพื่อจับใจความและตีความ
3. เพื่ออ่านออกเสียง
4. เพื่อแปลเป็นร้อยแก้ว

9 การแยกสาระสำคัญและสาระรองในบทเสภาเป็นทักษะใด

1. การจำ
2. การสรุป
3. การวิเคราะห์
4. การประเมินค่า

10 เหตุใดการตีความของผู้อ่านแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน

1. บทประพันธ์ไม่ชัดเจน
2. ผู้อ่านมีประสบการณ์ต่างกัน
3. ภาษาเข้าใจยาก
4. ไม่มีหลักการอ่าน

11 บทเสภานี้สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใดเด่นที่สุด

1. ศิลปะกับศาสนา
2. ความสงบกับความเจริญ
3. การเมืองกับเศรษฐกิจ
4. สงครามกับศาสนา

12 การตีความบทเสภานี้ไม่ใช่วิธีการกระทำใด

1. จับใจความสำคัญ
2. พิจารณาบริบท
3. ถอดคำเป็นร้อยแก้วทั้งหมด
4. วิเคราะห์แนวคิด

13 หากนักเรียนเห็นด้วยกับแนวคิดของผู้แต่ง ควรแสดงเหตุผลอย่างไร

1. บอกความรู้สึกส่วนตัว
2. ยกเหตุผลจากบทประพันธ์
3. เลียนแบบคำประพันธ์
4. แปลความหมายทุกคำ

14 บทเสภานี้ช่วยปลูกฝังทัศนคติใด

1. ความกล้าหาญ
2. ความรักศิลปะ
3. การเห็นคุณค่าความสงบ
4. ความอดทน

15 การอ่านบทเสภาอย่างมีวิจารณญาณควรทำสิ่งใด

1. เชื่อทุกข้อความ
2. วิเคราะห์แนวคิดและเหตุผล
3. ท่องจำคำประพันธ์
4. แปลเป็นร้อยแก้ว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

“จะแน่วแน่มั่นไก้ไขในสิ่งผิด
จะรักชาติจนชีวิตเป็นผุยผง
จะยอมตายหมายให้เกียรติดำรง
จะปิดทองหลังองค์พระปฎิมา”

16 แนวคิดสำคัญจากบทเพลงตอนนี้คือข้อใด

1. ความเศร้า
2. ความสิ้นหวัง
3. ความรักชาติและเสียสละ
4. ความขัดแย้ง

17 อารมณ์ที่ถ่ายทอดจากบทเพลงคือข้อใด

1. ท้อแท้
2. มุ่งมั่นกล้าหาญ
3. อาลัยอาวรณ์
4. เศร้าสร้อย

18 การใช้คำว่า “จะ” ซ้ำหลายครั้งช่วยให้บทเพลงมีลักษณะอย่างไร

1. ลังเล
2. หนักแน่น
3. คลุมเครือ
4. อ่อนโยน

19 บทเพลงใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ใด

1. เพื่อเล่าเรื่อง
2. เพื่อโน้มน้าวใจ
3. เพื่อบรรยายธรรมชาติ
4. เพื่อให้ความรู้

20 ข้อใดคือข้อคิดสำคัญจากบทเพลง

1. ชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์
2. ควรยึดมั่นในอุดมการณ์
3. ความสำเร็จต้องใช้เงิน
4. โลกไม่ยุติธรรม

21 การอ่านบทเพลงมากกว่าหนึ่งครั้งช่วยให้เข้าใจสิ่งใด

1. จำนวนคำ
2. แนวคิดและอารมณ์
3. ฉันทลักษณ์
4. การสะกดคำ

22. การวิเคราะห์อารมณ์ในบทเพลงช่วยให้เข้าใจอะไร

1. โครงสร้างเพลง
2. เจตนาของผู้แต่ง
3. ประวัติผู้แต่ง
4. ความยาวของเพลง

23 การเชื่อมโยงข้อคิดจากเพลงกับชีวิตจริงเป็นการอ่านระดับใด

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อความบันเทิง
3. อ่านเชิงวิเคราะห์
4. อ่านเชิงสร้างสรรค์

24 บทเพลงนี้ปลูกฝังค่านิยมใดแก่ผู้ฟัง

1. ความสนุกสนาน
2. ความเสียสละ
3. ความมั่งคั่ง
4. ความสะอาดสวยงาม

25 ถ้อยคำในบทเพลงสัมพันธ์กับแนวคิดหลักอย่างไร

1. ชัดแจ้ง
2. เสริมให้ชัดเจน
3. ไม่เกี่ยวข้อง
4. ทำให้สับสน

26 เหตุใดการตีความบทเพลงของแต่ละคนจึงอาจแตกต่างกัน

1. ภาษาไม่ชัด
2. ประสบการณ์ต่างกัน
3. เพลงยาวเกินไป
4. ผู้แต่งไม่ระบุแนวคิด

27 การพิจารณาภาพพจน์ในบทเพลงช่วยพัฒนาทักษะใด

1. การจำ
2. การวิเคราะห์
3. การสะกดคำ
4. การอ่านออกเสียง

28 การตีความบทเพลงแตกต่างจากการถอดความอย่างไร

1. แปลทุกคำ
2. มุ่งจับใจความและความหมายแฝง
3. เรียบเรียงเป็นร้อยแก้ว
4. ใช้คำเหมือนต้นฉบับ

29 บทเพลงนี้สะท้อนทัศนะของผู้แต่งในด้านใด

1. มองโลกในแง่ลบ
2. มองโลกด้วยอุดมการณ์
3. มองโลกตามโชคชะตา
4. มองโลกอย่างสิ้นหวัง

30 การอ่านบทเพลงอย่างมีวิจารณ์ญาณควรทำสิ่งใด

1. เชื่อทุกข้อความ
2. วิเคราะห์เหตุผลและแนวคิด
3. ท่องจำเนื้อเพลง
4. แปลคำศัพท์ทั้งหมด

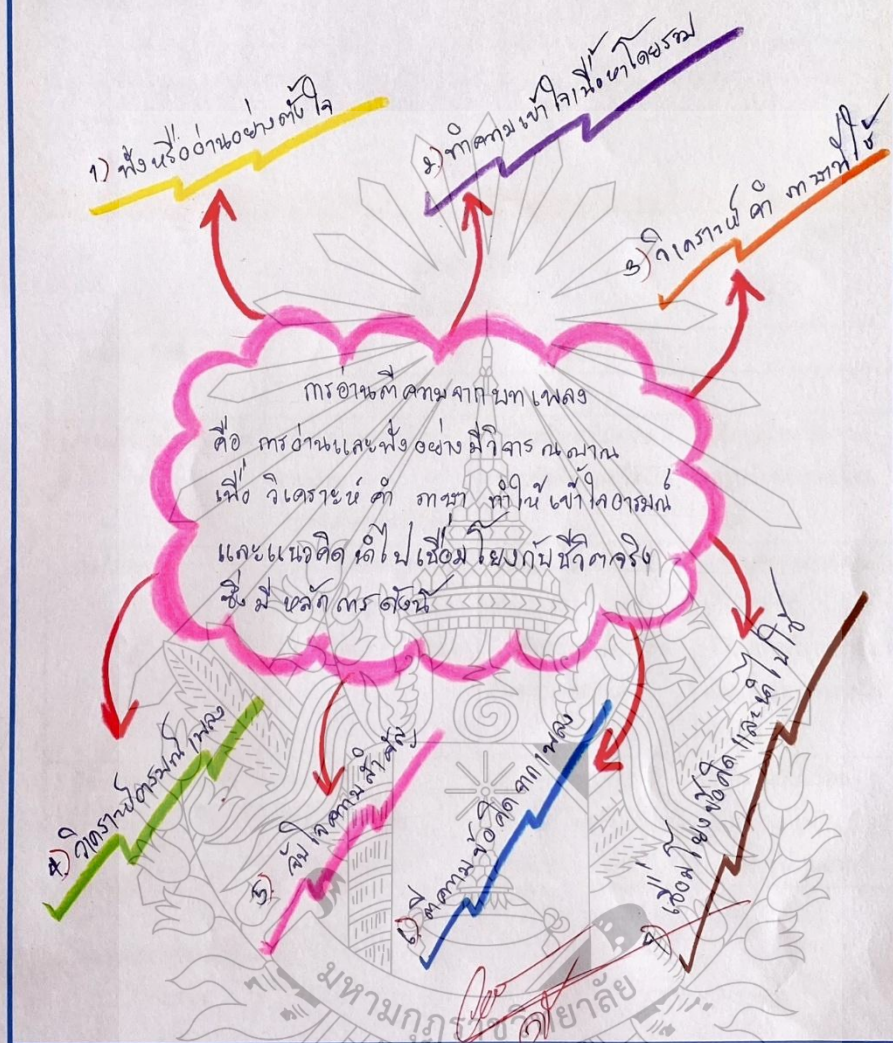
1. 3 2. 2 3. 2 4. 2 5. 1 6. 2 7. 3 8. 2 9. 3 10. 2 11. 2 12. 3
 13. 2 14. 3 15. 2 16. 3 17. 2 18. 2 19. 2 20. 2 21. 2 22. 2 23. 4 24. 2
 25. 2 26. 2 27. 2 28. 2 29. 2 30. 2

ใบงานที่ 1

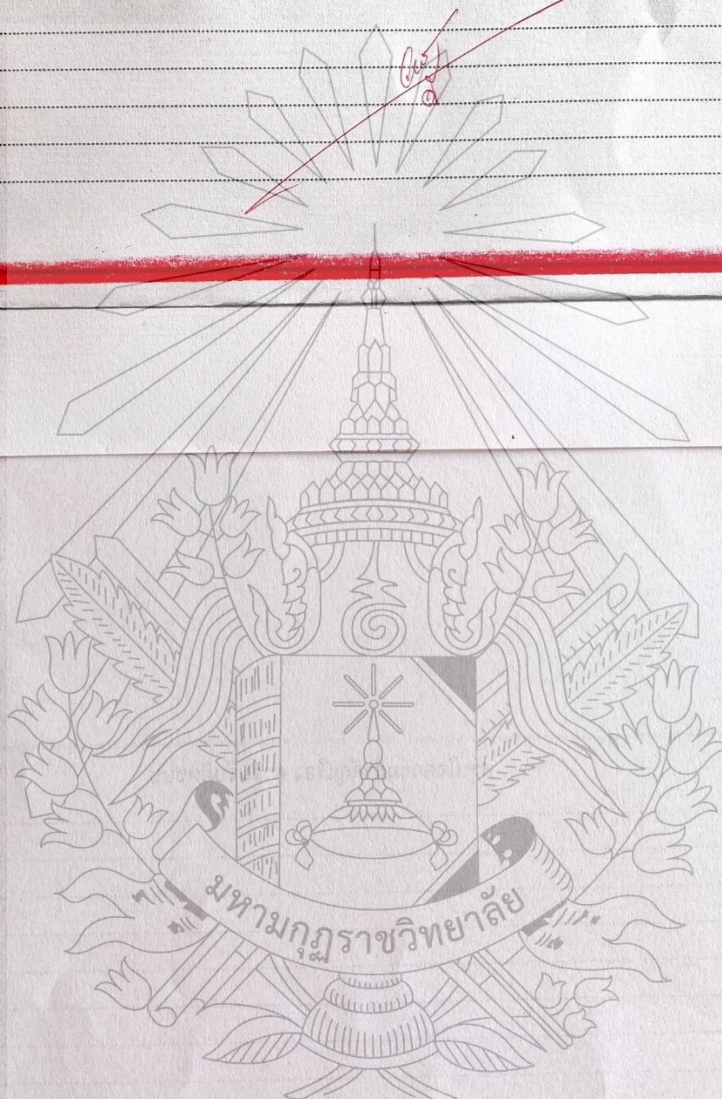
แผนภาพความคิดเรื่อง การอ่านตีความจากบทเพลง

ชื่อ..... เลขที่..... 19..... นามสกุล..... ชั้น ม.2 /

สรุปใจความสำคัญเรื่อง ความรับผิดชอบ

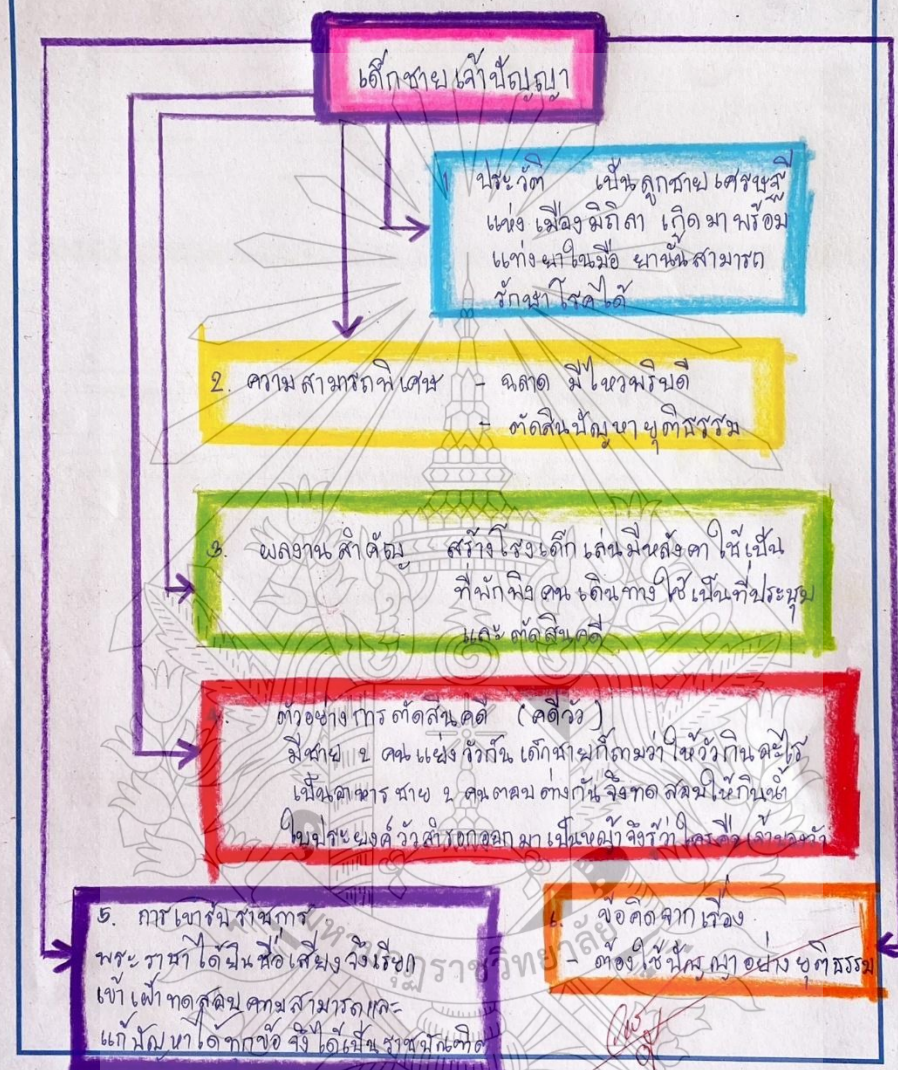
1. ความรับผิดชอบ เป็นคุณธรรมที่สำคัญ ทุกคนควรฝึกฝน ตั้งแต่เด็ก
 เื่อหน้าที่ของตนเอง ประพฤติตน สำนึก และ สังคมมีคุณธรรม

ใบงานที่ 1

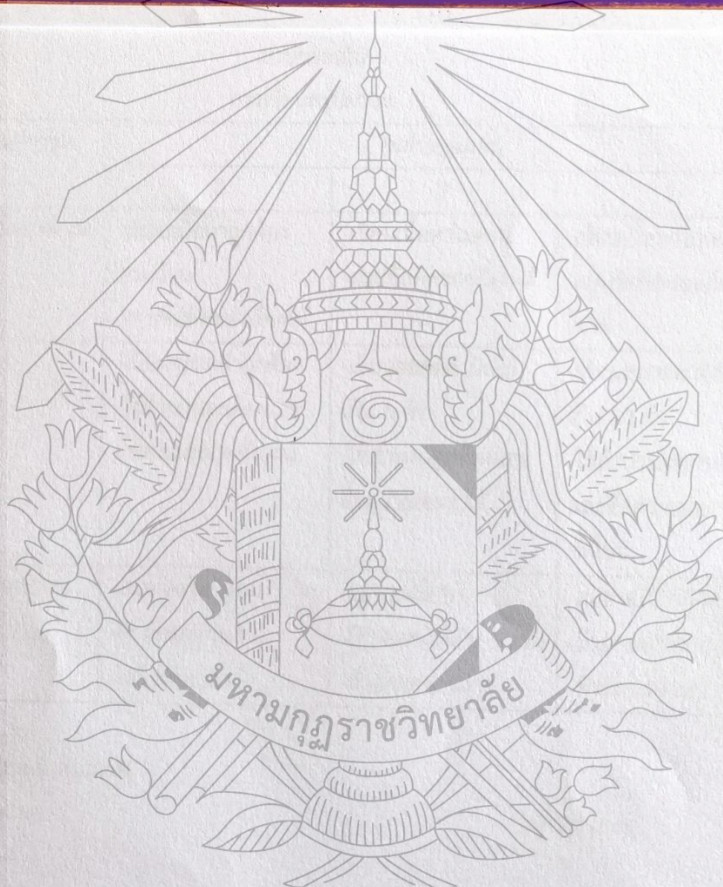
แผนภาพความคิดเรื่อง เด็กชายเจ้าปัญญา

ชื่อ.....เลขที่.....12.....นามสกุล.....ชั้น ม.2 /

สรุปใจความสำคัญเรื่อง เด็กชายเจาปัญญา

มีนิสัยเป็นเด็กที่มีสติปัญญา และมีความซื่อสัตย์สุจริต จึงทำให้เหตุผล
ในการแก้ปัญหา ทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และในที่สุดได้รับโอกาสเข้า
รับราชการ แสดงให้เห็นว่าความซื่อสัตย์สุจริต ทำให้ประสบความสำเร็จได้

ใบงานที่ 1

แผนภาพความคิดเรื่อง พิธีงานศพ

ชื่อ.....เลขที่.....นามสกุล.....ชั้น ม.2 /

1. ที่มาของวันมาฆะ - พุทธ ปีม ๒๕

- สิ้น ต้า ขาดธาตุ
- สิ้นการ นำ น้ำ

2. สัตถิ ผู้ สิริ โภค

- ต้องไม่ เงิน ของ ต้อง บ้าง
- ไม่ มี สักขนะ เชิง การ ตัก

การ จัด งาน พิธี งาน ๑๑๕

3. การ ที่ ต้อง เสีย สัตถิ

- มีมูลค่า เงิน ๒๐,๐๐๐ บาท
- มี สักขนะ เชิง พิธี งาน

๕. ภาชนะ และ สิ่ง ที่ เหน็ด

- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- ต้อง มี สักขนะ เชิง พิธี งาน

4. ภาชนะ และ สิ่ง ที่ เหน็ด

- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- ไม่ เหน็ด เงิน ๑๕%
- ไม่ เหน็ด เงิน ๑๕%
- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- เหน็ด เงิน ๑๕%
- ต้อง มี สักขนะ เชิง พิธี งาน

๖. ภาชนะ และ สิ่ง ที่ เหน็ด

- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- ภาชนะ ที่ เหน็ด ๑๕%
- ต้อง มี สักขนะ เชิง พิธี งาน

สรุปใจความสำคัญเรื่อง ความรับผิดชอบ

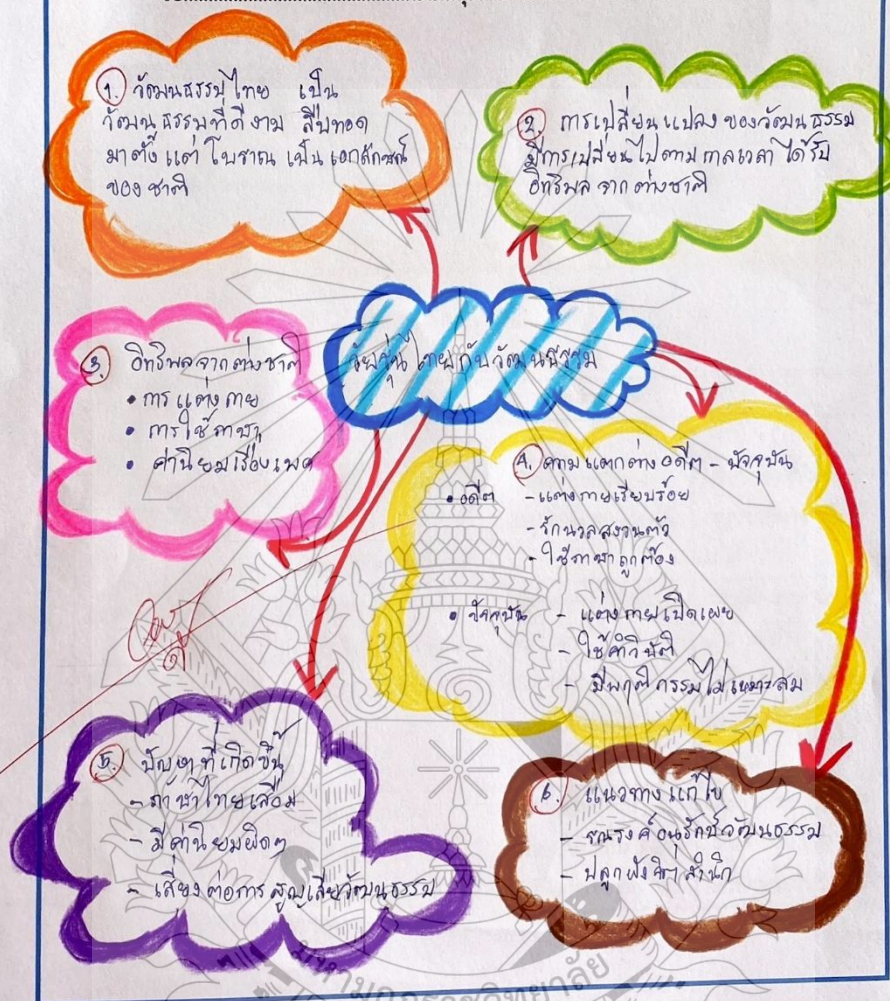
วัฒนธรรมไทยเน้น เอกสภรณ์ ที่สำคัญ ของชาติ มรดกอันล้ำค่าของไทย ได้รับ
อิทธิพลจากชนชาติ ที่ได้รับสืบทอดมาแต่โบราณ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นทุกส่วนควรร่วมมือกันปกป้อง
และส่งเสริม ใน วัฒนธรรมอันดี และสืบสาน วัฒนธรรมไทย เพื่อ คงคุณค่าใน
เอกสภรณ์ ของชาติ

ใบงานที่ 1

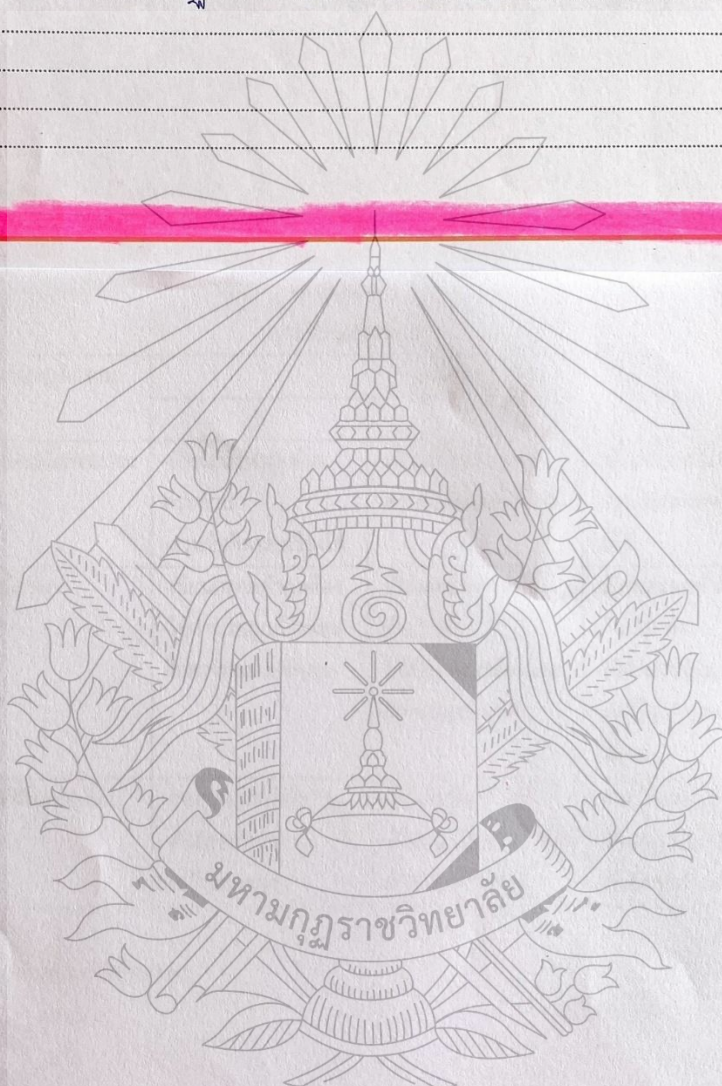
แผนภาพความคิดเรื่อง วัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรม

ชื่อ..... เลขที่ 20..... นามสกุล..... ชั้น ม.2 /

สรุปใจความสำคัญเรื่อง เนื้อหาข่าว

พหุภาคี N๑5 ชนิดป้องกันเชื้อโรค ถือเป็นเครื่องมือป้องกัน และ เป็น
ของต้องห้าม ผู้ที่นำเข้า ต้องได้รับอนุญาตก่อน พร้อมทั้งแสดงสินค้า
และ เลขภาษี และ ปฏิบัติตามข้อ กําหนด อย่างเคร่งครัด

ใบงานที่ 1

แผนภาพความคิดเรื่อง อ่านตีความจากบทร้อยกรอง

ชื่อ..... เลขที่ 7..... นามสกุล..... ชั้น ม.2 /

การอ่านตีความจากบทร้อยกรอง

2) ลักษณะการตีความ

- เข้าใจเนื้อหา
- เห็นประกอบบทเพลง

1) ความหมาย

- อ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา
- อ่านเพื่อพิจารณาความหมายแฝง
- วิเคราะห์สำนวน
- เข้าใจข้อคิดของเรื่อง

3) จุดมุ่งหมาย

- เข้าใจความหมายที่แท้จริง
- เข้าใจเจตนาของผู้เขียน
- อธิบายเรื่องได้ดี

4) นวัตกรรม

- อ่านตามทวน
- จับใจความสำคัญ
- วิเคราะห์ความหมายที่ซ่อน
- ตีความสำคัญ
- เข้าใจของความคิด
- คิดเป็นขั้นได้

มหาวิทยาลัย

สรุปใจความสำคัญเรื่อง อ่านตีความจากบทร้อยกรอง

ฉันชาติใดได้ใจฉันใด สดสงวน	ต้องมัวรบราลรอนหา ฝนใหม่
ขอ ชาติไหน หนอชน ไม่สนใจ	ในทิศใด ใด สดสงวน
แต่ชาติใด รุ่งเรือง เลื่อง สดสงวน	ว่า ทรนทรใจอัน คั่น นวลม
ยอมจำนอง ชาติ ป่าสงวน	เพื่อร่วมเรื่องระดม ไม้ระดม

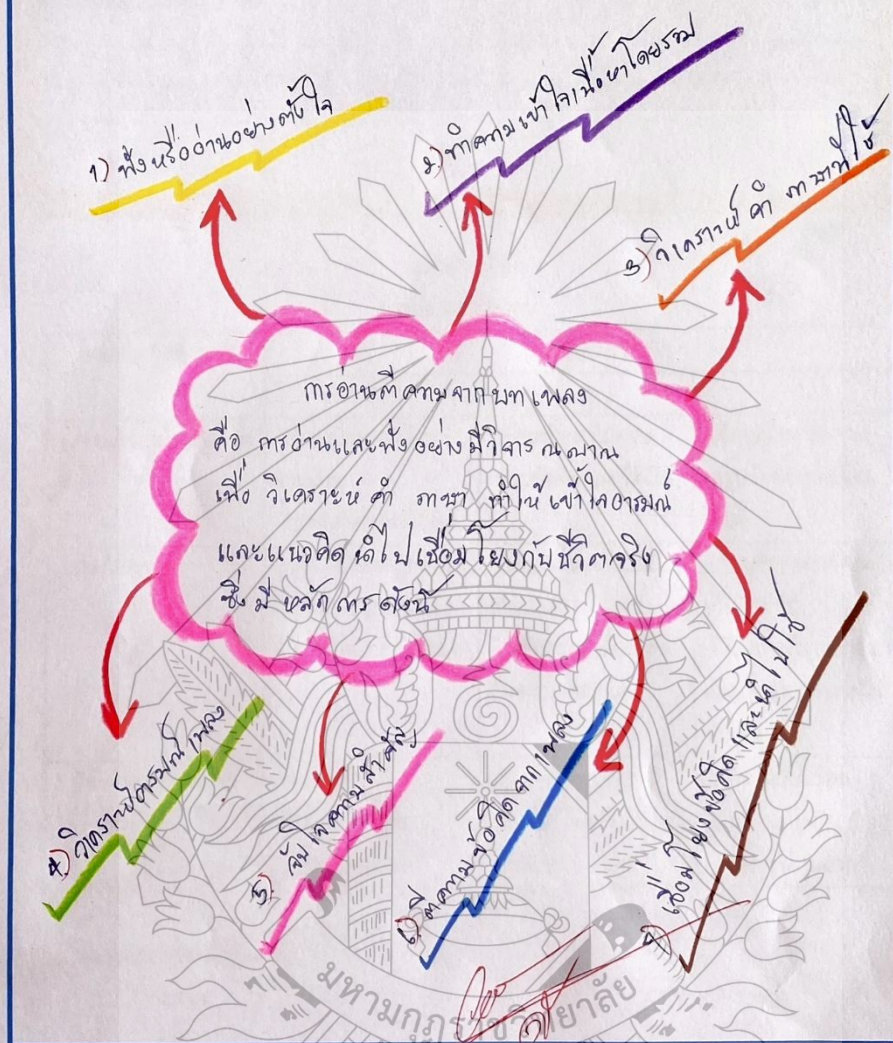
จากบทประพันธ์ : คตมสงวน สดสงวน ฉันเมือง เป็นพื้นฐานสำคัญของ
 ศักดิ์ศรี ชาติ ป่าสงวน

ใบงานที่ 1

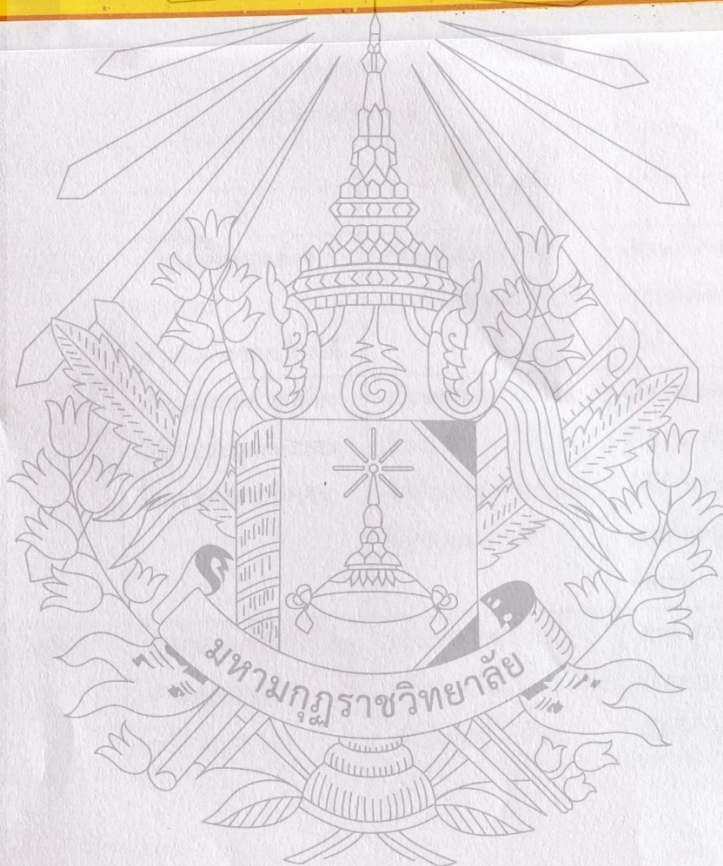
แผนภาพความคิดเรื่อง การอ่านตีความจากบทเพลง

ชื่อ..... เลขที่..... 19..... นามสกุล..... ชั้น ม.2 /

สรุปใจความสำคัญเรื่อง การอ่านตีความจากบทเพลง

บทเพลง "คนพื้นบ้านสูงศักดิ์" ได้กล่าวถึงอุดมการณ์อันแน่วแน่ในการทำ
 ความดีเพื่อชาติ โดยผู้พูดคือคนเมืองชั้นกลาง อดทน พร้อมเสียสละ เพื่อ
 วิชา เกียรติ พ้อง ความสุข ี มรรคา และเชื่อว่า การเสียสละของตน จะทำให้สังคม
 และประเทศชาติดีขึ้น

ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค
KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่.	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้แต่งต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ดูบริบทข้อความที่อ่านเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
1	3	3	3	3	3	15	75.00	1
2	3	3	4	4	3	17	85.00	1
3	3	3	3	3	4	16	80.00	1
4	4	3	3	3	3	16	80.00	1
5	3	3	3	3	3	15	75.00	1
6	4	4	3	3	2	16	80.00	1
7	2	3	3	3	3	14	70.00	0
8	4	3	3	3	3	16	80.00	1
9	3	3	2	4	4	16	80.00	1
10	3	2	3	3	4	15	75.00	1
11	4	4	4	2	3	17	85.00	1
12	4	4	3	3	2	16	80.00	1
13	3	4	3	3	3	16	80.00	1
14	4	2	2	4	3	15	75.00	1

เลขที่.	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ตีบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
15	3	2	3	3	3	14	70.00	0
16	2	2	3	3	3	13	65.00	0
17	4	3	3	3	3	16	80.00	1
18	3	3	3	3	3	15	75.00	1
19	4	4	4	3	3	18	90.00	1
20	3	4	4	4	3	18	90.00	1
21	4	4	3	3	3	17	85.00	1
22	4	3	3	4	4	18	90.00	1
23	4	4	4	3	3	18	90.00	1
24	3	3	3	4	4	17	85.00	1
25	2	2	3	3	2	12	60.00	0
26	4	2	2	2	2	12	60.00	0
27	4	4	4	4	3	19	95.00	1
28	4	3	3	3	3	16	80.00	1
29	3	3	4	3	3	16	80.00	1
30	3	4	4	3	3	17	85.00	1

เลขที่.	เกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่านตีความ					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. ศึกษาความหมายของคำข้อความที่มีความหมายแฝง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. ทำความเข้าใจข้อความที่อ่านว่าผู้ส่งสารต้องการสื่ออะไร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. ตีบริบทข้อความที่อ่านเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
31	3	2	3	4	3	15	75.00	1
32	3	4	4	4	4	19	95.00	1

ผลการทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค KWL-Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์			คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 300 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			
1	8	8	5	21	70.00	0
2	9	9	7	25	83.33	1
3	6	9	9	24	80.00	1
4	8	8	9	25	83.33	1
5	9	10	9	28	93.33	1
6	9	7	8	24	80.00	1
7	8	8	8	24	80.00	1
8	8	9	8	25	83.33	1
9	9	7	8	24	80.00	1
10	8	8	7	23	76.67	1
11	6	6	7	19	63.33	0
12	8	8	8	24	80.00	1
13	8	7	7	22	73.33	0
14	8	8	9	25	83.33	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์			คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 300 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			
15	8	7	8	23	76.67	1
16	8	9	8	25	83.33	1
17	8	9	9	26	86.67	1
18	8	8	8	24	80.00	1
19	9	9	9	27	90.00	1
20	8	8	7	23	76.67	1
21	9	7	7	23	76.67	1
22	8	7	8	23	76.67	1
23	8	8	8	24	80.00	1
24	8	8	9	25	83.33	1
25	9	7	9	25	83.33	1
26	5	8	8	21	70.00	0
27	8	8	9	25	83.33	1
28	7	7	9	23	76.67	1
29	6	8	8	22	73.33	0
30	10	7	9	26	86.67	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมินสามารถในการคิดวิเคราะห์			คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 300 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การวิเคราะห์หลักการ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	2. การวิเคราะห์เนื้อหา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			
31	8	8	7	23	76.67	1
32	9	7	9	25	83.33	1

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นางสาววลัญรัตน์ พันผาด
วัน เดือน ปี เกิด	19 เมษายน 2540
สถานที่เกิด	จ.กาฬสินธุ์
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	15 หมู่ที่ 5 ตำบลหนองแวง อำเภอสว่าง จังหวัดกาฬสินธุ์
ผลงานตีพิมพ์	ประโยชน์ในภาษาไทย : แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ . วารสารวิชาการ พระพุทธศาสนาเล่มแม่น้ำโขง ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (2025): ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มิถุนายน 2568
รางวัลที่ได้รับ	ครูต้นแบบส่งเสริมการรักการอ่านปี 2568 ระดับดีเยี่ยม ประเภทครู โรงเรียนขนาดเล็ก

